

Europeiska unionens officiella tidning

C 141

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtioandra årgången

20 juni 2009

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN

Domstolen

2009/C 141/01 Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning* EUT C 129, 6.6.2009 1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2009/C 141/02 Mål C-362/06 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 23 april 2009 — Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, MTK:n säätiö mot Europeiska gemenskapernas kommission, Republiken Finland, Kungariket Spanien (Överklagande — Skydd av livsmiljöer — Förteckning över områden av gemenskapsintresse i den boreala biogeografiska regionen, som kommissionen har antagit genom beslut — Huruvida en talan om ogiltigförklaring av detta beslut som väckts av fysiska eller juridiska personer kan tas upp till sakprövning) 2

SV

Pris:
18 EUR

(Fortsättning på nästa sida.)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2009/C 141/03	Mål C-202/07 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 2 april 2009 — France Télécom SA mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande — Missbruk av dominerande ställning — Marknaden för tillhandahållande av höghastighetsinternet — Underprissättning — Återhämtning av förluster — Rätten att anpassa sina priser till konkurrenternas priser)	2
2009/C 141/04	Mål C-260/07: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 2 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Audiencia Provincial de Barcelona — Spanien) — Pedro IV Servicios, S.L. mot Total España SA (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Artikel 81 EG — Exklusivt inköpsavtal avseende bränsle — Undantag — Förordning (EEG) nr 1984/83 — Artikel 12.2 — Förordning (EEG) nr 2790/1999 — Artiklarna 4 a och 5 a — Giltighetstid för ett exklusivt avtal — Fastställelse av konsumentpriset)	3
2009/C 141/05	Förenade målen C-261/07 och C-299/07: Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank van koophandel te Antwerpen — Belgien) — VTB-VAB NV (C-261/07) och Galatea BVBA (C-299/07) mot Total Belgium NV (C-261/07) (Direktiv 2005/29/EG — Otillbörliga affärsmetoder — Nationell lagstiftning om förbud mot kombinationserbjudanden till konsumenterna)	3
2009/C 141/06	Mål C-287/07: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 23 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien (Fördragsbrott — Offentlig upphandling — Direktiv 2004/17/EG — Förfaranden vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster — Inkorrekt och ofullständigt införlivande — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)	4
2009/C 141/07	Mål C-292/07: Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien (Fördragsbrott — Offentlig upphandling — Direktiv 2004/18/EG — Förfaranden vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster — Felaktigt eller ofullständigt införlivande — Införlivande har inte skett inom den föreskrivna fristen)	5
2009/C 141/08	Mål C-331/07: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 23 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (Fördragsbrott — Foder- och livsmedelslagstiftning — Förordning (EG) nr 882/2004 — Underbemanning hos de myndigheter som ansvarar för veterinärkontroller)	5
2009/C 141/09	Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 2 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Italien) — A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA (C-352/07) mot Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), ytterligare deltagare i rättegången: Sanofi Aventis SpA, Sanofi Aventis SpA (C-353/07) mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), IFB Stroder Srl (C-354/07) mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Schering Plough SpA (C-355/07) mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), ytterligare deltagare i rättegången: Baxter SpA, Bayer SpA (C-356/07) mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute, Simesa SpA (C-365/07) mot Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), ytterligare deltagare i rättegången: Merck Sharp & Dohme (Italia) SpA, Abbott SpA (C-366/07) mot Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Baxter SpA (C-367/07) mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), ytterligare deltagare i rättegången: Merck Sharp & Dohme (Italia) SpA, och SALF SpA (C-400/07) mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute (De förenade målen C-352/07–C-356/07, C-365/07–C-367/07 och C-400/07) (Direktiv 89/105/EEG — Insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel — Artikel 4 — Prisstopp — Prissänkning)	6

2009/C 141/10	Mål C-357/07: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 23 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Förenade kungariket) — TNT Post UK Ltd, The Queen mot The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs (Sjätte mervärdesskattedirektivet — Undantag från skatteplikt — Artikel 13 A.1 a — Tjänster som tillhandahålls av det offentliga postväsendet)	7
2009/C 141/11	Mål C-373/07 P: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 2 april 2009 — Mebrom NV mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande — Skydd av ozonskiktet — Import av metylbromid till unionen — Avslag på ansökan om tilldelning av importkvoter för år 2005 — Berättigade förväntningar — Rättssäkerhet)	7
2009/C 141/12	Mål C-378/07–C-380/07: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Monomeles Protodikeio Rethymnis — Grekland) — K. Angelidaki, A. Aivali, A. Vavouraki, Ch. Kaparou, M. Lioni, E. Makrygiannaki, E. Nisanaki, Ch. Panagioto, A. Pitsidianaki, M. Chalkiadaki, Ch. Chalkiadaki (C-378/07), Charikleia Giannoudi (C-379/07), Georgios Karabousanos, Sofoklis Michopoulos (C380/07) mot Nomarchiaki Aftodioikisi Rethymnis, Dimos Geropotamou (Direktiv 1999/70/EG — Klausulerna 5 och 8 i ramavtalet om visstidsarbete — Visstidsanställningskontrakt i offentlig sektor — Första eller enda kontrakt — På varandra följande kontrakt — Likvärdiga lagliga åtgärder — Minskning av den allmänna skydds nivån för arbetstagarna — Bestämmelser för att förhindra missbruk — Påföljder — Absolut förbud mot att omvandla visstidsanställningskontrakt till tillsvidareanställningskontrakt inom den offentliga sektorn — Följder av att ett direktiv införlivats på fel sätt — Direktivkonform tolkning)	8
2009/C 141/13	Mål C-394/07: Domstolens dom (första avdelningen) av den 2 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Corte d'appello di Milano (Italien)) — Marco Gambazzi mot DaimlerChrysler Canada Inc., CIBC Mellon Trust Company (Brysselkonventionen — Erkännande och verkställighet av domar — Skäl för vägran — Åsidosättande av grunderna för rättsordningen (ordre public) i den stat där domen görs gällande — Uteslutande av svarenden från förfarandet inför domstolen i den stat där domen meddelades på grund av underlåtenhet att efterkomma ett domstolsföreläggande)	9
2009/C 141/14	Mål C-406/07: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (Fördragsbrott — Etableringsfrihet — Fri rörlighet för kapital — Direkt beskattning — Beskattning av utdelning på aktier — Skattesatsen för personbolag)	10
2009/C 141/15	Mål C-415/07: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 2 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale ordinario di Nocera Inferiore — Italien) — Lodato Gennaro & C. SpA mot Istituto Nazionale della Previdenza Sociale (INPS), SCCI (Statligt sysselsättningsstöd — Riktlinjer för sysselsättningsstöd — Riktlinjer för statligt stöd för regionala ändamål — Förordning (EG) nr 2204/2002 — Begreppet skapande av arbetstillfällen — Beräkning av ökningen av antalet arbetstillfällen)	10
2009/C 141/16	Mål C-421/07: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 2 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Vestre Landsret — Danmark) — brottmål mot Frede Damgaard (Humanläkemedel — Direktiv 2001/83/EG — Begreppet "marknadsföring" — Spridning av information om ett läkemedel av en oberoende utomstående som agerar på eget initiativ)	11
2009/C 141/17	Mål C-425/07 P: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 april 2009 — AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktiasias AE mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande — Konkurrens — Kommissionens avslag på ett klagomål — Betydande störningar på den gemensamma marknaden — Bristande gemenskapsintresse)	11

2009/C 141/18	Mål C-431/07 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 2 april 2009 — Bouygues SA, Bouygues Télécom SA mot Europeiska gemenskapernas kommission, Republiken Frankrike, Orange France S.A., Société française du radiotéléphone — SFR (Överklagande — Statligt stöd — Artikel 88.2 EG — Villkor för inledandet av ett formellt granskningsförfarande — Betydande svårigheter — Kriterier för vad som utgör statligt stöd — Statliga medel — Icke-diskrimineringsprincipen) 12	12
2009/C 141/19	Mål C-459/07: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 2 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz — Österrike) — Veli Elshani mot Hauptzollamt Linz (Gemenskapens tullkodex — Artiklarna 202 och 233 första stycket d — Tullskuldens uppkomst — Olaglig införsel av varor — Beslag och förverkande — Tullskuldens upphörande — Den tidpunkt vid vilken beslag ska äga rum) 12	12
2009/C 141/20	Mål C-460/07: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof — Österrike) — Sandra Puffer mot Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Linz (Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artikel 17.2 och 17.6 — Avdragsrätt för ingående mervärdesskatt — Kostnader för uppförandet av en byggnad som har hänförs till en skattskyldigs rörelsetillgångar — Artikel 6.2 — Användning av en del av byggnaden för privat bruk — Ekonomisk fördel i förhållande till icke-skattskyldiga — Likabehandling — Statligt stöd enligt artikel 87 EG — Undantag från avdragsrätten) 13	13
2009/C 141/21	Mål C-509/07: Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Bergamo — Italien) — Luigi Scarpelli mot NEOS Banca SpA (Direktiv 87/102/EEG — Konsumentskydd — Konsumentkrediter — Underlåtelse att fullgöra köpeavtal) 13	13
2009/C 141/22	Mål C-523/07: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 2 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus — Finland) — förfarande som anhängiggjorts av A (Civilrättsligt samarbete — Behörighet, erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Materiellt tillämpningsområde — Begreppet civilrättsliga frågor — Beslut om omhändertagande och placering av barn utanför hemmet — Barnets hemvist — Säkerhetsåtgärder — Behörighet) 14	14
2009/C 141/23	Mål C-533/07: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 23 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof (Österrike)) — Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch mot Gisela Weller-Lindhorst (Domstols behörighet, erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område — Förordning (EG) nr 44/2001 — Särskilda behörighetsregler — Artikel 5.1 a och b andra strecksatsen — Begreppet utförande av tjänster — Upplåtelse av immateriella rättigheter) 15	15
2009/C 141/24	Mål C-544/07: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu — Republiken Polen) — Uwe Rüffler mot Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu (Artikel 18 EG — Lagstiftning om inkomstskatt — Reduktion av inkomstskatt med ett belopp motsvarande sjukförsäkringsavgifter som erlagts i den beskattande medlemsstaten — Beslut att ej medge reduktion med ett belopp motsvarande avgifter som erlagts i andra medlemsstater) 15	15
2009/C 141/25	Mål C-59/08: Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation — Frankrike) — Copad SA mot Christian Dior couture SA, Vincent Gladel i egenskap av konkursförvaltare för Société industrielle lingerie (SIL), Société industrielle lingerie (SIL) (Direktiv 89/104/EEG — Varumärkesrätt — Konsumtion av varumärkesinnehavarens rättigheter — Licensavtal — Försäljning av varor försedda med varumärket i strid med en bestämmelse i licensavtalet — Fråga huruvida varumärkesinnehavaren ska anses ha gett sitt samtycke — Försäljning till lågprisförsäljare — Skada för varumärkets renommé) 16	16

2009/C 141/26	Mål C-74/08: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 23 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Nógrád Megyei Bíróság — Republiken Ungern) — PARAT Automotive Cabrio Textil-töket Gyártó Kft. mot Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivata Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály (Sjätte mervärdesskattedirektivet — En ny medlemsstats anslutning — Skatt på subventionerade förvärv av utrustning — Avdragsrätt — Undantag från skatteplikt som föreskrivs i en nationell lagstiftning vid den tidpunkt då sjätte direktivet träder i kraft — Medlemsstaternas rätt att bibehålla undantag från skatteplikt) 16	16
2009/C 141/27	Mål C-83/08: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 2 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Thüringer Finanzgericht (Tyskland)) — Glückauf Brauerei GmbH mot Hauptzollamt Erfurt (Harmonisering av strukturerna för punktskatter — Direktiv 92/83/EEG — Artikel 4.2 — Litet bryggeri som är juridiskt och ekonomiskt oberoende av andra bryggerier — Kriterierna juridiskt och ekonomiskt oberoende — Möjlighet att påverkas indirekt) 17	17
2009/C 141/28	Mål C-134/08: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 2 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof — Tyskland) — Hauptzollamt Bremen mot J.E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j. (Förordning (EG) nr 2193/2003 — Tilläggstillar på import av vissa produkter med ursprung i Amerikas förenta stater — Tillämpning i tiden — Artikel 4.2 — Produkter som exporterats efter det att förordningen trädde i kraft, men för vilka det kan visas att de redan var på väg till gemenskapen den dag då tilläggstillarna började tillämpas — Skyldighet att betala tull) 17	17
2009/C 141/29	Mål C-139/08: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 2 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Karlsruhe — Tyskland) — Brottmål mot Rafet Kqiku (Visering, asyl, invandring — Tredjelandsmedborgare som innehar ett schweiziskt uppehållstillstånd — Inresa och vistelse i en medlemsstat för andra ändamål än genomresa — Avsaknad av visering) 18	18
2009/C 141/30	Mål C-167/08: Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Hof van Cassatie van België (Belgien)) — Draka NK Cables Ltd, AB Sandvik International, VO Sembodja BV, Parc Healthcare International Limited mot Omnipol Ltd (Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 44/2001 — Artikel 43.1 — Domstols behörighet och verkställighet av domar — Begreppet part) 18	18
2009/C 141/31	Mål C-321/08: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 23 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien (Fördragsbrott — Direktiv 2005/29/EG — Otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden — Underlåtenhet att införliva direktivet inom den föreskrivna fristen) 19	19
2009/C 141/32	Mål C-401/08: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 2 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike (Fördragsbrott — Direktiv 96/82/EG — Följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår — Artikel 11.1 c — Utarbetande av extern plan för räddningsinsatser som ska vidtas utanför verksamheten — Underlåtenhet att införliva inom föreskriven tidsfrist) 19	19
2009/C 141/33	Mål C-493/08: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 23 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (Fördragsbrott — Direktiv 2005/56/EEG — Gränsöverskridande fusioner av bolag med begränsat ansvar — Underlåtenhet att införliva) 20	20

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2009/C 141/34	Mål C-525/06: Domstolens beslut (andra avdelningen) av den 24 mars 2009 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank van koophandel te Hasselt (Belgien)) — NV de Nationale Loterij mot BVBA Customer Service Agency (Överklagande av ett beslut att begära förhandsavgörande — Den nationella domstol till vilken beslutet överklagats dömer själv i målet — Anledning saknas att besvara begäran om förhandsavgörande)	20
2009/C 141/35	Mål C-374/07 P: Domstolens beslut av den 20 januari 2009 — Mebrom NV mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande — Kommissionens utomobligatoriska ansvar — Säker och verklig skada — Missuppfattning av sakomständigheter och bevisning — bevisbörda)	20
2009/C 141/36	Mål C-38/08 P: Domstolens beslut av den 20 januari 2009 — Jörn Sack mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande — Personalmål — Lön — Beslut att inte tillämpa den tjänstpremie som utgår för tjänsten som enhetschef på en juridisk rådgivare i lönegrad A*14 — Principen om likabehandling)	21
2009/C 141/37	Mål C-90/08 P: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 5 mars 2009 — K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Natália Cristina Lopes de Almeida Cunha, Cláudia Couto Simões, Marly Lima Jatobá (Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Ansökan om gemenskapsregistrering av figurmärket CORPO LIVRE — Invändning från innehavaren av de äldre nationella och internationella varumärkena LIVRE — Bevis på användning av de äldre varumärkena har förebringats för sent — Avslag på invändningen)	21
2009/C 141/38	Mål C-251/08 P: Överklagande ingett den 3 juni 2008 av Ammayappan Ayyanarsamy av den dom som förstainstansrätten (femte avdelningen) meddelade den 1 april 2008 i mål T-412/07, Ammayappan Ayyanarsamy mot Europeiska gemenskapernas kommission och Förbundsrepubliken Tyskland	22
2009/C 141/39	Mål C-387/08 P: Överklagande ingett den 27 augusti 2008 av VDH Projektentwicklung GmbH och Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH av den dom som förstainstansrätten meddelade den 25 juni 2008 i mål T-185/08, VDH Projektentwicklung GmbH och Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH mot Europeiska gemenskapernas kommission	22
2009/C 141/40	Mål C-104/99: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia den 19 mars 2009 — Pedro Manuel Roca Álvarez mot Sesa Start España ETT SA.	22
2009/C 141/41	Mål C-106/09 P: Överklagande ingett den 18 mars 2009 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som förstainstansrätten meddelade den 18 december 2008 i de förenade målen T-211/04 och T-215/04, Government of Gibraltar och Förenade kungariket mot Europeiska gemenskapernas kommission	22
2009/C 141/42	Mål C-107/09 P: Överklagande ingett den 20 mars 2009 av Konungariket Spanien av den dom som förstainstansrätten (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 18 december 2008 i mål T-211/04, Government of Gibraltar och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland mot Europeiska gemenskapernas kommission	23
2009/C 141/43	Mål C-108/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Baranya Megyei Bíróság (Republiken Ungern) den 23 mars 2009 — Ker-Optika Bt. mot ÁNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézete	24

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2009/C 141/44	Mål C-109/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 23 mars 2009 — Deutsche Lufthansa AG mot Gertraud Kumpan	25
2009/C 141/45	Mål C-111/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Okresní Soud v Cheb (Tjeckiska republiken) den 23 mars 2009 — Česká podnikatelská pojišťovna, a.s. och Vienna Insurance Group mot Michal Bílas	25
2009/C 141/46	Mål C-115/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen, Tyskland, den 27 mars 2009 — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V. mot Bezirksregierung Arnsberg	26
2009/C 141/47	Mål C-117/09 P: Överklagande ingett den 31 mars 2009 av Kronoply GmbH, tidigare Kronoply GmbH & Co. KG, av den dom som förstainstansrätten meddelade den 14 januari 2009 i mål T-162/06, Kronoply GmbH & Co. KG mot Europeiska gemenskapernas kommission	26
2009/C 141/48	Mål C-118/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission (Österrike) den 1 april 2009 — Mag. lic. Robert Koller mot Rechtsanwaltsprüfungskommission beim Oberlandesgericht Graz	28
2009/C 141/49	Mål C-119/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 1 april 2009 — Société fiduciaire nationale d'expertise comptable mot Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique	28
2009/C 141/50	Mål C-120/09: Talan väckt den 1 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien	28
2009/C 141/51	Mål C-121/09: Talan väckt den 1 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien	29
2009/C 141/52	Mål C-122/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulío tis Epikrateias (Grekland) den 2 april 2009 — Enosi Efopliston Aktoploías, ANEK, Minoíkes Grammes, NE Lesbou och Blue Star Ferries mot Ypourgos Emborikis Naftilias och Ypourgos Aigaiou	30
2009/C 141/53	Mål C-125/09: Talan väckt den 2 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Cypern	31
2009/C 141/54	Mål C-126/09: Talan väckt den 3 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Storstorfherzogtömet Luxemburg	31
2009/C 141/55	Mål C-127/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Nürnberg (Tyskland) den 6 april 2009 — Coty Prestige Lancaster Group GmbH mot Simex Trading AG	32
2009/C 141/56	Mål C-136/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Areios Pagos (Grekland) den 10 april 2009 — Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgon Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon mot DIVANI AKROPOLIS Anonymi Xenodochiaki kai Touristiki Etairia	32

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2009/C 141/57	Mål C-137/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 15 april 2009 — 1. M. Josemans 2. Burgemeester van Maastricht	32
2009/C 141/58	Mål C-139/09: Talan väckt den 16 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien	33
2009/C 141/59	Mål C-141/09: Talan väckt den 21 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg	33
2009/C 141/60	Mål C-149/09: Talan väckt den 27 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg	33
2009/C 141/61	Mål C-132/07: Beslut meddelat av ordföranden på domstolens andra avdelning den 12 mars 2009 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank van koophandel Bryssel — Belgien) — Beecham Group plc, SmithKline Beecham plc, Glaxo Group Ltd, Stafford-Miller Ltd, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare NV och GlaxoSmithKline Consumer Healthcare BV mot Andacon NV	34
2009/C 141/62	Mål C-112/08: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 13 januari 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien	34
2009/C 141/63	Mål C-193/08: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 3 mars 2009 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof (Tyskland)) — Förfarande anhängiggjort av Hemann Fisher, Rolf Schlatter, ytterligare deltagare i rättegången: Regierungspräsidium Freiburg	34
2009/C 141/64	Mål C-234/08: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 12 mars 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland	34
2009/C 141/65	Mål C-269/08: Beslut meddelat av ordföranden på domstolens sjunde avdelning av den 5 februari 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Malta	34
2009/C 141/66	Mål C-283/08: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 17 december 2008 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna	35
2009/C 141/67	Mål C-284/08: Beslut meddelat av ordföranden på domstolens sjätte avdelning av den 5 mars 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland	35
2009/C 141/68	Mål C-294/08: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 2 mars 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Tjeckien	35
2009/C 141/69	Mål C-326/08: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 20 mars 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland	35
2009/C 141/70	Mål C-369/08: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 20 februari 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland	35
2009/C 141/71	Mål C-463/08: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 10 mars 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien	35

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2009/C 141/72	Mål C-514/08: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 24 mars 2009 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de première instance de Namur — Belgien) — Atenor Group SA mot belgiska staten	36
2009/C 141/73	Mål C-584/08: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 24 mars 2009 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel, Liège — Belgien) — Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV och Juventus Football Club SPA mot Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd och Global Entertainment Ltd	36

Förstainstansrätten

2009/C 141/74	Mål T-12/03: Förstainstansrättens dom av den 30 april 2009 — Itochu Corp. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för spelkonsoler och spelkassetter som är kompatibla med Nintendo-spelkonsoler — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 81 EG konstateras — Begränsning av parallelexport — Ansvar för rättsstridigt handlande — Böter — Åtskillnad i behandling — Avskräckande verkan — Överträdelsens varaktighet — Förmildrande omständigheter — Samarbete under det administrativa förfarandet)	37
2009/C 141/75	Mål T-13/03: Förstainstansrättens dom av den 30 april 2009 — Nintendo och Nintendo of Europe mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för spelkonsoler och spelkassetter som är kompatibla med Nintendo-spelkonsoler — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 81 EG konstateras — Begränsning av parallelexport — Böter — Avskräckande verkan — Överträdelsens varaktighet — Försvårande omständigheter — Ledande eller uppmuntrande roll — Förmildrande omständigheter — Samarbete under det administrativa förfarandet)	37
2009/C 141/76	Mål T-18/03: Förstainstansrättens dom av den 30 april 2009 — CD-Contact Data GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för spelkonsoler och spelkassetter som är kompatibla med Nintendo-spelkonsoler — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 81 EG konstateras — Begränsning av parallelexport — Bevis för att det föreligger ett avtal som syftar till att begränsa parallellimport — Böter — Åtskillnad i behandling — Förmildrande omständigheter)	38
2009/C 141/77	Mål T-281/06: Förstainstansrättens dom av den 30 april 2009 — Spanien mot kommissionen (EUGFJ — Garantisektionen — Utgifter undantagna från gemenskapsfinansiering — Utjämningsstöd till bananproducenter — Oegentligheter vid kvalitetskontrollerna — Val av finansiell korrigeringsproportionalitet)	38
2009/C 141/78	Mål T-23/07: Förstainstansrättens dom av den 29 april 2009 — BORCO-Marken-Import Matthiesen mot harmoniseringsbyrån (a) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket α — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94)	38
2009/C 141/79	Mål T-430/07: Förstainstansrättens dom av den 29 april 2009 — Bodegas Montebello mot harmoniseringsbyrån — Montebello (MONTEBELLO RHUM AGRICOLE) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket MONTEBELLO RHUM AGRICOLE — Det äldre nationella ordmärket MONTEBELLO — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk föreligger inte — Varuslagslikhet föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94)	39

2009/C 141/80	Mål T-449/07: Förstainstansrättens dom av den 5 maj 2009 — Rotter mot harmoniseringsbyrån (formen på ett knippe korvar) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av tredimensionellt varumärke — Formen på ett knippe korvar — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94) 39	39
2009/C 141/81	Mål T-492/07 P: Förstainstansrättens dom av den 24 april 2009 — Sanchez Ferriz m.fl. mot kommissionen (Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Befordran — Befordringsförfarandet år 2005 — Ej upptagen i förteckningen över befordrade tjänstemän — Vägledande multiplikationsfaktorer — Artiklarna 6 och 10 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna — Intresse av att anföra en grund) 39	39
2009/C 141/82	Mål T-12/08 P: Förstainstansrättens dom av den 6 maj 2009 — M mot EMEA (Överklagande — Personalmål — Tillfälligt anställda — Invaliditet — Begäran om omprövning av ett beslut om avslag på en första begäran om sammankallande av invaliditetskommittén — Talan om ogiltigförklaring — Rättsakt mot vilken talan inte kan väckas — Bekräftande rättsakt — Nya och väsentliga omständigheter — Upptagande till sakprövning — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Ideell skada) 40	40
2009/C 141/83	Mål T-81/08: Förstainstansrättens dom av den 29 april 2009 — Enercon mot harmoniseringsbyrån (E-Ship) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket E-Ship — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 40/94) 40	40
2009/C 141/84	Mål T-104/08: Förstainstansrättens dom av den 5 maj 2009 — ars Parfum Creation & Consulting mot harmoniseringsbyrån (formen på en sprejflaska) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ett tredimensionellt märke — Formen på en sprejflaska — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Motiveringsskyldigheten — Artiklarna 7.1 b, 7.3 och 7.4.1 i förordning (EG) nr 40/94)..... 41	41
2009/C 141/85	Mål T-184/08: Förstainstansrättens beslut av den 27 mars 2009 — Alves dos Santos mot kommissionen (Europeiska socialfonden — Utbildning — Nedsättning av det stöd som ursprungligen beviljats — Ansökan genom vilken talan anhängiggjorts — Formkrav — Uppenbart att talan skall avvisas) 41	41
2009/C 141/86	Mål T-217/08: Förstainstansrättens beslut av den 22 april 2009 — Bundesverband Deutscher Milchviehhalter m.fl. mot rådet (Talan om ogiltigförklaring — Förordning (EG) nr 248/2008 — Systemet med mjölkkvoter — Höjning av de nationella mjölkkvoterna — Ej personligen berörd — Avvisning) 41	41
2009/C 141/87	Mål T-280/08: Förstainstansrättens beslut av den 1 april 2009 — Perry mot kommissionen (Skadeståndstalan — Preskription — Avvisning) 42	42
2009/C 141/88	Mål T-359/08: Förstainstansrättens beslut av den 31 mars 2009 — Spanien mot Kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Återkallande av det angripna beslutet — Anledning saknas att döma i saken) 42	42
2009/C 141/89	Mål T-360/08: Förstainstansrättens beslut av den 31 mars 2009 — Spanien mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Återkallande av det angripna beslutet — Anledning saknas att döma i saken) 42	42
2009/C 141/90	Mål T-43/09: Förstainstansrättens beslut av den 2 april 2009 — Cachuera mot harmoniseringsbyrån (Ansökan genom vilken talan väckts — Formkrav — Avvisning) 42	42

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2009/C 141/91	Mål T-52/09 R: Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 24 april 2009 — Nycomed Danmark mot EMEA (Interimistiskt förfarande — Godkännande för försäljning av ett läkemedel — Ekokardiografiskt kontrastmedel för diagnos (perflubutan) — EMEA:s beslut att inte bevilja undantag från skyldigheten att framlägga ett pediatrikt prövningsprogram — Ansökan om uppskov med verkställigheten och om interimistiska åtgärder — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	43
2009/C 141/92	Mål T-96/09 R: Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 3 april 2009 — UCAPT mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Åsidosättande av formkrav — Avvisning)	43
2009/C 141/93	Mål T-114/09: Talan väckt den 24 mars 2009 — Viasat Broadcasting UK mot kommissionen	43
2009/C 141/94	Mål T-118/09: Talan väckt den 20 mars 2009 — La Sonrisa de Carmen och Bloom Clothes mot harmoniseringsbyrån — Heldmann (BLOOMCLOTHES)	44
2009/C 141/95	Mål T-122/09: Talan väckt den 23 mars 2009 — Zhejiang Xinshiji Foods och Hubei Xinshiji Food mot rådet	44
2009/C 141/96	Mål T-123/09: Talan väckt den 28 mars 2009 — Ryanair mot kommissionen	45
2009/C 141/97	Mål T-128/09: Talan väckt den 31 mars 2009 — Meridiana och Eurofly mot kommissionen	46
2009/C 141/98	Mål T-129/09: Talan väckt den 2 april 2009 — Bongrain mot harmoniseringsbyrån — Apetito (APETITO)	47
2009/C 141/99	Mål T-133/09: Talan väckt den 27 mars 2009 — I Marchi Italiani och B Antonio Basile 1952 mot harmoniseringsbyrån — Osra (B Antonio Basile 1952)	47
2009/C 141/100	Mål T-134/09: Talan väckt den 30 mars 2009 — B Antonio Basile 1952 och I Marchi Italiani mot harmoniseringsbyrån — Osra (B Antonio Basile 1952)	48
2009/C 141/101	Mål T-135/09: Talan väckt den 7 april 2009 — Nexans France SAS och Nexans SA mot Europeiska gemenskapernas kommission	48
2009/C 141/102	Mål T-136/09: Talan väckt den 7 april 2009 — Kommissionen mot Galor	49
2009/C 141/103	Mål T-139/09: Talan väckt den 8 april 2009 — Frankrike mot kommissionen	49
2009/C 141/104	Mål T-140/09: Talan väckt den 7 april 2009 — Prysmian, Prysmian Cavi och Sistemi Energia mot kommissionen	50
2009/C 141/105	Mål T-145/09: Talan väckt den 6 april 2009 — Bredenkamp m.fl. mot kommissionen	51
2009/C 141/106	Mål T-146/09: Talan väckt den 9 april 2009 — Parker ITR och Parker-Hannifin mot kommissionen	51
2009/C 141/107	Mål T-148/09: Talan väckt den 9 april 2009 — Trelleborg mot kommissionen	52

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH
ORGAN

DOMSTOLEN

(2009/C 141/01)

Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 129, 6.6.2009

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 113, 16.5.2009

EUT C 102, 1.5.2009

EUT C 90, 18.4.2009

EUT C 82, 4.4.2009

EUT C 69, 21.3.2009

EUT C 55, 7.3.2009

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLS FÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 23 april 2009
— Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, MTK:n säätiö mot Europeiska gemenskapernas kommission, Republiken Finland, Kungariket Spanien

(Mål C-362/06 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Skydd av livsmiljöer — Förteckning över områden av gemenskapsintresse i den boreala biogeografiska regionen, som kommissionen har antagit genom beslut — Huruvida en talan om ogiltigförklaring av detta beslut som väckts av fysiska eller juridiska personer kan tas upp till sakprövning)

(2009/C 141/02)

Rättegångsspråk: finska

Parter

Klagande: Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, MTK:n säätiö (ombud: K. Marttinen, asianajaja)

Övriga parter i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Huttunen och M. van Beek), Republiken Finland

Invervenient till stöd för Europeiska gemenskapernas kommission: Kungariket Spanien (ombud: F. Díez Moreno)

Saken

Överklagande av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt meddelade den 22 juni 2006 i mål T-150/05, Sahlstedt m.fl. mot kommissionen genom vilket förstainstansrätten avvisade deras talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2005/101/EG av den 13 januari 2005 om antagande, enligt rådets direktiv 92/43/EEG, av en förteckning över områden av gemenskapsintresse i den boreala biogeografiska regionen (EGT L 40, s. 1) — Begreppet "direkt berörd" i den mening som avses i artikel 230 EG.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Markku Sahlstedt m.fl. ska ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Konungariket Spanien och Republiken Finland ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 261, 28.10.2006.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 2 april 2009
— France Télécom SA mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-202/07 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Missbruk av dominerande ställning — Marknaden för tillhandahållande av höghastighetsinternet — Underprissättning — Återhämtning av förluster — Rätten att anpassa sina priser till konkurrenternas priser)

(2009/C 141/03)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: France Télécom SA (ombud: J. Philippe, H. Calvet, O.W.Brouwer och T. Janssens, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Gippini Fournier.)

Saken

1. Överklagande av den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 30 januari 2007 i mål T-340/03, France Télécom mot kommissionen. I denna dom ogillade förstainstansrätten klagandens talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 16 juli 2003 om ett förfarande enligt artikel 82 EG (ärende COMP/38.233 — Wanadoo Interactive) — Marknaden för tillhandahållande av höghastighetsinternet (ADSL) — Missbruk av dominerande ställning — Begreppen underprissättning, anpassning till konkurrenternas priser och återhämtning av förlusterna

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) France Télécom SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 170 av den 21.07.2007.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 2 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Audiencia Provincial de Barcelona — Spanien) — Pedro IV Servicios, S.L. mot Total España SA

(Mål C-260/07) (¹)

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Artikel 81 EG — Exklusivt inköpsavtal avseende bränsle — Undantag — Förordning (EEG) nr 1984/83 — Artikel 12.2 — Förordning (EEG) nr 2790/1999 — Artiklarna 4 a och 5 a — Giltighetstid för ett exklusivt avtal — Fastställelse av konsumentpriset)

(2009/C 141/04)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Provincial de Barcelona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Pedro IV Servicios, S.L.

Svarande: Total España SA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Audiencia Provincial de Barcelona — Tolkningen av artikel 81 a, åttonde skälet och artiklarna 10, 12.1 c och 12.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 1984/83 av den 22 juni 1983 om tillämpning av fördragets artikel [81].3 på grupper av exklusiva inköpsavtal (EGT L 173, s. 5), samt artiklarna 4 a och 5 a i kommissionens förordning (EG) nr 2790/1999 av den 22 december 1999 om tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget på grupper av vertikala avtal och samordnade förfaranden (EGT L 336, s. 21) — Exklusiva avtal för leverans av bränsle mellan en leverantör och en bensinstationsinnehavare — Nödvändighet att leverantören är ägare till bensinstation och till som den mark på vilken denna bensinstation har uppförts eller, för det fall leverantören inte har äganderätten, att leverantören är behörig att hyra ut bensinstationen till en återförsäljare som är ägare till marken — Begränsning av återförsäljarens möjlighet att bestämma försäljningspriset.

Domslut

1. Artikel 12.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 1984/83 av den 22 juni 1983 om tillämpning av fördragets artikel [81].3 på

grupper av exklusiva inköpsavtal, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1582/97 av den 30 juli 1997, ska tolkas så, att det enligt den bestämmelsen inte, med avseende på tillämpningen av det undantag som föreskrivs däri, uppställdes något krav på att leverantören skulle vara ägare till den mark på vilken han uppfört den bensinstation som han hyrde ut till återförsäljaren.

2. Artikel 5 a i kommissionens förordning (EG) nr 2790/1999 av den 22 december 1999 om tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget på grupper av vertikala avtal och samordnade förfaranden ska tolkas så, att det enligt den bestämmelsen, med avseende på tillämpningen av det undantag som föreskrivs däri, krävs att leverantören är ägare till såväl den bensinstation som hyrs ut till återförsäljaren som den mark på vilken denna bensinstation har uppförts eller, för det fall leverantören inte har äganderätten, att bensinstationen och marken hyrs ut till tredje man, som inte har något förhållande till återförsäljaren.

3. Avtalsklausuler avseende konsumentpriser, såsom de som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, kan omfattas av bestämmelserna om gruppundantag enligt förordning nr 1984/83, i dess lydelse enligt förordning nr 1582/97, samt förordning nr 2790/1999 om leverantören enbart fastställer ett högsta försäljningspris eller rekommenderar ett försäljningspris, så att återförsäljaren därmed har en reell möjlighet att fastställa konsumentpriset. Sådana klausuler kan däremot inte omfattas av nämnda undantagsbestämmelser om de medför att leverantören, direkt eller på ett indirekt eller dolt sätt, fastställer konsumentpriset eller ålägger ett lägsta försäljningspris. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att undersöka huruvida sådana restriktioner åvilar återförsäljaren genom att beakta samtliga förpliktelser enligt avtalet i deras ekonomiska och rättsliga sammanhang samt hur parterna i målet vid den nationella domstolen har agerat.

(¹) EUT C 183, 4.8.2007.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank van koophandel te Antwerpen — Belgien) — VTB-VAB NV (C-261/07) och Galatea BVBA (C-299/07) mot Total Belgium NV (C-261/07)

(Förenade målen C-261/07 och C-299/07) (¹)

(Direktiv 2005/29/EG — Otillbörliga affärsmetoder — Nationell lagstiftning om förbud mot kombinationserbjudanden till konsumenter)

(2009/C 141/05)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van koophandel te Antwerpen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: VTB-VAB NV (C-261/07) och Galatea BVBA (C-299/07)

Motpart: Total Belgium NV (C-261/07) och Sanoma Magazines Belgium NV (C-299/07)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Rechtbank van koophandel te Antwerpen — Tolkning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, s. 22) — Nationell lagstiftning om förbud mot kombinationserbjudanden till konsumenterna

Domslut

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) ska tolkas så, att det utgör hinder mot sådan nationell lagstiftning som den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken samtliga kombinationserbjudanden från säljare till konsument, med förbehåll för vissa undantag och utan hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, är förbjudna.

(¹) EUT C 199, 25.8.2007.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 23 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien

(Mål C-287/07) (¹)

(Fördragsbrott — Offentlig upphandling — Direktiv 2004/17/EG — Förfaranden vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster — Inkorrekt och ofullständigt införlivande — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2009/C 141/06)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Stromsky, D. Kukovec och M. Konstantinidis)

Svarande: Konungariket Belgien (ombud: D. Haven et J.-C. Halleux)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen anta de bestämmelser som är nödvändiga för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (EUT L 134, p. 1)

Domslut

1) Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster

— genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att fullständigt och korrekt införliva artikel 1.2 b, c andra stycket och d, artikel 1.13 andra stycket, artikel 14.4, artikel 17.10 a och c, artikel 34.8, artikel 36.2, artikel 39.2, artikel 45.1 och 45.3 a och c, artikel 48.1–4 och 48.6 c, artikel 49.2 andra strecksatsen och 49.3–5, artikel 50.1 första stycket c, artikel 52.1, artikel 57.1 andra stycket d och e och 57.3 första meningen samt artikel 65.2 i direktivet, och

— genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 9, 34.2, 52.3 och 57.3 andra meningen i direktivet.

2) Konungariket Belgien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 211, 8.9.2007.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 april 2009
— Europeiska gemenskapernas kommission mot
Konungariket Belgien

(Mål C-292/07) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Offentlig upphandling — Direktiv 2004/18/EG — Förfaranden vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster — Felaktigt eller ofullständigt införlivande — Införlivande har inte skett inom den föreskrivna fristen)

(2009/C 141/07)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Stromsky, D. Kukovec och M. Konstantinidis)

Svarande: Konungariket Belgien (ombud: D. Haven och J.-C. Halleux)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtelse att inom den föreskrivna fristen vidta nödvändiga åtgärder för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114)

Domslut

- 1) Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2083/2005 av den 19 december 2005, genom att underlåta att anta de lagar och andra förordningar som krävs för att införliva artikel 1.2 b jämförd med bilaga I, artiklarna 9.1 andra meningen, 9.8 a i och iii, 23.2, 30.2–30.4, 31.1 c, 38.1, 43 första stycket d, 44.2 andra stycket, 44.3, 44.4, 46 första stycket, 48.2 f, 55.1 andra stycket d och e, 55.3, 67.2 andra och tredje styckena, 68 a första stycket, 72 och 74.1 i det direktivet, eller för att införliva dessa bestämmelser fullständigt och korrekt.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Konungariket Belgien ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 211, 8.9.2007.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 23 april 2009
— Europeiska gemenskapernas kommission mot
Republiken Grekland

(Mål C-331/07) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Foder- och livsmedelslagstiftning — Förordning (EG) nr 882/2004 — Underbemanning hos de myndigheter som ansvarar för veterinärkontroller)

(2009/C 141/08)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. Tserpa-Lacombe och F. Erlbacher)

Svarande: Republiken Grekland (ombud: S. Charitaki och I. Chalkias)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 4.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, s. 1) — Underbemanning hos de myndigheter som ansvarar för veterinärkontroller

Domslut

- 1) Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.2 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd, genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att komma till rätta med den allvarliga underbemanningen hos de myndigheter som ansvarar för veterinärkontroller i Grekland.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Republiken Grekland ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 247, 20.10.2007.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 2 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Italien) — A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA (C-352/07) mot Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), ytterligare deltagare i rättegången: Sanofi Aventis SpA, Sanofi Aventis SpA (C-353/07) mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), IFB Stroder Srl (C-354/07) mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Schering Plough SpA (C-355/07) mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), ytterligare deltagare i rättegången: Baxter SpA, Bayer SpA (C-356/07) mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute, Simesa SpA (C-365/07) mot Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), ytterligare deltagare i rättegången: Merck Sharp & Dohme (Italia) SpA, Abbott SpA (C-366/07) mot Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Baxter SpA (C-367/07) mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), ytterligare deltagare i rättegången: Merck Sharp & Dohme (Italia) SpA, och SALF SpA (C-400/07) mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

(De förenade målen C-352/07–C-356/07, C-365/07–C-367/07 och C-400/07) ⁽¹⁾

(Direktiv 89/105/EEG — Insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel — Artikel 4 — Prisstopp — Prissänkning)

(2009/C 141/09)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: A. Menarini — Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, FIRMA Srl, Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA (C-352/07), Sanofi Aventis SpA (C-353/07), IFB Stroder Srl (C-354/07), Schering Plough SpA (C-355/07), Bayer SpA (C-356/07), Simesa SpA (C-365/07), Abbott SpA (C-366/07), Baxter SpA (C-367/07), SALF SpA (C-400/07)

Svarande: Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Tolkning av artikel 4.1 och 4.2 i rådets direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 om insyn i de

åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen (EGT L 40, 1989, s. 8; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 45) — Läkemedel för vilka prisstopp gäller — Förfarande att följa vid en eventuell prissänkning

Domslut

- 1) Artikel 4.1 i rådets direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 om insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen ska tolkas så att, under förutsättning att kraven i denna bestämmelse är uppfyllda, de ansvariga myndigheterna i en medlemsstat får vidta allmängiltiga åtgärder i form av en sänkning av priserna på alla läkemedel eller på vissa kategorier av läkemedel, även om vidtagandet av dessa åtgärder inte har föregåtts av ett prisstopp på dessa läkemedel.
- 2) Artikel 4.1 i direktiv 89/105 ska tolkas så att, under förutsättning att kraven i denna bestämmelse är uppfyllda, det är möjligt att flera gånger per år besluta om en sänkning av priserna på alla läkemedel eller på vissa kategorier av läkemedel och att upprepa detta under flera år.
- 3) Artikel 4.1 i direktiv 89/105 ska tolkas så, att bestämmelsen inte utgör hinder för att vidta åtgärder för att kontrollera priserna på alla läkemedel eller på vissa kategorier av läkemedel på grundval av uppskattade kostnader, under förutsättning att kraven i den bestämmelsen är uppfyllda och att dessa uppskattningar grundas på objektiva och kontrollerbara kriterier.
- 4) Artikel 4.1 i direktiv 89/105 ska tolkas så, att det ankommer på medlemsstaterna att med iakttagande av det i direktiv 89/105 eftersträfvade syftet att medge insyn, samt med iakttagande av kraven i den bestämmelsen, fastställa de kriterier på grundval av vilka den undersökning av de makroekonomiska faktorerna som avses i den bestämmelsen ska göras. Dessa kriterier kan bestå antingen enbart av läkemedelskostnaderna, av sjukvårdskostnaderna i sin helhet eller av helt andra typer av relevanta kostnader.
- 5) Artikel 4.2 i direktiv 89/105 ska tolkas så,
 - att medlemsstaterna i samtliga fall är skyldiga att, för ett företag som berörs av ett prisstopp eller en prissänkning på alla läkemedel eller på vissa kategorier av läkemedel, föreskriva en möjlighet att ansöka om dispens från det pris som fastställts genom dessa åtgärder,
 - att medlemsstaterna ska se till att ett motiverat beslut i anledning av en sådan ansökan fattas, och
 - att det berörda företagets konkreta deltagande består dels i lämnandet av en tillfredsställande redogörelse för de särskilda skäl som motiverar dispensansökan, dels i ingivandet av ytterligare kompletterande uppgifter, om de uppgifter som lämnats till stöd för ansökan är otillräckliga.

⁽¹⁾ EUT C 247, 20.10.2007
EUT C 269, 10.11.2007.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 23 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Förenade kungariket) — TNT Post UK Ltd, The Queen mot The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Mål C-357/07) ⁽¹⁾

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Undantag från skatteplikt — Artikel 13 A.1 a — Tjänster som tillhandahålls av det offentliga postväsendet)

(2009/C 141/10)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: TNT Post UK Ltd, The Queen

Motpart: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Ytterligare deltagare i rättegången: Royal Mail Group Ltd

Saken

Begäran om förhandsavgörande — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Tolkning av artikel 13 A.1 a i direktiv 77/388/EEG: Rådets sjätte direktiv av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1 s. 28) — Undantag för vissa verksamheter av hänsyn till allmänintresset — Tjänster som tillhandahålls av det offentliga postväsendet — Begreppet det offentliga postväsendet — Huruvida privata postoperatörer omfattas

Domslut

1) Begreppet "det offentliga postväsendet" i artikel 13 A.1 a i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ska tolkas på så sätt att det avser de operatörer, offentliga eller privata, som förbinder sig att inom en medlemsstat tillhandahålla samtliga eller delar av de samhällsomfattande posttjänsterna, såsom dessa definieras i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/39/EG av den 10 juni 2002.

2) Det undantag från skatteplikt som föreskrivs i artikel 13 A.1 a i sjätte direktivet 77/388 ska tillämpas på de tjänster och därmed förenade varuleveranser, med undantag för persontransporter och telekommunikationstjänster, som det offentliga postväsendet tillhandahåller i denna egenskap, det vill säga i egenskap av operatör som förbinder sig att tillhandahålla samtliga eller delar av de samhällsomfattande posttjänsterna inom en medlemsstat. Undantaget är inte tillämpligt på de tjänster eller därmed förenade varuleveranser för vilka villkoren förhandlas individuellt.

⁽¹⁾ EUT C 247, 20.10.2007.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 2 april 2009 — Mebrom NV mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-373/07 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Skydd av ozonskiktet — Import av metylbromid till unionen — Avslag på ansökan om tilldelning av importkvoter för år 2005 — Berättigade förväntningar — Rättssäkerhet)

(2009/C 141/11)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Mebrom NV (ombud: K. Van Maldegem och C. Mereu, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: X. Lewis)

Saken

Överklagande av den dom som förstainstansrätten (andra avdelningen) meddelade den 22 maj 2007 i mål T-216/05, Mebrom mot kommissionen, i vilken förstainstansrätten ogillade en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut A(05)4338-D/6176 av den 11 april 2005 om avslag på sökandens ansökan om tilldelning av importkvoter för metylbromid avseende import till Europeiska unionen, i enlighet med artiklarna 6 och 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 av den 29 juni 2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet (EGT L 244, s. 1) — Felaktig tillämpning av gemenskapsrätten — Otillräcklig motivering — Åsidosättande av artikel 220 EG

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Mebrom NV ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 247, 20.10.2007.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Monomeles Protodikeio Rethymnis — Grekland) — K. Angelidaki, A. Aivali, A. Vavouraki, Ch. Kaparou, M. Lioni, E. Makrygiannaki, E. Nisanaki, Ch. Panagioto, A. Pitsidianaki, M. Chalkiadaki, Ch. Chalkiadaki (C-378/07), Charikleia Giannoudi (C-379/07), Georgios Karabousanos, Sofoklis Michopoulos (C380/07) mot Nomarchiaki Aftodioikisi Rethymnis, Dimos Geropotamou

(Mål C-378/07–C-380/07) ⁽¹⁾

(Direktiv 1999/70/EG — Klausulerna 5 och 8 i ramavtalet om visstidsarbete — Visstidsanställningskontrakt i offentlig sektor — Första eller enda kontrakt — På varandra följande kontrakt — Likvärdiga lagliga åtgärder — Minskning av den allmänna skyddsnivån för arbetstagarna — Bestämmelser för att förhindra missbruk — Påföljder — Absolut förbud mot att omvandla visstidsanställningskontrakt till tillsvidareanställningskontrakt inom den offentliga sektorn — Följder av att ett direktiv införlivats på fel sätt — Direktivkonform tolkning)

(2009/C 141/12)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Monomeles Protodikeio Rethymnis

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: K. Angelidaki, A. Aivali, A. Vavouraki, Ch. Kaparou, M. Lioni, E. Makrygiannaki, E. Nisanaki, Ch. Panagioto, A. Pitsidianaki, M. Chalkiadaki, Ch. Chalkiadaki (C-378/07), Charikleia Giannoudi (C-379/07), Georgios Karabousanos, Sofoklis Michopoulos (C380/07)

Svarande: Nomarchiaki Aftodioikisi Rethymnis, Dimos Geropotamou

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Monomeles Protodikeio Rethymnis — Tolkning av klausulerna 5, 8.1 och 8.1 i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, s. 43) — Förbud mot att med åberopande av införlivande av direktivet anta nationella bestämmelser när det finns likvärdiga nationella lagliga åtgärder i den mening som avses i klausul 5.1 i direktivet och de nya bestämmelserna medför en sänkning av skyddsnivån för visstidsanställda arbetstagare

Domslut

1) Klausul 5.1 i det ramavtal om visstidsarbete som ingicks den 18 mars 1999, och som återfinns som bilaga till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP ska tolkas så, att

den inte utgör hinder mot att en medlemsstat antar en sådan nationell lagstiftning som presidentdecret 164/2004 med bestämmelser om arbetstagare med visstidsanställningskontrakt inom den offentliga sektorn, i vilket det i syfte att särskilt införliva direktiv 1999/70 för att bestämmelserna däri ska tillämpas inom den offentliga sektorn föreskrivs att åtgärder ska vidtas för att förhindra missbruk i form av att sådana visstidsanställningskontrakt eller visstidsanställningsförhållanden som anges i punkt 1 a–1 c i denna klausul tillämpas, när det i nationell rätt redan finns en sådan likvärdig laglig åtgärd — i den mening som avses i nämnda klausul — som artikel 8.3 i lag 2112/1920 om obligatorisk uppsägning av anställningsavtal i privat sektor, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att undersöka. Nämnda lagstiftning får dock inte inverka på det verkliga skyddet mot missbruk av på varandra följande visstidsanställningskontrakt eller visstidsanställningsförhållanden, såsom detta skydd framgår av nämnda likvärdiga lagliga åtgärd, och inte heller strida mot gemenskapsrätten, särskilt inte mot klausul 8.3 i ramavtalet om visstidsarbete.

- 2) Klausul 5.1 a i ramavtalet om visstidsarbete ska tolkas så, att den utgör hinder mot att en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen tillämpas av myndigheterna i den berörda medlemsstaten, på sådant sätt att det anses föreligga objektiva grunder i den mening som avses i nämnda klausul för att förnya på varandra följande visstidsanställningskontrakt i offentlig sektor, enbart av det skälet att dessa kontrakt grundar sig på bestämmelser i lag som medger att kontrakt förnyas i syfte att tillgodose vissa tillfälliga behov, när det i själva verket är fråga om konstanta och varaktiga behov. Denna klausul är däremot inte tillämplig på ingäendet av ett första eller enda visstidsanställningskontrakt eller visstidsanställningsförhållande.
- 3) Klausul 8.3 i ramavtalet om visstidsarbete ska tolkas så, att den minskning som avses i denna klausul ska prövas i förhållande till den allmänna skyddsnivån som gällde i den berörda medlemsstaten för såväl de arbetstagare som ingått på varandra följande visstidsanställningskontrakt, som de arbetstagare som ingått ett första eller enda visstidsanställningskontrakt.
- 4) Klausul 8.3 i ramavtalet ska tolkas så, att den inte utgör hinder mot en sådan nationell lagstiftning som presidentdecret 164/2004, vilken till skillnad från en tidigare bestämmelse i nationell rätt, såsom artikel 8.3 i lag 2112/1920, dels inte längre innehåller någon bestämmelse om att, när det skett ett missbruk av på varandra följande visstidsanställningskontrakt i offentlig sektor, dessa kontrakt ska omklassificeras till tillsvidareanställningskontrakt eller som ställer upp vissa kumulativa och restriktiva villkor för omklassificering av kontrakt, dels innebär att arbetstagare som ingått ett första eller enda visstidsanställningskontrakt inte omfattas av de skyddsåtgärder som föreskrivs i lagstiftningen, under förutsättning att sådana ändringar, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva, avser en begränsad kategori arbetstagare som ingått visstidsanställningskontrakt eller som kompenseras genom att åtgärder vidtas till förhindrande av att på varandra följande visstidsanställningskontrakt i den mening som avses i klausul 5.1 i nämnda ramavtal missbrukas.

Genomförandet av ramavtalet genom en sådan nationell lagstiftning som presidentdekret 164/2004 får emellertid inte leda till att det skydd som enligt den nationella rättsordningen tidigare var tillämpligt på visstidsanställda arbetstagare minskas till en nivå som understiger den i ramavtalets minimiskyddsbestämmelser fastställda. Härvid gäller särskilt att iakttagandet av klausul 5.1 i ramavtalet fordrar att det i en sådan lagstiftning för fall av missbruk av på varandra följande visstidsanställningskontrakt föreskrivs konkreta och tvingande åtgärder för att förhindra sådant missbruk, samt påföljder som är tillräckligt effektiva och avskräckande för att åtgärderna för att förhindra missbruk ska få full verkan. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera huruvida dessa villkor är uppfyllda.

- 5) Under sådana omständigheter som dem som är för handen i målet vid den nationella domstolen, ska ramavtalet tolkas så, att när medlemsstatens nationella lagstiftning inom den aktuella sektorn innehåller andra effektiva åtgärder för att förhindra och, i förekommande fall, beivra missbruk av på varandra följande visstidsanställningskontrakt i den mening som avses i klausul 5.1 i det avtalet, utgör ramavtalet inte något hinder mot att en regel i nationell rätt tillämpas som innebär ett absolut förbud mot att på varandra följande visstidsanställningskontrakt i offentlig sektor omvandlas till tillsvidareanställningskontrakt vilka, på grund av att syftet med dem har varit att tillgodose arbetsgivarens konstanta och varaktiga behov, ska anses utgöra ett missbruk. Det ankommer emellertid på den hänskjutande domstolen att bedöma i vilken mån som tillämpningsvillkoren för, och det faktiska genomförandet av de relevanta bestämmelserna i nationell rätt utgör en lämplig åtgärd för att förhindra och, i förekommande fall, beivra offentliga arbetsgivares missbruk av användningen av på varandra följande visstidsanställningskontrakt och visstidsanställningsförhållanden.

Eftersom klausul 5.1 i ramavtalet inte är tillämplig på arbetstagare som ingått ett första eller enda visstidsanställningskontrakt innebär denna bestämmelse däremot inte någon skyldighet för medlemsstaterna att införa påföljder när ett sådant kontrakt i själva verket tillgodose arbetsgivarens konstanta och varaktiga behov.

- 6) Det ankommer på den hänskjutande domstolen att så långt som möjligt tolka relevanta bestämmelser i nationell rätt i enlighet med klausulerna 5.1 och 8.3 i ramavtalet om visstidsarbete, och att härvid avgöra huruvida en "likvärdig laglig åtgärd" i den mening som avses i den första av dessa klausuler, såsom den åtgärd som föreskrivs i artikel 8.3 i lag 2112/1920, ska tillämpas på tvisterna i målen vid den nationella domstolen i stället för vissa andra bestämmelser i nationell rätt.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 2 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Corte d'appello di Milano (Italien)) — Marco Gambazzi mot DaimlerChrysler Canada Inc., CIBC Mellon Trust Company

(Mål C-394/07) ⁽¹⁾

(Brysselkonventionen — Erkännande och verkställighet av domar — Skäl för vägran — Åsidosättande av grunderna för rättsordningen (ordre public) i den stat där domen görs gällande — Uteslutande av svaranden från förfarandet inför domstolen i den stat där domen meddelades på grund av underlåtenhet att efterkomma ett domstolsföreläggande)

(2009/C 141/13)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte d'appello di Milano

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Marco Gambazzi

Motparter: DaimlerChrysler Canada Inc., CIBC Mellon Trust Company

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Corte d'appello di Milano — Tolkning av artiklarna 26 och 27.1 i Brysselkonventionen — Beslut vars erkännande strider mot ordre public i den stat där beslutet görs gällande — Beslut som hindrar en part från att försvara sig ("debarment") till följd av att ett beslut av rätten inte efterkommit

Domslut

Artikel 27.1 i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttsens område, i dess lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde, enligt konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Greklands tillträde, enligt konventionen av den 26 maj 1989 om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde och enligt konventionen av den 29 november 1996 om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde, ska tolkas på följande sätt:

Domstolen i den stat där en dom görs gällande får, med hänsyn till bestämmelsen om grunderna för rättsordningen (ordre public) i nämnda artikel, beakta den omständigheten att domstolen i den stat där domen meddelades har dömt i fråga om kärandens yrkanden utan att höra svaranden, som i behörig ordning inställt sig inför den, men som uteslutits från förfarandet på den grunden att han inte uppfyllt

(¹) EUT C 269 av den 10.11.2007

sina skyldigheter enligt ett tidigare beslut fattat inom ramen för samma förfarande, när den, efter en bedömning av förfarandet i dess helhet och med hänsyn till samtliga omständigheter, finner att denna uteslutningsåtgärd innebar en klar och oproportionerlig kränkning av svarandens rätt att yttra sig.

(¹) EUT C 283, 24.11.2007.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-406/07) (¹)

(Fördragsbrott — Etableringsfrihet — Fri rörlighet för kapital — Direkt beskattning — Beskattning av utdelning på aktier — Skattesatsen för personbolag)

(2009/C 141/14)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Triantafyllou)

Svarande: Republiken Grekland (ombud: P. Mylonopoulos, M. Tassopoulou och I. Pouli)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 43 EG och 56 EG — Nationella bestämmelser om skattebefrielse vad avser utdelning från nationella bolag men inte vad avser utdelning från bolag med säte i en annan medlemsstat

Domslut

1) Republiken Grekland har, genom att tillämpa mindre förmånliga skattebestämmelser på utdelningar som härrör från utlandet än vad som tillämpas på utdelningar som härrör från den egna medlemsstaten, underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 43 EG och 56 EG samt motsvarande artiklar i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992, det vill säga artiklarna 31 och 40 i detta avtal.

Republiken Grekland har, genom att bibehålla bestämmelser i lagen om skatt på inkomst (lag 2238/1994, i dess lydelse enligt lag 3296/2004), enligt vilka utländska personbolag omfattas av en mer betungande skattesats i Grekland än vad som är fallet med nationella personbolag, underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 43 EG och artikel 31 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

2) Republiken Grekland ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 269, 10.11.2007.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 2 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale ordinario di Nocera Inferiore — Italien) — Lodato Gennaro & C. SpA mot Istituto Nazionale della Previdenza Sociale (INPS), SCCI

(Mål C-415/07) (¹)

(Statligt sysselsättningsstöd — Riktlinjer för sysselsättningsstöd — Riktlinjer för statligt stöd för regionala ändamål — Förordning (EG) nr 2204/2002 — Begreppet skapande av arbetstillfällen — Beräkning av ökningen av antalet arbetstillfällen)

(2009/C 141/15)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale ordinario di Nocera Inferiore

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Lodato Gennaro & C. SpA

Motparter: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale (INPS), SCCI

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunale ordinario di Nocera Inferiore — Tolkning av kommissionens förordning (EG) nr 2204/2002 av den 12 december 2002 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt sysselsättningsstöd (EGT L 337, s. 3) — Kontroll av huruvida de erforderliga villkoren för att erhålla stöd har iakttagits — Kontroll av huruvida antalet arbetstillfällen har ökat — Beräkningsmetod

Domslut

Riktlinjerna för sysselsättningsstöd ska tolkas så att det vid bedömningen av huruvida det skett en ökning av antalet arbetstillfällen ska göras en jämförelse mellan det genomsnittliga antalet arbetskraftsenheter per år avseende året före nyanställningen och det genomsnittliga antalet arbetskraftsenheter per år avseende året efter nyanställningen.

(¹) EUT C 283, 24.11.2007.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 2 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Vestre Landsret — Danmark) — brottmål mot Frede Damgaard

(Mål C-421/07) ⁽¹⁾

(Humanläkemedel — Direktiv 2001/83/EG — Begreppet "marknadsföring" — Spridning av information om ett läkemedel av en oberoende utomstående som agerar på eget initiativ)

(2009/C 141/16)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Vestre Landsret Danmark

Parter i målet vid den nationella domstolen

Frede Damgaard

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Vestre Landsret — Tolkning av artikel 86 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, s. 67) — Begreppet reklam — Tredjeman sprider information om ett läkemedel på eget initiativ, oberoende av dem som tillverkar och säljer det

Domslut

Artikel 86 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/27/EG av den 31 mars 2004, ska tolkas så, att en utomståendes spridning av information om ett läkemedel, däribland uppgifter om läkemedlets behandlande eller förebyggande egenskaper, kan betraktas som marknadsföring i den mening som avses i denna artikel, även om den utomstående agerar på eget initiativ och, rättsligt och faktiskt, är helt oberoende av tillverkaren och säljaren av läkemedlet. Det ankommer på den nationella domstolen att avgöra huruvida denna spridning utgör en form av information vid uppsökande försäljning, lokala reklamkampanjer eller förmånserbudanden som syftar till att främja förskrivning, leverans, försäljning eller konsumtion av läkemedel.

⁽¹⁾ EUT C 269, 10.11.2007.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 april 2009 — AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-425/07 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Konkurrens — Kommissionens avslag på ett klagomål — Betydande störningar på den gemensamma marknaden — Bristande gemenskapsintresse)

(2009/C 141/17)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE (ombud: T: Asprogerakas Grivas, dikigoros)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: F: Castillo de la Torre och T.Christoforou)

Saken

Överklagande av den dom som förstainstansrätten (fjärde avdelningen) meddelade den 12 juli 2007 i mål T-229/05, AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE mot kommissionen, genom vilken förstainstansrätten ogillade talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 18 april 2005 om avslag på det klagomål som ingavs av klaganden avseende en påstådd överträdelse av artiklarna 81 EG och 82 EG av organisationerna ERATO, APOLLON och GRAMMO, vilka kollektivt förvaltar närstående rättigheter och som tillämpat oskäligen taxor för den ersättning som radiostationer och TV-kanaler skall betala för sångares, musikers och skivproducenters närstående rättigheter

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 269, 10.11.2007.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 2 april 2009
— Bouygues SA, Bouygues Télécom SA mot Europeiska gemenskapernas kommission, Republiken Frankrike, Orange France S.A., Société française du radiotéléphone — SFR

(Mål C-431/07 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Statligt stöd — Artikel 88.2 EG — Villkor för inledandet av ett formellt granskningsförfarande — Betydande svårigheter — Kriterier för vad som utgör statligt stöd — Statliga medel — Icke-diskrimineringsprincipen)

(2009/C 141/18)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Bouygues SA, Bouygues Télécom SA (ombud: F. Sureau, D. Théophile, S. Perrotet, A. Bénabent, J. Vogel och L. Vogel, avocats)

Övriga parter i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C Giolito), Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues, O. Christmann och A.-L. Vendrolini), Orange France S.A (ombud: S. Hautbourg, S. quesson och L. Olza Moreno, avocats), Société française du radiotéléphone — SFR (ombud: A. Vincent, avocat, och C. Vajda QC)

Saken

Överklagande av förstainstansrättens dom (fjärde avdelningen) av den 4 juli 2007 i mål T-475/04, Bouygues SA och Bouygues Télécom mot kommissionen, genom vilken förstainstansrätten ogillade sökandenas talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 20 juli 2004 (Statligt stöd NN 42/2004 — Frankrike) om ändring av de avgifter som Orange och SFR skulle betala för UMTS-tillstånd (Universal Mobile Telecommunications System) — Statligt stöd — Villkor för att inleda ett formellt undersökningsförfarande enligt artikel 88.2 EG — Kriterier för statligt stöd — Begreppen statliga medel, konkurrensfördel och icke-diskriminering

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Bouygues SA och Bouygues Télécom SA ska ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Republiken Frankrike ska bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EUT C 269, 10.11.2007.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 2 april 2009
(begäran om förhandsavgörande från Unafhångiger Finanzsenat, Außenstelle Graz — Österrrike) — Veli Elshani mot Hauptzollamt Linz

(Mål C-459/07) ⁽¹⁾

(Gemenskapens tullkodex — Artiklarna 202 och 233 första stycket d — Tullskuldens uppkomst — Olaglig införsel av varor — Beslag och förverkande — Tullskuldens upphörande — Den tidpunkt vid vilken beslag ska äga rum)

(2009/C 141/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Unafhångiger Finanzsenat, Außenstelle Graz

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Veli Elshani

Motpart: Hauptzollamt Linz

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Unafhångiger Finanzsenat, Außenstelle Graz — Tolkning av artiklarna 202 och 233 första stycket d i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen — Tullskuldens upphörande vid beslag av varor som olagligen införts — Beslag av varor i destinationsmedlemsstaten — Undandragande av varor — Tidpunkt för tullskuldens upphörande

Domslut

- 1) Artiklarna 202 och 233 första stycket d i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 av den 16 november 2000, ska tolkas så att, för att ett beslag ska medföra att en tullskuld upphör, ska de varor som olagligen har förts in på gemenskapens tullområde tas i beslag innan varorna har passerat det första tullkontoret som är beläget inom gemenskapens tullområde.
- 2) Det saknas anledning att besvara den andra frågan.

⁽¹⁾ EUT C 297, 8.12.2007.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof — Österrike) — Sandra Puffer mot Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Linz

(Mål C-460/07) ⁽¹⁾

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artikel 17.2 och 17.6 — Avdragsrätt för ingående mervärdesskatt — Kostnader för uppförandet av en byggnad som har hänförs till en skattskyldigs rörelsetillgångar — Artikel 6.2 — Användning av en del av byggnaden för privat bruk — Ekonomisk fördel i förhållande till icke-skattskyldiga — Likabehandling — Statligt stöd enligt artikel 87 EG — Undantag från avdragsrätten)

(2009/C 141/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sandra Puffer

Motpart: Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Linz

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Verwaltungsgerichtshof — Tolkning av artikel 87 EG och artikel 17.6 i direktiv 77/388/EEG: Rådets sjätte direktiv av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) — Avdrag för den ingående mervärdesskatt som betalats för uppförandet av en byggnad som huvudsakligen används som privatbostad och vars resterande del används för skattepliktig uthyrning — Nationella bestämmelser enligt vilka det privata bruket anses utgöra en tjänst som är undantagen från skatteplikt, och enligt vilka avdragsrätt undantas, enligt den lydelse som var tillämplig vid tiden för ikraftträdandet av direktivet, för den ingående mervärdesskatt som betalats och som är hänförlig till de delar av byggnaden som används för den skattskyldiges privata bruk — Giltigheten av direktiv 77/388/EEG, och särskilt dess artikel 17, eftersom det uppkommer en skattefördel vid förvärv av en privatbostadsfastighet till fördel för skattepliktiga som använder sin fastighet i den yrkesmässiga verksamheten, även om det endast sker i ringa omfattning, i förhållande till andra skattskyldiga samt medborgare i andra medlemsstater

Domslut

1) Artiklarna 17.2 a och 6.2 a i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund strider inte mot den allmänna gemenskapsrättsliga principen om likabehandling, i den del som skattskyldiga genom dessa bestämmelser kan dra nytta av

en likviditetsfördel i förhållande till icke-skattskyldiga och skattskyldiga som endast använder sin egendom som privatbostad, vilken uppkommer genom den rättsliga mekanismen avseende full och omedelbar avdragsrätt för ingående mervärdesskatt som ska betalas för uppförande av byggnad för kombinerad användning, med efterföljande uppdelad mervärdessbeskattning av det privata bruket av denna byggnad.

2) Artikel 87.1 EG ska tolkas så, att artikeln inte utgör hinder för en nationell bestämmelse, som antagits för att införliva artikel 17.2 a i sjätte direktivet, och som föreskriver att avdragsrätt för ingående mervärdesskatt begränsas till skattskyldiga som genomför skattepliktiga transaktioner, och utesluter skattskyldiga som endast genomför transaktioner som är undantagna från skatteplikt, på så sätt att denna nationella åtgärd endast ger skattskyldiga som genomför skattepliktiga transaktioner en möjlighet att dra nytta av en sådan likviditetsfördel.

3) Artikel 17.6 i sjätte direktivet 77/388 ska tolkas så, att en nationell bestämmelse som ändrar en lagstiftning som gällde när detta direktiv trädde i kraft och som grundar sig på en annan logik än den som ligger till grund för den äldre lagstiftningen, och som dessutom innebär att nya förfaranden införs, inte omfattas av det undantag som föreskrivs i artikeln. Det har i detta avseende ingen betydelse om den nationella lagstiftaren gjorde ändringen av den äldre lagstiftningen på grund av en riktig eller oriktig tolkning av gemenskapsrätten. Svaret på frågan huruvida en sådan ändring av en nationell bestämmelse även inverkar på en annan nationell bestämmelse, vad avser tillämpligheten av artikel 17.6 andra stycket i sjätte direktivet 77/388, är avhängigt frågan huruvida de nationella bestämmelserna är ömsesidigt beroende av varandra eller om de är självständiga, vilket det ankommer på den nationella domstolen att avgöra.

⁽¹⁾ EUT C 315, 22.12.2007.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Bergamo — Italien) — Luigi Scarpelli mot NEOS Banca SpA

(Mål C-509/07) ⁽¹⁾

(Direktiv 87/102/EEG — Konsumentskydd — Konsumentkrediter — Underlåtelse att fullgöra köpeavtal)

(2009/C 141/21)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Bergamo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Luigi Scarpelli

Motpart: NEOS Banca SpA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunale di Bergamo — Tolkning av artikel 11.2 i rådets direktiv 87/102/EEG av den 22 december 1986 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter (EGT L 42, 1987, s. 48; svensk specialutgåva, område 15, volym 7, s. 202) — Konsumentkrediter — Konsumentens rätt att vidta åtgärder gentemot kreditgivaren för det fall köpeavtalet rörande den finansierade varan inte fullgjorts

Domslut

Artikel 11.2 i rådets direktiv 87/102/EEG av den 22 december 1986 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter ska tolkas så, att i en sådan situation som den i målet vid den nationella domstolen utgör ett avtal mellan en leverantör och en kreditgivare, enligt vilket kredit lämnas enbart av den kreditgivaren till den leverantörens kunder, inte en nödvändig förutsättning för att dessa kunder ska ha rätt att vidta åtgärder gentemot kreditgivaren — för det fall att leverantören inte har uppfyllt sina skyldigheter — för att häva kreditavtalet och erhålla återbetalning av de belopp som betalats till kreditgivaren.

(¹) EUT C 37, 9.2.2008.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 2 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus — Finland) — förfarande som anhängiggjorts av A

(Mål C-523/07) (¹)

(Civilrättsligt samarbete — Behörighet, erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Materiellt tillämpningsområde — Begreppet civilrättsliga frågor — Beslut om omhändertagande och placering av barn utanför hemmet — Barnets hemvist — Säkerhetsåtgärder — Behörighet)

(2009/C 141/22)

Rättegångsspråk: finländska

Hänskjutande domstol

Korkein hallinto-oikeus

Part i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Korkein hallinto-oikeus — Tolkning av artiklarna 1.2 d, 8.1, 13.1 och 20 i rådets förord-

ning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 338, s. 1) — Verkställande av ett enda beslut om omhändertagande av barn och placering utanför det egna hemmet, vilket fattats i samband med offentligrättsliga åtgärder till skydd för barn — Situationen för ett barn som har fast bostad i en medlemsstat, men som uppehåller sig i en annan medlemsstat utan att ha fast bostad där

Domslut

1) Artikel 1.1 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 ska tolkas så, att ett beslut om att omedelbart omhänderta och placera ett barn utanför det egna hemmet omfattas av begreppet civilrättsliga frågor i den mening som avses i den bestämmelsen, när detta beslut har fattats med stöd av offentligrättsliga bestämmelser om skydd för barn.

2) Begreppet hemvist, i den mening som avses i artikel 8.1 i förordning nr 2201/2003, ska tolkas så, att det motsvarar den plats som avspeglar det förhållande att barnet i viss utsträckning är integrerat i socialt hänseende och i familjehänseende. Härvid ska hänsyn tas till hur varaktig och regelbunden vistelsen i en medlemsstat är, förhållandena för vistelsen, skälen till vistelsen, förhållandena och skälen till att familjen flyttat till den andra medlemsstaten, barnets nationalitet, platsen och förutsättningarna för skolgången, barnets språkkunskaper samt dess familjeförhållanden och sociala band i denna medlemsstat. Det ankommer på den nationella domstolen att fastställa barnets hemvist mot bakgrund av samtliga faktiska omständigheter i det enskilda fallet.

3) En nationell domstol får, med stöd av artikel 20 i förordning nr 2201/2003, besluta om en säkerhetsåtgärd, såsom omhändertagande av barn, när följande villkor är uppfyllda:

— Åtgärden är brådskande.

— Åtgärden vidtas mot personer i den berörda medlemsstaten.

— Åtgärden är interimistisk.

Genomförandet av denna åtgärd och dess tvingande verkan ska fastställas i enlighet med nationell rätt. Efter det att säkerhetsåtgärden har vidtagits är den nationella domstolen inte skyldig att överlämna målet till en behörig domstol i en annan medlemsstat. Den nationella domstol som vidtagit interimistiska åtgärder eller säkerhetsåtgärder är emellertid skyldig att, i den mån det krävs för att tillvarata barnets bästa, direkt eller genom den centralmyndighet som utsetts i enlighet med artikel 53 i förordning nr 2201/2003 underrätta den behöriga domstolen i en annan medlemsstat om detta.

4) En domstol i en medlemsstat ska, för det fall den helt saknar behörighet, förklara sig obehörig utan att den härvid är skyldig att överlämna målet till en domstol i en annan medlemsstat. I den mån det krävs för att tillvarata barnets bästa är den nationella domstol som självant förklarat sig obehörig emellertid skyldig att direkt eller genom den centralmyndighet som utsetts i enlighet med artikel 53 i förordning nr 2201/2003 underrätta den behöriga domstolen i en annan medlemsstat om detta.

(¹) EUT C 22, 26.1.2008.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 23 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof (Österrike)) — Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch mot Gisela Weller-Lindhorst

(Mål C-533/07) (¹)

(Domstols behörighet, erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område — Förordning (EG) nr 44/2001 — Särskilda behörighetsregler — Artikel 5.1 a och b andra strecksatsen — Begreppet utförande av tjänster — Upplåtelse av immateriella rättigheter)

(2009/C 141/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch

Motpart: Gisela Weller-Lindhorst

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Oberster Gerichtshof — Tolkning av artikel 5.1 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1) — Begreppen "tillhandahållande av tjänster" och "den ort där tjänsterna har eller skulle ha utförts" — Domstols behörighet att pröva en tvist om betalning av avgift för en licens att utnyttja ett musikaliskt verk

Domslut

1) Artikel 5.1 b andra strecksatsen i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att ett avtal genom vilket en innehavare av

en immateriell rättighet till motparten upplåter en rätt att mot vederlag nyttja den immateriella rättigheten inte är ett avtal om utförande av tjänster i den mening som avses i nämnda bestämmelse.

2) Bedömningen enligt artikel 5.1 a i förordning nr 44/2001 av vilken domstol som är behörig att pröva en talan om betalning av licensavgift enligt ett avtal genom vilket en innehavare av en immateriell rättighet till motparten upplåter en rätt att nyttja den immateriella rättigheten ska även fortsättningsvis avgöras utifrån de principer som lagts fast i domstolens rättspraxis angående artikel 5.1 i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, i dess lydelse enligt konventionen av den 26 maj 1989 om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde.

(¹) EUT C 37, 9.2.2008.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu — Republiken Polen) — Uwe Rüffler mot Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

(Mål C-544/07) (¹)

(Artikel 18 EG — Lagstiftning om inkomstskatt — Reduktion av inkomstskatt med ett belopp motsvarande sjukförsäkringsavgifter som erlagts i den beskattande medlemsstaten — Beslut att ej medge reduktion med ett belopp motsvarande avgifter som erlagts i andra medlemsstater)

(2009/C 141/24)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Uwe Rüffler

Motpart: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polen) — Tolkning av artikel 12 första stycket EG och artikel 39.1 och 39.2 EG — Nationell lagstiftning om inkomstskatt enligt vilken rätten till reduktion av inkomstskatten med sjukförsäkringsavgifter begränsas till sådana avgifter som erlagts i den aktuella medlemsstaten

Domslut

Artikel 18.1 EG utgör hinder för en nationell bestämmelse, enligt vilken rätten till reduktion av inkomstskatten med ett belopp som motsvarar erlagda sjukförsäkringsavgifter villkoras av att dessa betalningar gjorts på grundval av bestämmelser i nationell rätt i nämnda medlemsstat, och vilken leder till att en sådan skatteförmån inte medges när de avgifter som skulle leda till reduktion av inkomstskatten i denna medlemsstat erlagts inom ramen för ett obligatoriskt sjukförsäkringssystem i en annan medlemsstat.

(¹) EUT C 37, 9.2.2008.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation — Frankrike) — Copad SA mot Christian Dior couture SA, Vincent Gladel i egenskap av konkursförvaltare för Société industrielle lingerie (SIL), Société industrielle lingerie (SIL)

(Mål C-59/08) (¹)

(Direktiv 89/104/EEG — Varumärkesrätt — Konsumtion av varumärkesinnehavarens rättigheter — Licensavtal — Försäljning av varor försedda med varumärket i strid med en bestämmelse i licensavtalet — Fråga huruvida varumärkesinnehavaren ska anses ha gett sitt samtycke — Försäljning till lågprisförsäljare — Skada för varumärkets renommé)

(2009/C 141/25)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Copad SA

Motparter: Christian Dior couture SA, Vincent Gladel i egenskap av konkursförvaltare för Société industrielle lingerie (SIL), Société industrielle lingerie (SIL)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Cour de cassation (Frankrike) — Tolkning av artiklarna 5, 7 och 8.2 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178) — Begreppet konsumtion av varumärkesinnehavarens rättigheter — Försäljning, genom licensstagaren, av varor som är försedda med varumärket i strid med en bestämmelse i licensavtalet som innehåller förbud mot vissa säljformer — Försäljning till grossister och till lågprisförsäljare — Skada för varumärkets renommé — Försäljning utan varumärkesinnehavarens samtycke

Domslut

1) Rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar, i dess

lydelse enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992, ska tolkas på följande sätt: En varumärkesinnehavare kan åberopa de rättigheter som är knutna till varumärket gentemot en licensstagare som överträder en licensbestämmelse som av hänsyn till varumärkets renommé innehåller ett förbud mot försäljning till lågprisförsäljare av sådana varor som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, dock enbart under förutsättning att det fastställs att överträdelsen, med hänsyn till de omständigheter som är för handen i målet vid den nationella domstolen, är till skada för den dragningskraft och prestigefyllda framtoning som ger nämnda varor en aura av lyx.

2) Artikel 7.1 i direktiv 89/104, i dess lydelse enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska tolkas på följande sätt: När varor som är försedda med varumärket förs ut på marknaden av en licensstagare i strid med en bestämmelse i licensavtalet ska varorna anses ha förts ut på marknaden utan varumärkesinnehavarens samtycke, om det fastställs att avtalsbestämmelsen är en sådan bestämmelse som avses i artikel 8.2 i direktivet.

3) När en licensstagare har fört ut prestigevaror på marknaden i strid med en bestämmelse i licensavtalet men varorna ändå ska anses ha förts ut på marknaden med varumärkesinnehavarens samtycke, kan varumärkesinnehavaren med stöd av artikel 7.2 i direktiv 89/104, i dess lydelse enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, åberopa en sådan avtalsbestämmelse i syfte att motsätta sig återförsäljning av nämnda varor, dock enbart under förutsättning att det fastställs att en sådan återförsäljning, med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, är till skada för varumärkets renommé.

(¹) EUT C 92, 12.4.2008.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 23 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Nógrád Megyei Bíróság — Republiken Ungern) — PARAT Automotive Cabrio Textiltetöket Gyártó Kft. mot Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivata Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

(Mål C-74/08) (¹)

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — En ny medlemsstats anslutning — Skatt på subventionerade förvärv av utrustning — Avdragsrätt — Undantag från skatteplikt som föreskrivs i en nationell lagstiftning vid den tidpunkt då sjätte direktivet träder i kraft — Medlemsstaternas rätt att bibehålla undantag från skatteplikt)

(2009/C 141/26)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Nógrád Megyei Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: PARAT Automotive Cabrio Textiltetöket Gyártó Kft.

Motpart: Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatosági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatosági Osztály

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Nógrád Megyei Bíróság — Tolkning av artikel 17 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1) — Nationell lagstiftning som begränsar avdragsrätten för skatt på subventionerade förvärv av utrustning till den icke subventionerade delen

Domslut

- 1) Artikel 17.2 och 17.6 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken avdrag för den mervärdesskatt som belöper på förvärv av varor som subventioneras med allmänna medel endast får göras för den del av förvärvet som inte subventionerats.
- 2) Artikel 17.2 i sjätte direktivet 77/388 ger de skattskyldiga rättigheter som de kan åberopa vid nationell domstol för att motsätta sig att en nationell lagstiftning som strider mot denna bestämmelse tillämpas.

(¹) EUT C 116, 09.05.2008.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 2 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Thüringer Finanzgericht (Tyskland)) — Glückauf Brauerei GmbH mot Hauptzollamt Erfurt

(Mål C-83/08) (¹)

(Harmonisering av strukturerna för punktskatter — Direktiv 92/83/EEG — Artikel 4.2 — Litet bryggeri som är juridiskt och ekonomiskt oberoende av andra bryggerier — Kriterierna juridiskt och ekonomiskt oberoende — Möjlighet att påverkas indirekt)

(2009/C 141/27)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Thüringer Finanzgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Glückauf Brauerei GmbH

Motpart: Hauptzollamt Erfurt

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Thüringer Finanzgericht (Tyskland) — Tolkning av artikel 4.2 i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker (EGT L 316, s. 21; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 100) — Kvalificering som "oberoende, litet bryggeri" för tillämpning av nedsatt punktskattesats — Kriteriet ekonomiskt oberoende — Bryggeri som till följd av ägande och rösträtt indirekt kan påverkas av två andra bryggerier

Domslut

Artikel 4.2 i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker ska tolkas på följande sätt: I en situation som kännetecknas av att det finns strukturella kopplingar i form av ägande och rösträtt och som leder till att en och samma person, som har ledningsuppgifter i flera av de berörda bryggerierna, — oavsett sitt faktiska uppträdande — har möjlighet att påverka deras affärsbeslut, medför att dessa bryggerier inte kan betraktas som ekonomiskt oberoende av varandra.

(¹) EUT C 128, 24.5.2008.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 2 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof — Tyskland) — Hauptzollamt Bremen mot J.E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j.

(Mål C-134/08) (¹)

(Förordning (EG) nr 2193/2003 — Tilläggstullar på import av vissa produkter med ursprung i Amerikas förenta stater — Tillämpning i tiden — Artikel 4.2 — Produkter som exporterats efter det att förordningen trädde i kraft, men för vilka det kan visas att de redan var på väg till gemenskapen den dag då tilläggstullarna började tillämpas — Skyldighet att betala tull)

(2009/C 141/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hauptzollamt Bremen

Motpart: J.E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j.

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Bundesfinanzhof — Tolkning av artikel 4.2 i rådets förordning (EG) nr 2193/2003 av den 8 december 2003 om införande av tilläggstillar på import av vissa produkter med ursprung i Amerikas förenta stater (EUT L 328, s. 3) — Fråga om skyldighet att betala tilläggstillar på varor som exporterats från Amerikas förenta stater till gemenskapen efter ikraftträdandet av nämnda förordning och för vilka det kan visas att de var på väg till gemenskapen den dag då tilläggstillarna började tillämpas, och vars bestämmelseort inte kunde ändras

Domslut

Artikel 4.2 i rådets förordning (EG) nr 2193/2003 av den 8 december 2003 om införande av tilläggstillar på import av vissa produkter med ursprung i Amerikas förenta stater ska tolkas i enlighet med sin ordalydelse, på så sätt att produkter för vilka det kan visas att de redan var på väg till gemenskapen den dag då förordningen trädde i kraft, och vars bestämmelseort inte kunde ändras, inte ska omfattas av tilläggstillen.

(¹) EUT C 171, 5.7.2008.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 2 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Karlsruhe — Tyskland) — Brottmål mot Rafet Kqiku

(Mål C-139/08) (¹)

(Visering, asyl, invandring — Tredjelandsmedborgare som innehar ett schweiziskt uppehållstillstånd — Inresa och vistelse i en medlemsstat för andra ändamål än genomresa — Avsaknad av visering)

(2009/C 141/29)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Karlsruhe

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Rafet Kqiku

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Oberlandesgericht Karlsruhe — Tolkning av artiklarna 1 och 2 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 896/2006/EG av den 14 juni 2006 om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av ett unilateralt erkännande av medlemsstaterna av vissa uppehållstillstånd utfärdade av Schweiz och Liechtenstein för genomresa via deras territorier (EUT L 167, s. 8) — Möj-

lighet för en medborgare i det tidigare statsförbundet Serbien och Montenegro som är bosatt i Schweiz och som innehar ett schweiziskt permanent uppehållstillstånd av typ C, att utan visering resa in i Förbundsrepubliken Tyskland av andra skäl än genomresa och stanna där i två dagar

Domslut

Europaparlamentets och rådets beslut nr 896/2006/EG av den 14 juni 2006 om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av ett unilateralt erkännande av medlemsstaterna av vissa uppehållstillstånd utfärdade av Schweiz och Liechtenstein för genomresa via deras territorier ska tolkas på så sätt, att de uppehållstillstånd som anges i bilagan till beslutet, vilka är utfärdade av Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein till tredje-landsmedborgare som är viseringspliktiga, endast ska anses vara likvärdiga med en visering för genomresa. För en inresa på medlemsstaternas territorium som görs för genomresa, är det tillräckligt, för att de krav som anges i artiklarna 1.1 och 2 i rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav ska vara uppfyllda, att en person som avses i nämnda beslut innehar ett uppehållstillstånd som är utfärdat av Schweiziska edsförbundet eller av Furstendömet Liechtenstein och som anges i bilagan till samma beslut.

(¹) EUT C 183, 19.7.2008.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 23 april 2009 (begäran om förhandsavgörande från Hof van Cassatie van België (Belgien)) — Draka NK Cables Ltd, AB Sandvik International, VO Sembodja BV, Parc Healthcare International Limited mot Omnipol Ltd

(Mål C-167/08) (¹)

(Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 44/2001 — Artikel 43.1 — Domstols behörighet och verkställighet av domar — Begreppet part)

(2009/C 141/30)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Cassatie van België

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Draka NK Cables Ltd, AB Sandvik International, VO Sembodja BV, Parc Healthcare International Limited

Motpart: Omnipol Ltd

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hof van Cassatie van België — Tolkning av artikel 43.1 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1) — Begreppet part — Talan väckt av en borgenär i gäldenärens namn och för dennes räkning — Beslut i anledning av ansökan om verkställighetsförklaring

Domslut

1) Artikel 43.1 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att en borgenär som har fordringar mot en gäldenär inte kan söka ändring av ett beslut i anledning av en ansökan om verkställighetsförklaring när borgenären inte formellt uppträtt som part i det mål som föranlett en annan borgenär med fordringar mot samma gäldenär att ansöka om nämnda förklaring.

(¹) EUT C 183, 19.7.2008.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 23 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-321/08) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2005/29/EG — Otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden — Underlåtenhet att införliva direktivet inom den föreskrivna fristen)

(2009/C 141/31)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Wils och E. Adsera Ribera)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: B. Plaza Cruz)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, s. 22)

Domslut

1) Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr

2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet

2) Konungariket Spanien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 223, 30.8.2008.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 2 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike

(Mål C-401/08) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 96/82/EG — Följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår — Artikel 11.1 c — Utarbetande av extern plan för räddningsinsatser som ska vidtas utanför verksamheten — Underlåtenhet att införliva inom föreskriven tidsfrist)

(2009/C 141/32)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Schima och A. Sipos)

Svarande: Republiken Österrike (ombud: E. Riedl)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 11.1 c i rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår (EGT L 10, s. 13), i dess lydelse enligt direktiv 2003/105/EG — Externa planer för räddningsinsatser har inte utarbetats för åtgärder utanför verksamhetens område

Domslut

1) Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 11.1 c i rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår, genom att inte

säkerställa utarbetandet av en extern plan för räddningsinsatser för samtliga de verksamheter som lyder under bestämmelserna i artikel 9 i nämnda direktiv

2) Republiken Österrike ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 327 av den 20.12.2008

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 23 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-493/08) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2005/56/EEG — Gränsöverskridande fusioner av bolag med begränsat ansvar — Underlåtenhet att införliva)

(2009/C 141/33)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: I. Dimitriou et P. Dejmek),

Svarande: Republiken Grekland (ombud: N. Dafniou)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtenhet att vidta nödvändiga åtgärder inom fristen för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/56/EG av den 26 oktober 2005 om gränsöverskridande fusioner av bolag med begränsat ansvar (EUT L 310, s. 1)

Domslut

1) Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 19 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/56/EG av den 26 oktober 2005 om gränsöverskridande fusioner av bolag med begränsat ansvar genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet

2) Republiken Grekland ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 6, 10.01.2009.

Domstolens beslut (andra avdelningen) av den 24 mars 2009 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank van koophandel te Hasselt (Belgien)) — NV de Nationale Loterij mot BVBA Customer Service Agency

(Mål C-525/06) (¹)

(Överklagande av ett beslut att begära förhandsavgörande — Den nationella domstol till vilken beslutet överklagats dömer själv i målet — Anledning saknas att besvara begäran om förhandsavgörande)

(2009/C 141/34)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van koophandel te Hasselt (Belgien).

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: NV de Nationale Loterij

Svarande: BVBA Customer Service Agency

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Rechtbank van koophandel te Hasselt — Tolkning av artikel 49 EG — Nationellt lotteri som i en medlemsstat har ett lagstadgat monopol, vars syfte är att begränsa spelberoendet men som samtidigt regelbundet gör reklam för deltagande i lotteriet — Nationella bestämmelser enligt vilket det är förbjudet för andra vinstdrivande företag att utan godkännande från det nationella lotteriet sälja lottsedlar för gruppdeltagande

Avgörande

Det saknas anledning att besvara begäran om förhandsavgörande i mål C-525/06.

(¹) () EUT C 42 av den 24.2.2007

Domstolens beslut av den 20 januari 2009 — Mebrom NV mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-374/07 P) (¹)

(Överklagande — Kommissionens utomobligatoriska ansvar — Säker och verklig skada — Missuppfattning av sakomständigheter och bevisning — bevisbörda)

(2009/C 141/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Mebrom NV (ombud: advokaterna K. Van Maldegem och C. Mereu)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: X. Lewis)

Saken

Överklagande av den dom som förstainstansrätten (andra avdelningen) meddelade den 22 maj 2007 i mål T-198/05, Mebrom NV mot kommissionen genom vilken förstainstansrätten ogillade en talan om ersättning för den skada som sökanden påstått sig ha lidit som följd av att kommissionen har underlåtit att införa ett system som gjorde det möjligt för bolaget att i januari och februari 2005 importera metylbromid till Europeiska unionen i enlighet med artiklarna 6 och 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 av den 29 juni 2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet (EGT L 244, s. 1)

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Mebrom NV ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 247, 20.10.2007.

Domstolens beslut av den 20 januari 2009 — Jörn Sack mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-38/08 P) (¹)

*(Överklagande — Personalmål — Lön — Beslut att inte tillämpa den tjänstepremie som utgår för tjänsten som enhetschef på en juridisk rådgivare i lönegrad A*14 — Principen om likabehandling)*

(2009/C 141/36)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Jörn Sack (ombud: D. Mahlo, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Wägenbaur och J. Currall)

Saken

Överklagande av den dom som förstainstansrätten (femte avdelningen) meddelade den 11 december 2007 i mål T-66/05, Sack mot kommissionen, genom vilken klagandens talan om ogiltigförklaring av beslutet om fastställande av hans månadslön under tiden maj 2004–februari 2005, om en ansökan om att en ny beräkning skulle göras av den aktuella lönen och om ogiltigförklaring av det uttryckliga beslutet om avslag på det klagomål som han hade framställt ogillades — Beslut att inte tillämpa den tjänstepremie som utgår för tjänsten som enhetschef på en juridisk rådgivare i lönegrad A*14 vid kommissionens rättstjänst som hade ombesörjt samordningen av en arbetsgrupp — Åsidosättande av principen om likabehandling

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas

- 2) Jörn Sack skall bära sin egen rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad.

(¹) EUT C 107, 26.4.2008.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 5 mars 2009 — K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Natália Cristina Lopes de Almeida Cunha, Cláudia Couto Simões, Marly Lima Jatobá

(Mål C-90/08 P) (¹)

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Ansökan om gemenskapsregistrering av figurmärket CORPO LIVRE — Invändning från innehavaren av de äldre nationella och internationella varumärkena LIVRE — Bevis på användning av de äldre varumärkena har förebringats för sent — Avslag på invändningen)

(2009/C 141/37)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG (ombud: D. Spohn, Rechtsanwältin)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller (ombud: G. Schneijder), Natália Cristina Lopes de Almeida Cunha, Cláudia Couto Simões, Marly Lima Jatobá

Saken

Överklagande av den dom som förstainstansrätten (andra avdelningen) meddelat den 12 december 2007 i mål T-86/05, K & L Ruppert Stiftung mot harmoniseringsbyrån — Lopes de Almeida Cunha m.fl., i vilken förstainstansrätten ogillade en talan om ogiltigförklaring, väckt av innehavaren av de nationella och internationella ordmärkena LIVRE för varor i klass 25, av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnds beslut av den 7 december 2004 om avslag på överklagandet av invändningsenhetens beslut att avslå innehavarens invändning mot registrering av figurmärket CORPO LIVRE för varor i klasserna 18 och 25 — Invändningsförfarande — Avslag på invändning på grund av för sent inkommen bevisning om bruk av äldre varumärken

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) () EUT C 142, 7.6.2008.

Överklagande ingett den 3 juni 2008 av Ammayappan Ayyanarsamy av den dom som förstainstansrätten (femte avdelningen) meddelade den 1 april 2008 i mål T-412/07, Ammayappan Ayyanarsamy mot Europeiska gemenskapernas kommission och Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-251/08 P)

(2009/C 141/38)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Ammayappan Ayyanarsamy (ombud: Rechtsanwalt H. Kotzur)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission och Förbundsrepubliken Tyskland

Genom beslut av den 17 mars 2009 ogillade domstolen (åttonde avdelningen) överklagandet och förpliktade Ammayappan Ayyanarsamy att bära sin rättegångskostnad.

Överklagande ingett den 27 augusti 2008 av VDH Projektentwicklung GmbH och Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH av den dom som förstainstansrätten meddelade den 25 juni 2008 i mål T-185/08, VDH Projektentwicklung GmbH och Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-387/08 P)

(2009/C 141/39)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: VDH Projektentwicklung GmbH och Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH (ombud: C. Antweiler, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

VDH Projektentwicklung GmbH och Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH överklagade den 27 augusti 2008 Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts dom av den 25 juni 2008 i mål T-185/08, VDH Projektentwicklung GmbH och Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH mot Europeiska gemenskapernas kommission till Europeiska gemenskapernas domstol. Ombud för klagandena är Dr Clemens Antweiler, Rechtsanwalt, Rotthege Wassermann & Partner, Postfach 20 06 69, DE-40103 Düsseldorf (Tyskland).

Europeiska gemenskapernas domstol (sjunde avdelningen) har genom beslut av den 3 april 2009 ogillat överklagandet och beslutat att klagandena ska bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia den 19 mars 2009 — Pedro Manuel Roca Álvarez mot Sesa Start España ETT SA.

(Mål C-104/99)

(2009/C 141/40)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Pedro Manuel Roca Álvarez

Svarande: Sesa Start España ETT SA

Tolkningsfråga

Är en nationell lagbestämmelse (närmare bestämt artikel 37.4 i lagen om arbetstagare) — enligt vilken endast mödrar som är arbetstagare har rätt till betald amningsledighet som består i en frivillig minskning av arbetsdagen med en halv timme, eller i en timmes frivillig frånvaro från arbetet, vilken kan delas upp i två tillfällen, på arbetsgivarens bekostnad fram till den dag då barnet fyller nio månader medan fäder som är arbetstagare inte tillerkänns en sådan rätt — förenlig med likabehandlingsprincipen, enligt vilken könsdiskriminering är förbjudet i enlighet med artikel 13 i fördraget, rådets direktiv 76/207/EEG⁽¹⁾ av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor, och direktiv 2002/73⁽²⁾ om ändring av detta direktiv?

⁽¹⁾ EGT L 39, s. 40.

⁽²⁾ EGT L 269, s. 25.

Överklagande ingett den 18 mars 2009 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som förstainstansrätten meddelade den 18 december 2008 i de förenade målen T-211/04 och T-215/04, Government of Gibraltar och Förenade kungariket mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-106/09 P)

(2009/C 141/41)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Lyal, V. Di Bucci och N. Khan)

Övrig part i målet: Government of Gibraltar och Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland, Konungariket Spanien

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som förstainstansrätten (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 18 december 2008, som delgavs kommissionen den 5 januari 2009, i de förenade målen T-211/04 och T-215/04, Government of Gibraltar och Förenade kungariket mot kommissionen,
 - ogilla talan i mål som väckts av Government of Gibraltar respektive Förenade kungariket, och
 - förplikta Government of Gibraltar och Förenade kungariket att ersätta rättegångskostnaderna,
- i andra hand,
- återförvisa målen till förstainstansrätten för förnyad prövning, och
 - förklara att beslut om rättegångskostnader i första instans och i mål om överklagande ska fattas vid ett senare tillfälle.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har åberopat följande grunder till stöd för att upphäva den överklagade domen:

Förstainstansrätten har gjort en oriktig bedömning vad avser förhållandet mellan artikel 87.1 EG och medlemsstaternas behörighet i skattefrågor.

Förstainstansrätten har gjort en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 87.1 EG genom att uppställa ett oberättigat kriterium vid bedömningen av åtgärder som misstänks utgöra statligt stöd.

Förstainstansrätten har gjort en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 87.1 EG genom att uppställa ett oberättigat kriterium för tillämpning av granskningsbehörigheten vad gäller fastställandet av ett allmänt eller "normalt" skattesystem.

Förstainstansrätten har gjort en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 87.1 EG genom att det allmänna eller "normala" skattesystemet kan anses framgå av tillämpningen av olika tekniker på olika skattskyldiga.

Förstainstansrätten har gjort en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 87.1 EG genom att anse att kommissionen hade misslyckats fastställa det allmänna eller "normala" skattesystemet och att genomföra den nödvändiga bedömningen för att visa de berörda åtgärdernas selektiva karaktär.

Förstainstansrätten har gjort en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 87.1 EG genom att inte pröva de tre omständigheter som låg till grund för selektiviteten och som angetts i det angripna beslutet.

Överklagande ingett den 20 mars 2009 av Konungariket Spanien av den dom som förstainstansrätten (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 18 december 2008 i mål T-211/04, Government of Gibraltar och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-107/09 P)

(2009/C 141/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Konungariket Spanien (ombud: N. Díaz Abad och J.M. Rodríguez Cárcamo)

Övriga parter i målet: Government of Gibraltar, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland samt Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva förstainstansrättens dom i sin helhet och meddela ny dom i målet med förklaring om att kommissionens beslut 2005/261/EG av den 30 mars 2004 om den stödordning som Förenade kungariket planerar att genomföra med avseende på reformen av inkomstskatten för juridiska personer i Gibraltar (!) är lagenligt, och
- förplikta motparterna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Förstainstansrätten har åsidosatt artikel 299.4 EG, såsom denna har tolkats genom domstolens rättspraxis. I den överklagade domen tas inte korrekt hänsyn till Gibraltars rättsliga ställning i enlighet med domstolens rättspraxis (dom av den 23 september 2003 och av den 12 september 2006). Det anges nämligen inte att Konungariket Spanien överlät Gibraltar till den brittiska kronan genom Ut-rechtfördraget 1713 och det förekommer ett antal felaktigheter i samband med fastställandet av nämnda status. Artikel 299.4 EG har också åsidosatts genom att Gibraltar tillskrevs möjligheten att avvika från Förenade kungariket på skatteområdet, vilket innebär att Förenade kungariket inte längre omhändertar Gibraltars utrikes angelägenheter, och således att Gibraltar de facto skulle vara en egen medlemsstat såvitt avser skatteområdet.
2. Förstainstansrätten har vidare åsidosatt artikel 87.1 EG genom att tolka denna bestämmelse på ett sätt som innebär att gemenskapen inte kan tillämpa densamma i kampen mot de av OECD listade skatteparadisen. Gibraltar är ett skatteparadis enligt OECD. Att såsom i den överklagade domen fastställa att det inte är möjligt att jämföra företagsverksamhet i Gibraltar med företagsverksamhet i Förenade

kungariket strider mot OECD:s principer, enligt vilka åtgärder som kan vara allmänna i Gibraltar kan vara skadliga för OECD:s medlemsländer, bland vilka ingår Förenade kungariket. Artikel 87.1 EG ska tolkas i enlighet med OECD:s principer, varför ovannämnda jämförelse är inte bara möjlig utan nödvändig.

3. Vidare har Europeiska centralbankens riktlinje av den 16 juli 2004 vid tillämpningen av artikel 87.1 EG åsidosatts genom den överklagade domen. Europeiska centralbanksystemet anser att Gibraltar tillsammans med 37 andra territorier utgör ett offshore-finanscentrum vad gäller statistik över betalningsbalans och utlandsställning samt likviditet i utländsk valuta. Bedömningen i den överklagade domen, enligt vilken det inte är möjligt att jämföra företagsverksamhet i Gibraltar med företagsverksamhet i Förenade kungariket, strider mot denna definition, enligt vilken en sådan jämförelse tvärtom är möjlig, och innebär att artikel 87.1 EG har tillämpats i strid med Europeiska centralbankens riktlinje av den 16 juli 2004, som är en bindande gemenskapsrättslig norm.
4. Artikel 87.1 EG har överträtts, eftersom rekvisitet att stödet ska ha beviljats av "en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel" inte har följts. Eftersom Gibraltar är ett territorium som enligt artikel 299.4 EG inte utgör del av någon medlemsstat, innebär förstainstansrättens konstaterande i domen att referensramen vid tillämpningen av artikel 87.1 EG är begränsad till territoriet Gibaltars geografiska gränser, att Gibraltar anses utgöra en medlemsstat, eftersom rekvisitet att stödet ska ha beviljats av "en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel" annars aldrig skulle kunna uppfyllas.
5. Förstainstansrätten har även åsidosatt icke-diskrimineringsprincipen genom att obefogat tillämpa domen i målet Azorernas skattesystem trots att situationen däri skilde sig från den aktuella på två punkter. För det första är Azorerna ett territorium som utgör del av en medlemsstat, vilket inte är fallet med Gibraltar. För det andra var det i domen i målet Azorernas skattesystem fråga om införandet av en lägre skattesats för juridiska personer, medan det i fallet med Gibraltar rör sig om ett nytt allmänt system för inkomstbeskattning av juridiska personer.
6. Förstainstansrätten åsidosatte artikel 87.1 EG genom att anse att rekvisiten för statsstöd inte var uppfyllda med avseende på regional selektivitet. Konungariket Spanien anser att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att de tre rekvisit som fastställdes i domen i målet Azorernas skattesystem om politiskt, förfarandemässigt och ekonomiskt självständig ställning var uppfyllda.
7. Förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att underlåta att beakta och tillämpa det fjärde rekvisit som Konungariket Spanien ansåg tillämpligt. Även om de tre rekvisiten från domen i målet Azorernas skattesystem ansågs uppfyllda, borde det även ha krävts uppfyllande av ett fjärde rekvisit i form av ett harmonise-

ringsrekvisit inom ramen för det interna skattesystemet i den medlemsstat som har vidtagit åtgärden.

8. Artikel 87.1 EG åsidosattes även genom att förstainstansrätten fann att rekvisiten för statligt stöd med avseende på materiell selektivitet inte var uppfyllda. Även om Gibraltar antas vara en egen referensram inom vilken rekvisiten i domen i målet Azorernas skattesystem är uppfyllda, innebär domen ett åsidosättande av artikel 87.1 EG vid bedömningen av den materiella selektiviteten, eftersom förstainstansrätten inte beaktade att det, genom reformen av inkomstskatten för juridiska personer som Gibraltar planerar att genomföra, skapas ett system i vilket det kan komma att tillämpas en nollskattesats på 28 798 företag av de totalt 29 000 som finns i Gibraltar. Dessa företag gynnas särskilt genom åtgärden och den omständigheten att detta inte har slagits fast i den överklagade domen innebär ett åsidosättande av artikel 87.1 EG. Dessutom identifierade kommissionen visst det allmänna skattesystemet, tvärtemot vad som angetts i domen.
9. Den överklagade domen är behäftad med bristande motivering, eftersom det fjärde rekvisit som anfördes av Konungariket Spanien inte prövades.
10. Genom domen åsidosattes den grundläggande rättigheten att målet ska avgöras inom skäligen tid. Handläggningen av förfarandet vid förstainstansrätten tog nämligen praktiskt taget dubbel så lång tid som vanligt utan att det fanns fog för det, och denna omständighet var relevant för tvisten.
11. Slutligen innebär domen att artiklarna 77 a och 77 b i förstainstansrättens rättegångsregler åsidosattes, eftersom förstainstansrätten inte formellt förklarade målet vilande efter att ha hört parterna.

(¹) EUT L 85, 2005, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Baranya Megyei Bíróság (Republiken Ungern) den 23 mars 2009 — Ker-Optika Bt. mot ÁNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézet

(Mål C-108/09)

(2009/C 141/43)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Baranya Megyei Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ker-Optika Bt.

Motpart: ÁNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézet

Tolkningsfrågor

- 1) Omfattas försäljning av kontaktlinser av sådant läkarutlåtande som kräver fysisk undersökning av en patient, vilket innebär att försäljningen faller utanför tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ⁽¹⁾?
- 2) Om försäljningen av kontaktlinser inte omfattas av sådant läkarutlåtande som kräver fysisk undersökning av en patient, ska då artikel 30 EG tolkas så, att denna utgör hinder för bestämmelser i en medlemsstat som innebär att försäljning av kontaktlinser endast får ske i sådana butiker som är specialiserade på medicinska hjälpmedel?
- 3) Strider de ungerska bestämmelserna, enligt vilka försäljning av kontaktlinser endast får ske i butiker som är specialiserade på medicinska hjälpmedel, mot den i artikel 28 EG stadgade fria rörligheten för varor?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EGT L 178, 2000.7.17, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 23 mars 2009 — Deutsche Lufthansa AG mot Gertraud Kumpan

(Mål C-109/09)

(2009/C 141/44)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesarbeitsgericht (Tyskland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Deutsche Lufthansa AG

Motpart: Gertraud Kumpan

Tolkningsfrågor

1. Ska artiklarna 1, 2.1 och 6.1 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 ⁽¹⁾ om inrättande av en allmän ram för likabehandling och gemenskapsrättens allmänna principer tolkas så att de utgör hinder för en nationell lagstiftning som trädde i kraft den 1 januari 2001, enligt vilken avtal om visstidsanställning utan andra villkor kan ingås med arbetstagare enbart på grund av att de uppnått 58 års ålder?

2. Ska 5 § första stycket i ramavtalet undertecknat av EFF, UNICE och CEEP som genomfördes genom rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 ⁽²⁾ tolkas så att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, enligt vilken det är tillåtet att utan att andra villkor uppställs utan begränsningar i tiden ingå ett obegränsat antal på varandra följande anställningsavtal som tidsbegränsats utan objektiv grund endast på grund av att arbetstagaren när visstidsanställningen inleds har fyllt 58 år och arbetstagaren inte redan tidigare haft en visstidsanställning hos samma arbetsgivare?

3. Om frågorna 1 och/eller 2 besvaras jakande:

Är nationella domstolar skyldiga att underlåta att tillämpa den nationella bestämmelsen?

⁽¹⁾ EGT L 303, s. 16

⁽²⁾ EGT L 175, s. 43

Begäran om förhandsavgörande framställd av Okresní Soud v Cheb (Tjeckiska republiken) den 23 mars 2009 — Česká podnikatelská pojišť'ovna, a.s. och Vienna Insurance Group mot Michal Bílas

(Mål C-111/09)

(2009/C 141/45)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Okresní Soud v Cheb

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Česká podnikatelská pojišť'ovna, a.s. och Vienna Insurance Group

Svarande: Michal Bílas

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 26 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽¹⁾ (förordningen) tolkas så, att en domstol inte får ompröva sin internationella behörighet om svaranden deltar i rättegången, även om bestämmelserna om tvingande behörighet i avsnitt 3 i förordningen är tillämpliga i målet och ansökan har väckts i strid med dessa bestämmelser?
- 2) Kan svarandens deltagande i rättegången utgöra grund för domstolens internationella behörighet i den mening som avses i artikel 24 i förordningen, även om i övrigt bestämmelserna om tvingande behörighet i avsnitt 3 i förordningen är tillämpliga i målet och ansökan har väckts i strid med dessa bestämmelser?

3) Om fråga 2 ska besvaras nekande, kan den omständigheten att svaranden deltar i rättegången vid en domstol som i övrigt enligt förordningen saknar behörighet i fråga om en försäkringstvist betraktas som ett avtal om domstols behörighet i den mening som avses i artikel 13.1 i förordningen?

(¹) EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen, Tyskland, den 27 mars 2009 — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V. mot Bezirksregierung Arnsberg

(Mål C-115/09)

(2009/C 141/46)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V.

Motpart: Bezirksregierung Arnsberg

Ytterligare deltagare i rättegången: Trianel Kohlekraftwerk Lünen GmbH & Co. KG

Tolkningsfrågor

1) Kräver artikel 10 a i direktiv 85/337/EEG (¹), i dess lydelse enligt direktiv 2003/35/EG (²), att icke-statliga organisationer, som begär rätt till rättslig prövning i en medlemsstat enligt vilkens förvaltningsprocessrättsliga lagstiftning det utgör en förutsättning för sakprövning att den sökande gör gällande att vederbörandes rättigheter har kränkts, ska kunna åberopa ett åsidosättande i fråga om alla miljöbestämmelser som är relevanta för godkännandet av ett projekt, det vill säga även sådana bestämmelser som endast har till syfte att tillvarata allmänhetens intressen och inte, åtminstone också, enskildas rättsliga intressen?

2) Om fråga 1 inte reservationslöst besvaras jakande:

Kräver artikel 10 a i direktiv 85/337/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 2003/35/EG, att icke-statliga organisationer, som begär rätt till rättslig prövning i en medlemsstat enligt vilkens förvaltningsprocessrättsliga lagstiftning det utgör en förutsättning för sakprövning att den sökande gör gällande att vederbörandes rättigheter har kränkts, ska kunna åberopa sådana för projektets godkännande relevanta miljöbestämmelser som grundar sig direkt på gemenskapsrätten eller som utgör bestämmelser genom vilka gemenskapsrättsliga miljöbestämmelser har införlivats, det vill säga även sådana bestämmelser som endast har till syfte att tillvarata allmän-

hetens intressen och inte, åtminstone också, enskildas rättsliga intressen?

a) Om fråga 2 i princip besvaras jakande: Måste gemenskapsrättsliga miljöbestämmelser uppfylla vissa krav i fråga om innehållet för att kunna utgöra föremål för en talan?

b) Om fråga 2 a besvaras jakande: Vilka krav (exempelvis direkt effekt, skyddssyfte, målsättning) är det i så fall fråga om?

3) Om fråga 1 eller fråga 2 besvaras jakande: Har en icke-statlig organisation en rätt till rättslig prövning som grundar sig direkt på direktivet, vilken går utöver bestämmelserna i den nationella lagstiftningen?

(¹) Rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226).

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003 om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön och om ändring, med avseende på allmänhetens deltagande och rätt till rättslig prövning, av rådets direktiv 85/337/EEG och 96/61/EG — Uttalande från kommissionen (EUT L 156, s. 17).

Överklagande ingett den 31 mars 2009 av Kronoply GmbH, tidigare Kronoply GmbH & Co. KG, av den som förstainstansrätten meddelade den 14 januari 2009 i mål T-162/06, Kronoply GmbH & Co. KG mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-117/09 P)

(2009/C 141/47)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Kronoply GmbH, tidigare Kronoply GmbH & Co. KG (ombud: R. Nierer och L. Gordalla, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva förstainstansrättens (femte avdelningen) dom av den 14 januari 2009 i mål T-162/06, och

— i första hand ogiltigförklara kommissionens beslut 2006/262/EG av den 21 september 2005 om det statliga stödet nr C 5/2004 (f.d. N 609/2003), i vilket kommissionen fastställde att det stöd som Tyskland avsåg att bevilja klaganden var oförenligt med den gemensamma marknaden,

— i andra hand återförvisa målet till förstainstansrätten, samt

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i både första och andra instans, inklusive klagandens rättegångskostnad.

Grunder och huvudargument

Överklagandet riktar sig mot den dom av förstainstansrätten genom vilken denna ogillade klagandens talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 21 september 2005, i vilket kommissionen fastställde att det stöd som Tyskland avsåg att bevilja klaganden var oförenligt med den gemensamma marknaden. Enligt den överklagade domen hade kommissionen fog för att anse att mottagaren av det omtvistade stödet inte behövde utge någon motprestation för detta eller medverka till att ett mål av allmänintresse uppnåddes, vilket låg till grund för dess bedömning att stödet utgjorde ett otillåtet driftsstöd som täckte löpande kostnader. Enligt rättsens uppfattning var det omtvistade stödet inte nödvändigt, eftersom det endast avsåg uppförande av en produktionsanläggning som redan varit föremål för en tidigare anmälan och då det stöd som då godkändes hade investerats i sin helhet långt innan det nu omtvistade stödet anmälades.

Som grund för överklagandet åberopas att den överklagade domen är oförenlig med artikel 87.3 a och c EG, riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål och de sektorsövergripande rambestämmelserna för regionalstöd till stora investeringsprojekt från år 1998. Rätten har därigenom åsidosatt principerna om skydd för berättigade förväntningar och likabehandling.

Förstainstansrätten har åsidosatt artikel 87.3 a och c EG genom att göra en felaktig tolkning och bedömning av kriterierna avseende stödets nödvändighet och incitamentseffekt.

Vad gäller bedömningen av huruvida det omtvistade stödet var nödvändigt, gör klaganden gällande att förstainstansrätten på ett otillåtet sätt har begränsat tillämpningsområdet för artikel 87.3 EG genom att anse att en stödmottagare kan anmäla ett stöd för ett investeringsprojekt endast en enda gång och att varje ny anmälan måste avse ett nytt investeringsprojekt. Rätten har vid prövningen av huruvida stödet var nödvändigt dessutom utgått från en tidpunkt som var helt irrelevant för klagandens investeringsbeslut och som klaganden inte har kunnat påverka. Den tidpunkt som kommissionen och rätten anser vara avgörande är den dag då medlemsstaten anmälde det omtvistade stödet till kommissionen. Klaganden har emellertid redan genom stödansökan till de nationella myndigheterna gjort allt vad som krävs och som står i dess makt för att bevisa att stödet var nödvändigt. Klaganden kan inte påverka den tidpunkt då stödet anmäls till kommissionen. Den uppfattning som rätten och kommissionen intagit leder — vid en konsekvent tillämpning — till att det inte kan anses vara nödvändigt att bevilja stöd till något investeringsprojekt, i de fall kommissionen fattar beslut om det planerade stödets förenlighet eller oförenlighet med den gemensamma marknaden först efter att investeringsprojektet har genomförts respektive avslutats.

Det ska dessutom beaktas att klaganden inte har kunnat väcka talan beträffande kommissionens beslut angående det ursprungligen anmälda stödet. Om kommissionen finner att ett stöd är förenligt med den gemensamma marknaden men detta stöd inte motsvarar det belopp som stödmottagaren har ansökt om hos de nationella myndigheterna, kan denne inte med framgång angripa det för honom gynnande kommissionsbeslutet vid förs-

tainstansrätten. Den tid som förflutit från kommissionens första beslut om godkännande av det ursprungliga stödet till dess att det omtvistade stödet anmälades har således sin förklaring i att klaganden ville uttömma de rättsmedel som stod till buds för att angripa kommissionens skrivelse angående att den inte tänkte ändra det första godkännandebeslutet. Den omständigheten att Förbundsrepubliken Tyskland anmälde det omtvistade stödet först efter att investeringsprojektet hade genomförts berodde endast på den tvist som uppkom beträffande kvalificeringen av nämnda skrivelse. Argumentet att investeringsprojektet avslutades under mellantiden kan därför inte läggas till grund för en bedömning av huruvida stödet var nödvändigt.

Vad gäller kriteriet avseende incitamentseffekten gör klaganden gällande att rätten uttryckligen avstod från att pröva denna fråga. Även om det skulle vara så, vilket klaganden bestrider, att stödets nödvändighet och incitamentseffekt utgör två olika förutsättningar som båda måste föreligga för att ett stöd ska kunna godkännas, är båda dessa för handen i förevarande fall.

I punkt 4.2 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål föreskrivs att incitamentskriteriet är uppfyllt om ansökan om stöd har lämnats innan projektet börjar verkställas. Det är därvid, som ovan nämnts, endast den tidpunkt då stödansökan lämnades in till de nationella myndigheterna som är avgörande. Eftersom klaganden lämnade in denna ansökan innan projektet började verkställas är detta kriterium uppfyllt. Förstainstansrätten har underlåtit att beakta detta och har därigenom inte endast åsidosatt artikel 87 EG utan även de nämnda riktlinjerna.

Den överklagade domen strider även mot de sektorsövergripande rambestämmelserna för regionalstöd och mot likabehandlingsprincipen, såtillvida som förstainstansrätten godkände kommissionens inkonsekventa tillämpning av marknadsanalysen. Kommissionen förklarade under anmälningsförfarandet, i samband med att det ursprungliga stödet anmälades, att den ansåg en konkurrensfaktor 0,75 föreligga beträffande produktmarknaden i fråga. Trots detta fann den endast tre veckor senare i ett annat beslut att samma marknad skulle bedömas annorlunda och att en konkurrensfaktor på 1,0 var motiverad enligt de sektorsövergripande rambestämmelserna. Även om kommissionen har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning vid den ekonomiska bedömningen av de faktiska omständigheterna, kan den inte anse att samma produkter har olika marknader, särskilt inte när marknaderna för dessa produktkategorier bedöms med bara tre veckors mellanrum.

Slutligen har förstainstansrätten gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning även genom att helt underlåta att pröva klagandens argument om att den skulle vara skyldig att genomföra investeringsprojektet inom 36 månader efter att ansökan om stöd lämnats in. Om klaganden inte hade fullgjort denna skyldighet skulle den ha förlorat rätten till stödet i dess helhet. Det kan inte läggas klaganden till last att företaget fullgjorde sin skyldighet. Detta innebär ett åsidosättande av artikel 87 EG liksom av principen att kommissionen inte får avvika från de av den antagna och tillämpade föreskrifterna för handläggning av stödansökningar.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission (Österrike) den 1 april 2009 — Mag. lic. Robert Koller mot Rechtsanwaltsprüfungskommission beim Oberlandesgericht Graz

(Mål C-118/09)

(2009/C 141/48)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission (Österrike)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Mag. lic. Robert Koller

Motpart: Rechtsanwaltsprüfungskommission beim Oberlandesgericht Graz

Tolkningsfrågor

1) Ska direktiv 89/48/EEG⁽¹⁾ tillämpas på en österrikisk medborgare om

- a) denne har avlagt en österrikisk juristexamen och har erhållit den akademiska titeln "Magister der Rechtswissenschaften",
- b) vederbörande genom intyg om tillgodoräknande av ministeriet för utbildning och vetenskap i Konungariket Spanien är berättigad att använda den spanska yrkestiteln "Licenciado en Derecho", som motsvarar en österrikisk examen, efter avläggande av kompletterande prov vid ett spanskt universitet, som emellertid omfattade mindre än tre års studier och
- c) denne efter anmälan till advokatförbundet i Madrid har rätt att använda yrkesbeteckningen "abogado" och vederbörande faktiskt har utövat advokatycket i Spanien i tre veckor innan ansökan gjordes och högst fem månader i förhållande till den tidpunkt när beslutet fattades i första instans?

2) För det fall att den första frågan besvaras jakande:

Är det förenligt med direktiv 89/48/EEG att tolka 24 § EuRAG så, att en österrikisk juristexamen, samt rätten att använda den spanska yrkestiteln "Licenciado en Derecho" som uppnåtts efter kompletterande prov vid ett spanskt universitet vilket har omfattat mindre än tre års studier är otillräcklig för att få avlägga lämplighetsprov i Österrike enligt 24 § första stycket EuRAG utan fastställande av den yrkeserfarenhet som krävs enligt nationell rätt (2 § andra stycket RAO), när sökanden är berättigad att använda yrkesbeteckningen "abogado" i Spanien utan ett motsvarande krav på yrkeserfarenhet och faktiskt har utövat advokatycket i Spanien i tre veckor innan ansökan gjordes och högst fem

månader i förhållande till den tidpunkt när beslutet fattades i första instans?

⁽¹⁾ EGT L 19, s. 16; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 192

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 1 april 2009 — Société fiduciaire nationale d'expertise comptable mot Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique

(Mål C-119/09)

(2009/C 141/49)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Société fiduciaire nationale d'expertise comptable

Svarande: Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Tolkningsfråga

Är Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden⁽¹⁾ avsett att, för de reglerade yrken som avses i direktivet, utgöra hinder för alla allmänna förbud, oavsett vilken affärsmetod som tillämpas, eller förbehålls medlemsstaterna genom direktivet en möjlighet att behålla allmänna förbud för vissa affärsmetoder, såsom hemförsäljning?

⁽¹⁾ EUT L 376, s. 36.

Talan väckt den 1 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien

(Mål C-120/09)

(2009/C 141/50)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. van Beek och J.-B. Laignelot)

Svarande: Konungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall⁽¹⁾ genom att inte med rätten i Vallonien ha införlivat artikel 2 f, j och k i detta direktiv samt punkt 4 C i bilaga III till direktivet,
- förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Europeiska kommissionen har anfört två grunder till stöd för dess talan.

För det första har den kritiserat svaranden för att inte med rätten i regionen Vallonien ha införlivat begreppen underjord-sförvar, deponigas och eluat som definieras i artikel 2 f, j och k i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall. Kommissionen har framhållit vikten av dessa begrepp, vilka utgör nyckelbegrepp för tillämpningen av direktivet och även förekommer i andra bestämmelser som antagits på grundval av och med tillämpning av detta direktiv.

För det andra har sökanden gjort gällande att rätten i Vallonien inte innehåller någon bestämmelse om riktvärdes-/gränsvärdes-nivåer över vilka en deponi kan anses ha betydande negativa verkningar för grundvattenkvaliteten. Bestämmelsen i punkt 4 C i bilaga III till direktivet, i vilken det föreskrivs att sådana bestämmelser ska utarbetas, är av avgörande betydelse för att säkerställa en verkningsfull kontroll grundvattenkvaliteten och följaktligen för att säkerställa skyddet för miljön, vilket utgör direktivets främsta mål.

⁽¹⁾ EGT L 182, s. 1.

Talan väckt den 1 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-121/09)

(2009/C 141/51)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Wils och C. Cattabriga)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 7 i direktiv 90/314/EEG⁽¹⁾,
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 7 i direktiv 90/314, genom att fastställa en frist på tre månader från resans slut för att inge en ansökan om att garantifonden (Fondo di garanzia) ska ingripa med avseende på konsumenten av paketresor.
2. I artikel 7 i direktiv 90/314 föreskrivs att den arrangör eller återförsäljare som är part i avtalet skall visa att han, i händelse av obestånd, har tillräcklig säkerhet för återbetalning av erlagda belopp och för hemtransport av konsumenten. I enlighet med tolkningen av denna bestämmelse i gemenskapens rättspraxis innebär bestämmelsen att medlemsstaterna åläggs en skyldighet att nå resultat, vilket inbegriper att den som köper paketresor ska ha rätt till ett effektivt skydd mot de risker som följer av arrangörens obestånd, och framför allt att det ska föreligga rätt till återbetalning av erlagda belopp och hemtransport.
3. Genom artikel 8 i samma direktiv får medlemsstaterna för att skydda konsumenten anta strängare bestämmelser, dock endast om de innebär ett bättre skydd för konsumenten.
4. I förevarande fall har de italienska bestämmelserna i fråga, enligt de upplysningar som lämnats av de nationella myndigheterna under fördragsbrottsförandet, till syfte att säkerställa möjligheten för staten till återbetalning av de belopp som erlagts till konsumenterna och således att tillse att statens intressen tillvaratas snarare än att säkerställa ett bättre skydd för dem som köper paketresor.
5. Kommissionen förstår visserligen Italiens intresse av att säkerställa en god förvaltning av garantifonden, genom att underlätta för garantifonden att kunna kräva återbetalning med avseende på researrangörerna, men anser att en sådan åtgärd genom vilken en slutgiltig frist införs för att inge en ansökan om att garantifonden ska ingripa, innebär att ett villkor införs som skulle kunna frånta konsumenten de rättigheter som den garanteras genom direktiv 90/314.
6. Det är, såsom de italienska myndigheterna gör gällande, riktigt att konsumenten kan inge en egen ansökan till garantifonden om att denna ska ingripa, så snart som konsumenten har kännedom om de omständigheter som riskerar att äventyra att avtalet fullgörs. För att konsumenten ska kunna göra gällande denna rättighet är det emellertid nödvändigt att den har kännedom om omständigheterna i fråga. Om man bortser från de fall där researrangörens obestånd är allmänt känt genom att detta tillkännagjorts genom ett beslut, har konsumenten i de flesta fall inte någon närmare kännedom om arrangörens ekonomiska situation. Det är således normalt att konsumenten i första hand vänder sig till researrangören angående återbetalning av erlagda belopp genom att skicka en skrivelse, eventuellt ett betalningsföreläggande och slutligen en rättslig uppmaning. Härigenom finns det risk för att den tremånadersfrist som anges i artikel 5 i ministerdekret nr 349/1999 har överskridits stort när ansökan inges till garantifonden om att denna ska ingripa, vilket medför att konsumenten fråntas möjligheten att göra gällande rätten till återbetalning av erlagda belopp.

7. De italienska myndigheterna har meddelat att de för att de italienska bestämmelserna inte längre ska strida mot gemenskapsrätten, vilket är föremål för förevarande förfarande, har för avsikt att förlänga tremånadersfristen för att inge ansökan till garantifonden om att denna ska ingripa till tolv månader. Därefter har de angett att fristen i stället ska upphöra att gälla.
8. De har även offentliggjort ett meddelande i den officiella tidningen (*Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana*) för att upplysa potentiella berörda personer om att, i väntan på att fristen i fråga upphör att gälla, ansökningar kan lämnas in till garantifonden vid vilket tillfälle som helst i syfte att säkerställa konsumentskyddet.
9. Kommissionen anser att även om dessa åtgärder utgör ett lovvärt försök att mildra konsekvenserna av det ifrågavarande fördragsbrottet, är de inte sådana att risken att den som köper paketresor fräntas sin rätt till ett effektivt skydd för det fall att arrangören kommer på obestånd undanröjs.
10. I syfte att säkerställa full rättssäkerhet, så att enskilda ges möjlighet att få kännedom om omfattningen av sina rättigheter och göra gällande dessa inför domstol, ska bestämmelserna i ett direktiv genomföras på ett sätt som obestriddligen är effektivt, specifikt och klart, och inte endast genom myndighetspraxis som till sin natur är sådan att de nationella myndigheterna kan ändra den efter eget skön.
11. Det står klart att den omständigheten att det i den italienska lagstiftningen samtidigt återfinns en bestämmelse, som formellt sett inte har upphört att gälla, som föreskriver att en ansökan till garantifonden om att denna ska ingripa ska inges inom tre månader, och ett meddelande från de nationella myndigheterna om att det ska bortses från denna tidsfrist, innebär att det föreligger en situation som präglas av osäkerhet för dem som köper paketresor.

(¹) Rådets direktiv 90/314/EEG av den 13 juni 1990 om paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang (EGT L 158, s. 59; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 53).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulio tis Epikrateias (Grekland) den 2 april 2009 — Enosi Efopliston Aktoploias, ANEK, Minoikes Grammes, NE Lesbou och Blue Star Ferries mot Ypourgos Emborikis Naftilias och Ypourgos Aigaiou

(Mål C-122/09)

(2009/C 141/52)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Symvoulio tis Epikrateias (Grekland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Enosi Efopliston Aktoploias, ANEK, Minoikes Grammes, NE Lesbou och Blue Star Ferries

Motpart: Ypourgos Emborikis Naftilias och Ypourgos Aigaiou

Tolkningsfrågor

- 1) Är den grekiska lagstiftaren enligt artikel 10 andra stycket EG och artikel 249 andra stycket EG skyldig att så länge det tillfälliga undantaget gäller, fram till den 1 januari 2004, vid tillämpning av rådets förordning (EEG) nr 3577 av den 7 december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage), vilket införts i artikel 6.3 i denna förordning och som avser Grekland, avstå från att vidta åtgärder som innebär att den fullständiga och effektiva tillämpningen från och med den 1 januari 2004 av förordning nr 3577/92 i Grekland allvarligt kan äventyras, och har ii) enskilda enligt ovannämnda fördragsartiklar rätt att åberopa den ifrågavarande förordningen för att ifrågasätta giltigheten av bestämmelser som antagits av den grekiska lagstiftaren före den 1 januari 2004 när de sistnämnda nationella bestämmelserna innebär att den fullständiga och effektiva tillämpningen från och med den 1 januari 2004 av denna förordning i Grekland allvarligt äventyras?
- 2) Om den första frågan ska besvaras jakande önskas svar på följande fråga: Innebär det förhållandet att den grekiska lagstiftaren före den 1 januari 2004 antagit bestämmelser som är uttömmande och stadigvarande, i vilka det inte föreskrivs att de ska upphöra att gälla från och med den 1 januari 2004 och vilka är oförenliga med bestämmelserna i förordning nr 3577/92, att den fullständiga tillämpningen från och med den 1 januari 2004 av förordning nr 3577/92 i Grekland äventyras?
- 3) Om den första och den andra frågan ska besvaras jakande önskas svar på följande fråga: Tillåter bestämmelserna i artiklarna 1, 2 och 4 i förordning (EEG) nr 3577/92 att nationella bestämmelser antas, enligt vilka rederierna får tillhandahålla cabotagetjänster enbart på vissa linjer som fastställs årligen av den på området behöriga myndigheten, efter föregående administrativt godkännande som utfärdats inom ramen för ett system för godkännande med följande kännetecken: i) Systemet gäller utan åtskillnad för alla linjer som trafikerar öarna. ii) De behöriga nationella myndigheterna får, när de beviljar en ansökan om godkännande för insättande av fartyg på en linje, utifrån en skönsmässig bedömning och utan att det dessförinnan har fastställts vilka kriterier som ska tillämpas, ensidigt ändra de uppgifter i ansökan som avser turtätheten och avbrott i trafiken på linjerna, samt transportavgiften?
- 4) Om den första och den andra frågan ska besvaras jakande önskas svar på följande fråga: Utgör det en otillåten inskränkning i friheten att tillhandahålla tjänster enligt artikel 49 EG med en nationell bestämmelse enligt vilken ett rederi, till vilket det har utfärdats ett administrativt godkännande av insättande av ett fartyg på en viss linje (med beviljande av dess ansökan i dess ursprungliga form eller efter av rederiet godtagna ändringar av vissa av uppgifterna i denna), i princip är skyldigt att utan avbrott trafikera den aktuella linjen under hela trafikåret, och enligt vilken rederiet, som garanti för att denna skyldighet fullgörs, innan trafiken inleds ska inge en säkerhet, vilken säkerhet helt eller delvis ska förverkas för det fall att den ifrågavarande skyldigheten inte fullgörs, eller inte fullgörs på ett korrekt sätt?

Talan väckt den 2 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Cypern

(Mål C-125/09)

(2009/C 141/53)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Zavvos och A. Nijenhuis)

Svarande: Republiken Cypern

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Cypern har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 11.1 i direktiv 2002/21/EG (nedan kallat ramdirektivet) och artikel 4.1 i direktiv 2002/20/EG (nedan kallat auktorisationsdirektivet), genom att inte säkerställa att beviljande av rätt till servitut på, över eller under offentlig egendom sker utan dröjsmål, utan diskriminering och att det sker med beaktande av öppenhetsprincipen,
- förplikta Republiken Cypern att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Det följer av de upplysningar som lämnats till kommissionen att den andra mobiltelefonoperatören inte getts möjlighet att på ett effektivt sätt inrätta sitt nät i syfte att tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster och härvid att konkurrera med den befintliga nätoperatören, det vill säga ATHK (Archi Tilepikinonion Kyprou) och detta på grund av omständliga och icke samordnade förfaranden på Cypern.
2. Kommissionen riktar kritik mot Republiken Cypern, eftersom den andra mobiltelefonoperatören på grund av behöriga nationella myndigheter på Cypern (på kommun- och regionnivå) agerande inte innehar de bygglov som enligt nationell lagstiftning krävs och att dess existerande nät som måste uppfylla det strikta kravet på geografisk täckning som står inskrivet i dess tillstånd således kan anses drivas i strid med cypriotisk lagstiftning.
3. Kommissionen anser att denna situation medför betydande nackdelar för den andra mobiltelefonoperatörens verksamhet. Eftersom denne inte har slutfört inrättandet av sitt nät, kan den inte erbjuda sina kunder en fullständig geografisk täckning, om den inte använder sig av den nationella roamingtjänsten som ATHK tillhandahåller till en avgift som tas ut i ett tidigare distributionsled. Följden härav är att den andra mobiltelefonoperatören är beroende av ATHK:s nationella roamingtjänst med avseende på ungefär 20 procent av dess kommunikationstjänster. Eftersom det egna nätet inte är tillräckligt för en fullständig geografisk täckning, är den andra mobiltelefonoperatören således tvungen att bära de extra kostnader som hör samman med användningen av ATHK:s roamingtjänst och är beroende av denna tjänst.

4. Kommissionen anser att denna betydande försening med avseende på tillhandahållandet av servitut för den andra mobiltelefonoperatören på, över och under offentlig egendom i syfte att det där ska kunna inrättas master och antenner utgör ett åsidosättande av artikel 11.1 i ramdirektivet enligt vilken den behöriga myndigheten ska fatta beslut på grundval av öppet redovisade och allmänt tillgängliga förfaranden som tillämpas utan diskriminering och utan dröjsmål.

5. Republiken Cypern gör gällande att det dekret som skulle antas omedelbart efter antagandet av lagförslaget även skulle omfatta andra viktiga aspekter av regelverket, såsom sexveckors-reglen och mer allmänt samtliga bestämmelser i punkt 4 i regelverket. Nämnda dekret antogs emellertid aldrig och situationen är i huvudsak densamma som tidigare. Kommissionen anser därför att ramdirektivet och auktorisationsdirektivet inte tillämpas på ett korrekt sätt på Cypern, med avseende på beviljande av tillstånd för fysisk planering och byggnation.

6. En fullständig tillämpning av bestämmelserna i artikel 4.1 i auktorisationsdirektivet och artikel 11.1 i ramdirektivet kan inte säkerställas förrän de åtgärder officiellt vidtas som planerats i syfte att genomföra regelverket. Om det inte fattas beslut om nödvändiga förfaranden och särskilt om dekretet inte antas, kan de nya bestämmelserna avseende bygglov nämligen inte träda i kraft.

Talan väckt den 3 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-126/09)

(2009/C 141/54)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: N. Yerrell)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/59/EG av den 15 juli 2003 om grundläggande kompetens och fortbildning för förare av vissa vägfordon för gods- eller persontransport och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 och rådets direktiv 91/439/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 76/914/EEG (!) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivandet av direktiv 2003/59/EG löpte ut den 9 september 2006. Vid tidpunkten för talans väckande hade svaranden dock ännu inte vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att införliva direktivet eller i vart fall inte underrättat kommissionen om sådana åtgärder.

(¹) EUT L 226, s. 4.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Nürnberg (Tyskland) den 6 april 2009 — Coty Prestige Lancaster Group GmbH mot Simex Trading AG

(Mål C-127/09)

(2009/C 141/55)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Nürnberg (Tyskland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Coty Prestige Lancaster Group GmbH

Svarande: Simex Trading AG

Tolkningsfrågor

Föreligger ett utsläppande respektive utförande på marknaden, i den mening som avses i artikel 13.1 i förordning (EG) nr 40/94 (¹) och artikel 7 i direktiv 89/104/EG (²), när så kallade testflaskor med parfym överlämnas till avtalsbundna mellanmän som därvid inte förvärvar äganderätten till nämnda testflaskor och som saknar rätt att vidareförsälja dessa, och ändamålet därmed är att mellanmännen ska kunna tillåta sina potentiella kunder att i testsyfte använda varans innehåll, varvid varan är försedd med upplysningen att den inte får försäljas då den enligt avtalet när som helst kan tas tillbaka av tillverkaren/varumärkesinnehavaren och varans förpackning tydligt skiljer sig från förpackningen för varor som tillverkaren/varumärkesinnehavaren i vanliga fall släpper respektive för ut på marknaden genom att förstnämnda förpackning är enklare till sin utformning?

(¹) Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11 av den 14.1.1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

(²) Rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 11.2.1989; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Areios Pagos (Grekland) den 10 april 2009 — Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgon Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon mot DIVANI AKROPOLIS Anonymi Xenodochiaki kai Touristiki Etairia

(Mål C-136/09)

(2009/C 141/56)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Areios Pagos (Grekland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgon Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon.

Svarande: DIVANI AKROPOLIS Anonymi Xenodochiaki kai Touristiki Etairia.

Tolkningsfråga

Innebär enbart hotellägarens installation i hotellrummen av TV apparater vilka ansluts till hotellets centralantenn, utan någon annan åtgärd, förmedling eller ingripande från dennes sida en sådan överföring av verket till allmänheten som avses i artikel 3.1 i direktiv 2001/29/EG, och särskilt, är det — i överensstämmelse med domen i det ovannämnda målet C 306/05, Sociedad General de Autores y Editores de Espana (SGAE) — i förevarande mål fråga om sändning till hotellets rumsgäster av en signal via TV-apparater genom ett tekniskt ingrepp av hotellägaren?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 15 april 2009 — 1. M. Josemans 2. Burgemeester van Maastricht

(Mål C-137/09)

(2009/C 141/57)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State (Nederländerna)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: 1. M. Josemans
2. Burgemeester van Maastricht

Tolkningsfrågor

1) Faller en bestämmelse, som den i förevarande mål, om tillträde till coffeshops för personer som inte är bosatta i Nederländerna helt eller delvis utanför EG fördragets tillämpningsområde, särskilt fördragets bestämmelser om fri

rörlighet för varor och/eller tjänster, respektive diskrimineringsförbudet i artikel 12 EG jämte artikel 18 EG?

- 2) Om EG fördragets bestämmelser om fri rörlighet för varor och/eller tjänster är tillämpliga, är ett förbud för personer som inte är bosatta i Nederländerna att få tillträde till coffeeshops i så fall en lämplig och proportionerlig åtgärd för att minska narkotikaturismen och de besvär som kan kopplas till denna?
- 3) Om EG fördragets bestämmelser om fri rörlighet för varor och tjänster inte är tillämpliga, är det förbud mot diskriminering av medborgare på grund av nationalitet som anges i artikel 12 EG jämte artikel 18 EG i så fall tillämpligt på bestämmelserna om förbud för personer som inte är bosatta i Nederländerna att få tillträde till coffeeshops?
- 4) Om så är fallet, kan den indirekta åtskillnad som görs mellan personer som är bosatta i Nederländerna och personer som inte är bosatta i det landet rättfärdigas och är förbudet för personer som inte är bosatta i Nederländerna att få tillträde till coffeeshops en lämplig och proportionerlig åtgärd för att minska narkotikaturismen och de besvär som kan kopplas till denna?

Talan väckt den 16 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien

(Mål C-139/09)

(2009/C 141/58)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K. de Schiere de Lophem och A. Marghelis)

Svarande: Konungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG av den 15 mars 2006 om hantering av avfall från utvinningsindustrin och om ändring av direktiv 2004/35/EG⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och
- förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2006/21/EG löpte ut den 30 april 2008. När denna talan väcktes hade svaranden emellertid fortfarande inte antagit de bestämmelser som är nödvändiga för att införliva direktivet, eller i vart fall inte underrättat kommissionen om dem.

⁽¹⁾ EUT L 102, s. 15.

Talan väckt den 21 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-141/09)

(2009/C 141/59)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Dejmek och J. Sénéchal)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 19 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/56/EG av den 26 oktober 2005 om gränsöverskridande fusioner av bolag med begränsat ansvar⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, särskilt artiklarna 1–4, 5–8, 13, 16 och 9.2, och
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2005/56/EG löpte ut den 14 december 2007. När denna talan väcktes hade svaranden emellertid fortfarande inte antagit de bestämmelser som är nödvändiga för att införliva direktivet eller i vart fall inte underrättat kommissionen om sådana bestämmelser.

⁽¹⁾ EUT L 310, s. 1.

Talan väckt den 27 april 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-149/09)

(2009/C 141/60)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Dejmek och J. Sénéchal)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/68/EG av den 6 september 2006 om ändring av rådets direktiv 77/91/EEG när det gäller att bilda

ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underätta kommissionen om sådana bestämmelser, och

— förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tidsfristen för införlivande av direktiv 2006/68/EG löpte ut den 15 april 2008. När förevarande talan väcktes hade svaranden emellertid ännu inte vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att införliva direktivet eller hade i vart fall inte underrättat kommissionen härom.

⁽¹⁾ EUT L 264, s. 32.

Beslut meddelat av ordföranden på domstolens andra avdelning den 12 mars 2009 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank van koophandel Bryssel — Belgien) — Beecham Group plc, SmithKline Beecham plc, Glaxo Group Ltd, Stafford-Miller Ltd, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare NV och GlaxoSmithKline Consumer Healthcare BV mot Andacon NV

(Mål C-132/07)⁽¹⁾

(2009/C 141/61)

Rättegångsspråk: nederländska

Ordföranden på andra avdelningen har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 117, 26.05.2007.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 13 januari 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-112/08)⁽¹⁾

(2009/C 141/62)

Rättegångsspråk: spanska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 128, 24.05.2008.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 3 mars 2009 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof (Tyskland)) — Förfarande anhängiggjort av Hemann Fisher, Rolf Schlatter, ytterligare deltagare i rättegången: Regierungspräsidium Freiburg

(Mål C-193/08)⁽¹⁾

(2009/C 141/63)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 183, 19.07.2008.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 12 mars 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland

(Mål C-234/08)⁽¹⁾

(2009/C 141/64)

Rättegångsspråk: engelska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 183, 19.07.2008.

Beslut meddelat av ordföranden på domstolens sjunde avdelning av den 5 februari 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Malta

(Mål C-269/08)⁽¹⁾

(2009/C 141/65)

Rättegångsspråk: maltesiska

Ordföranden på sjunde avdelningen har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C197, 02.08.2008.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 17 december 2008 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna

(Mål C-283/08) ⁽¹⁾

(2009/C 141/66)

Rättegångsspråk: nederländska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 223, 30.08.2008

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 20 mars 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-326/08) ⁽¹⁾

(2009/C 141/69)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 223, 30.08.2008.

Beslut meddelat av ordföranden på domstolens sjätte avdelning av den 5 mars 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

(Mål C-284/08) ⁽¹⁾

(2009/C 141/67)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på sjätte avdelningen har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 223, 30.08.2008

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 20 februari 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-369/08) ⁽¹⁾

(2009/C 141/70)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 285, 08.11.2008.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 2 mars 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Tjeckien

(Mål C-294/08) ⁽¹⁾

(2009/C 141/68)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 247, 27.09.2008

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 10 mars 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-463/08) ⁽¹⁾

(2009/C 141/71)

Rättegångsspråk: spanska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 327, 20.10.2008.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 24 mars 2009 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de première instance de Namur — Belgien) — Atenor Group SA mot belgiska staten

(Mål C-514/08) ⁽¹⁾

(2009/C 141/72)

Rättegångsspråk: *franska*

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 32, 7.02.2009.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 24 mars 2009 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel, Liège — Belgien) — Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV och Juventus Football Club SPA mot Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd och Global Entertainment Ltd

(Mål C-584/08) ⁽¹⁾

(2009/C 141/73)

Rättegångsspråk: *franska*

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 55, 07.03.2009.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

Förstainstansrättens dom av den 30 april 2009 — Itochu Corp. mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-12/03) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för spelkonsoler och spelkassetter som är kompatibla med Nintendo-spelkonsoler — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 81 EG konstateras — Begränsning av parallell-export — Ansvar för rättsstridigt handlande — Böter — Åtskillnad i behandling — Avskräckande verkan — Överträdelsens varaktighet — Förmildrande omständigheter — Samarbete under det administrativa förfarandet)

(2009/C 141/74)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Itochu Corp. (Tokyo, Japan) (ombud: advokaterna Y. Shibasaki, G. van Gerven och T. Franchoo)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis P. Hellström och O. Beynet, därefter F. Castillo de la Torre och O. Beynet)

Saken

Talan om i första hand ogiltigförklaring av artiklarna 1, 3 och 5 i kommissionens beslut 2003/675/EG av den 30 oktober 2002 om ett förfarande enligt artikel 81 [EG] och artikel 53 i EES-avtalet (COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution och COMP/36.321 Omega — Nintendo) (EUT L 255, 2003, s. 33), i den del som artiklarna berör sökanden, och i andra hand nedsättning av det bötesbelopp som sökanden har ålagts.

Domslut

1) Talan ogillas.

2) Itochu Corp. ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 55, 8.3.2003.

Förstainstansrättens dom av den 30 april 2009 — Nintendo och Nintendo of Europe mot kommissionen

(Mål T-13/03) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för spelkonsoler och spelkassetter som är kompatibla med Nintendo-spelkonsoler — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 81 EG konstateras — Begränsning av parallell-export — Böter — Avskräckande verkan — Överträdelsens varaktighet — Försvårande omständigheter — Ledande eller uppmuntrande roll — Förmildrande omständigheter — Samarbete under det administrativa förfarandet)

(2009/C 141/75)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Nintendo Co., Ltd (Kyoto, Japan) och Nintendo of Europe GmbH (Grossostheim, Tyskland) (ombud: I. Forrester, QC, J. Pheasant, M. Powell, C. Kennedy-Loest, solicitors, och J. Killick, barrister)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis O. Beynet och A. Whelan, därefter X. Lewis och O. Beynet)

Saken

Talan om upphävande eller nedsättning av det bötesbelopp som sökandena har ålagts enligt artikel 3 första strecksatsen i kommissionens beslut 2003/675/EG av den 30 oktober 2002 om ett förfarande enligt artikel 81 [EG] och artikel 53 i EES-avtalet (COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution och COMP/36.321 Omega — Nintendo) (EUT L 255, 2003, s. 33).

Domslut

1) Det bötesbelopp som Nintendo Co., Ltd och Nintendo of Europe GmbH ska betala fastställs till 119,2425 miljoner euro.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Vardera parten ska bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EUT C 70 av den 22.3.2003.

Förstainstansrättens dom av den 30 april 2009 — CD-Contact Data GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-18/03) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Marknaden för spelkonsoler och spelkassetter som är kompatibla med Nintendo-spelkonsoler — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 81 EG konstateras — Begränsning av parallell-export — Bevis för att det föreligger ett avtal som syftar till att begränsa parallellimport — Böter — Åtskillnad i behandling — Förmildrande omständigheter)

(2009/C 141/76)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: CD-Contact Data GmbH (Burglenfeld, Tyskland) (ombud: J. de Pree och R. Wesseling)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P.Olivier, X Lewis och O. Beynet)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2003/675/EG av den 30 oktober 2002 om ett förfarande enligt artikel 81 [EG] och artikel 53 i EES-avtalet (COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution och COMP/36.321 Omega — Nintendo) (EUT L 255, 2003, s. 33).

Domslut

- 1) Det bötesbelopp som CD-Contact Data GmbH ska betala fastställs till 500 000 euro.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Vardera parten ska bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EUT C 70, 22.3.2003.

Förstainstansrättens dom av den 30 april 2009 — Spanien mot kommissionen

(Mål T-281/06) ⁽¹⁾

(EUGFJ — Garantisektionen — Utgifter undantagna från gemenskapsfinansiering — Utjämningsstöd till bananproducenter — Oegentligheter vid kvalitetskontrollerna — Val av finansiell korrigerings — Proportionalitet)

(2009/C 141/77)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: M. Muñoz Pérez, abogado del Estado)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: F. Jimeno Fernández)

Saken

Delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2006/554/EG av den 27 juli 2006 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som betalats av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) (EUT L 218, s. 12), närmare bestämt till den del det i detta beslut föreskrivs att en finansiell korrigerings ska ske för de utgifter som Konungariket Spanien har deklarerat som utjämningsstöd för bananer för regleringsåren 2002 och 2003.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Konungariket Spanien ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 294, 2.12.2006.

Förstainstansrättens dom av den 29 april 2009 — BORCO-Marken-Import Matthiesen mot harmoniseringsbyrån (a)

(Mål T-23/07) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket a — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94)

(2009/C 141/78)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: BORCO-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaten M. Wolter)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: M. Kicia)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 30 november 2006 (ärende R 808/2006-4) om registrering av figurmärket a som gemenskapsvarumärke.

Domslut

- 1) Det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 30 november 2006 (ärende R 808/2006-4) ogiltigförklaras.
- 2) Det saknas anledning att pröva BORCO-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG:s andra yrkande.

3) Harmoniseringsbyrån ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 69, 24.3.2007.

Förstainstansrättens dom av den 29 april 2009 — Bodegas Montebello mot harmoniseringsbyrån — Montebello (MONTEBELLO RHUM AGRICOLE)

(Mål T-430/07) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket MONTEBELLO RHUM AGRICOLE — Det äldre nationella ordmärket MONTEBELLO — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk föreligger inte — Varuslagslikhet föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94)

(2009/C 141/79)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Bodegas Montebello, SA (Montilla, Spanien) (ombud: advokaterna T. Andrade Boué, I. Lehmann Novo och A. Hernández Lehmann)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: P. López Fernández de Corres och J. Crespo Carrillo)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Montebello SARL (Petit-Bourg, Frankrike) (ombud: advokaten G.-G. Lamoureux)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 7 september 2007 (ärende R 223/2007-2) om ett invändningsförfarande mellan Bodegas Montebello, SA och Montebello SARL.

Domslut

1) Talan ogillas.

2) Bodegas Montebello, SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 22, 26.1.2008.

Förstainstansrättens dom av den 5 maj 2009 — Rotter mot harmoniseringsbyrån (formen på ett knippe korvar)

(Mål T-449/07) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av tredimensionellt varumärke — Formen på ett knippe korvar — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94)

(2009/C 141/80)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Thomas Rotter (München (Tyskland)) (ombud: advokaten M. Müller)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 27 september 2007 (ärende R 1415/2006-4) om registrering som gemenskapsvarumärke av ett tredimensionellt kännetecken som föreställer ett knippe korvar.

Domslut

1) Talan ogillas.

2) Thomas Rotter ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 37, 9.2.2008.

Förstainstansrättens dom av den 24 april 2009 — Sanchez Ferriz m.fl. mot kommissionen

(Mål T-492/07 P) (¹)

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Befordran — Befordringsförfarandet år 2005 — Ej upptagen i förteckningen över befordrade tjänstemän — Vägledande multiplikationsfaktorer — Artiklarna 6 och 10 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna — Intresse av att anföra en grund)

(2009/C 141/81)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Carlo Sanchez Ferriz (Bryssel, Belgien) och nio andra tjänstemän vid Europeiska gemenskapernas kommission, vars namn framgår av en bilaga till domen (ombud: advokaten F. Frabetti)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Berardis-Kayser och G. Berscheid)

Saken

Överklagande av Europeiska unionens personaldomstols (andra avdelningen) beslut den 17 oktober 2007 i mål F-115/06, Sanchez Ferriz m.fl. mot kommissionen (ännu inte publicerat i Rättsfallssamlingen), med yrkande att beslutet ska upphävas.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Carlo Sanchez Ferriz och nio andra tjänstemän vid Europeiska gemenskapernas kommission, vars namn framgår av en bilaga till domen, förpliktas att ersätta sina rättegångskostnader och kommissionens kostnader i målet vid förevarande instans.

(¹) EUT C 64, 8.3.2008.

Förstainstansrättens dom av den 6 maj 2009 — M mot EMEA

(Mål T-12/08 P) (¹)

(Överklagande — Personalmål — Tillfälligt anställda — Invaliditet — Begäran om omprövning av ett beslut om avslag på en första begäran om sammankallande av invaliditetskommittén — Talan om ogiltigförklaring — Rättsakt mot vilken talan inte kan väckas — Bekräftande rättsakt — Nya och väsentliga omständigheter — Upptagande till sakprövning — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Ideell skada)

(2009/C 141/82)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: M (London, Förenade kungariket) (Ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.N. Louis och É. Marchal)

Övrig part i målet: Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMEA) (ombud: V. Salvatore och N. Rampal Olmedo)

Saken

Överklagande av det beslut som fattats av Europeiska unionens personaldomstol (första avdelningen) den 19 oktober 2007 i mål F-23/07, M mot EMEA (REGP 2007, s. I-A-0000 och s. II-A-0000), med yrkande om att nämnda beslut ska upphävas.

Domslut

- 1) Det beslut som fattats av Europeiska unionens personaldomstol (första avdelningen) den 19 oktober 2007 i mål F-23/07, M

mot EMEA (REGP 2007, s. I-A-0000 och s. II-A-0000), upphävs.

- 2) Det beslut som fattats av Europeiska läkemedelsbyrån (EMEA) den 25 oktober 2006 ogiltigförklaras i den del som M:s begäran av den 8 augusti 2006 om att överlämna fallet till invaliditetskommittén avslogs.
- 3) EMEA förpliktas att betala 3 000 euro i ersättning till klaganden.
- 4) Talan ogillas i övrigt.
- 5) EMEA förpliktas ersätta rättegångskostnaderna vid personaldomstolen och i förevarande mål.

(¹) EUT C 64, 8.3.2008.

Förstainstansrättens dom av den 29 april 2009 — Enercon mot harmoniseringsbyrån (E-Ship)

(Mål T-81/08) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket E-Ship — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 40/94)

(2009/C 141/83)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Enercon GmbH (Aurich, Tyskland) (ombud: advokaterna R. Böhm och V. Henke)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: S. Schöffner)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 4 december 2007 (ärende R 319/2007-1) angående en ansökan om registrering av kännetecknet E-Ship som gemenskapsvarumärke

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Enercon GmbH ska betala rättegångskostnaden.

(¹) EUT C 107, 26.4.2008.

Förstainstansrättens dom av den 5 maj 2009 — ars Parfum Creation & Consulting mot harmoniseringsbyrån (formen på en sprejflaska)

(Mål T-104/08) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ett tredimensionellt märke — Formen på en sprejflaska — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Motiveringsskyldigheten — Artiklarna 7.1 b, 73 och 74.1 i förordning (EG) nr 40/94)

(2009/C 141/84)

Rättegångspråk: tyska

Parter

Sökande: ars Parfum Creation & Consulting GmbH (Köln, Tyskland) (ombud: advokaterna A. Späth och G. Hasselblatt)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: R. Pethke)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 8 november 2007 (ärende R 1656/2006-1) om en ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ett tredimensionellt varumärke i form av en sprejflaska.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Parfum Creation & Consulting GmbH ska ersätta rättegångskostnaden.

⁽¹⁾ EUT C 107, 26.4.2008.

Förstainstansrättens beslut av den 27 mars 2009 — Alves dos Santos mot kommissionen

(Mål T-184/08) ⁽¹⁾

(Europeiska socialfonden — Utbildning — Nedsättning av det stöd som ursprungligen beviljats — Ansökan genom vilken talan anhängiggjorts — Formkrav — Uppenbart att talan skall avvisas)

(2009/C 141/85)

Rättegångspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Alves dos Santos (Alvaiázere, Portugal) (ombud: advokaten A. Marques Fernandes)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Guerra e Andrade och B. Kotschy)

Saken

Begäran om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 4 mars 2004 om nedsättning av det stöd som Europeiska socialfonden beviljat för ett yrkesutbildningsprogram organiserat av portugisiska myndigheter. Beslutet delgavs Rui Manuel Alves dos Santos den 3 mars 2008 (ärende nr 890488 P1).

Avgörande

- 1) Talan ogillas.
- 2) Rui Manuel Alves dos Santos ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 209, 15.8.2008.

Förstainstansrättens beslut av den 22 april 2009 — Bundesverband Deutscher Milchviehhalter m.fl. mot rådet

(Mål T-217/08) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Förordning (EG) nr 248/2008 — Systemet med mjölkkvoter — Höjning av de nationella mjölkkvoterna — Ej personligen berörd — Avisering)

(2009/C 141/86)

Rättegångspråk: tyska

Parter

Sökande: Bundesverband Deutscher Milchviehhalter m.fl. (Bonn, Tyskland), Romuald Schaber (Petersthal, Tyskland), Stefan Mann (Eberdorfergrund, Tyskland) och Walter Peters (Körchow, Tyskland) (ombud: advokaterna W. Renner och O. Schniewind)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Moore och Z. Kupčová)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. Tserapa-Lacombe och M. Vollkommer)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 248/2008 av den 17 mars 2008 om ändring av förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller de nationella kvoterna för mjölk (EUT L 76, 2008, s. 6).

Avgörande

- 1) Talan ogillas.
- 2) Bundesverband Deutscher Milchviehhalter eV, Romuald Schaber, Stefan Mann och Walter Peters förpliktas att bära sina egna rättegångskostnader och ersätta rådets rättegångskostnad.
- 3) Kommissionen förpliktas att bära sin egen rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EUT C 209, 15.8.2008.

Förstainstansrättens beslut av den 1 april 2009 — Perry mot kommissionen(Mål T-280/08) ⁽¹⁾**(Skadeståndstalan — Preskription — Avvisning)**

(2009/C 141/87)

Rättegångsspråk: franska

Parter*Sökande:* Claude Perry (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten J. Culioli)*Svarande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J.-P. Keppenne och P. van Nuffel)**Saken**

Talan om ersättning för den skada som sökanden påstås ha lidit till följd av anklagelser om förskingring av humanitärt gemenskapsbistånd, som antas ha begåtts i samband med genomförandet av de avtal som kommissionen ingått med sökandens bolag.

Avgörande

- 1) *Talan avisas.*
- 2) *Claude Perry ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 260, 11.10.2008.

Förstainstansrättens beslut av den 31 mars 2009 — Spanien mot Kommissionen(Mål T-359/08) ⁽¹⁾**(Talan om ogiltigförklaring — Återkallande av det angripna beslutet — Anledning saknas att döma i saken)**

(2009/C 141/88)

Rättegångsspråk: spanska

Parter*Sökande:* Konungariket Spanien (ombud: J. Rodríguez Cárcamo)*Svarande:* Kommissionen (ombud: A. Steiblyté och S. Pardo Quintillán)**Saken**

Ogiltigförklaring av kommissions beslut K(2008) 3243 av den 25 juni 2008, om minskning av stödet från Sammanhållningsfonden till projektgrupp nr 2001.ES.16.C.P.E.045 (Avfallshantering i Galicien — 2001 (grupp II)), beviljat genom kommissionens beslut K(2001) 4193 av den 20 december 2001.

Avgörande

- 1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

- 2) *Kommissionen ska bära sin rättegångskostnad och ersätta Konungariket Spaniens rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EUT C 272, 25.10.2008.

Förstainstansrättens beslut av den 31 mars 2009 — Spanien mot kommissionen(Mål T-360/08) ⁽¹⁾**(Talan om ogiltigförklaring — Återkallande av det angripna beslutet — Anledning saknas att döma i saken)**

(2009/C 141/89)

Rättegångsspråk: spanska

Parter*Sökande:* Konungariket Spanien (ombud: advokaten J. Rodríguez Cárcamo)*Svarande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Steiblyté och S. Pardo Quintillán)**Saken**

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut K (2008) 3247 av den 25 juni 2008 om minskning av stödet från Sammanhållningsfonden till projektgrupp nr 2001.ES.16.C.P.E.036 (sanering i norra flodområdet: Galicien — 2001), beviljat genom kommissionens beslut K (2001) 4084 av den 20 december 2001

Avgörande

- 1) *Anledning saknas att döma i saken.*
- 2) *Kommissionen ska bära sin egen rättegångskostnad och ersätta Konungariket Spaniens rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EUT C 272, 25.10.2008.

Förstainstansrättens beslut av den 2 april 2009 — Cachuera mot harmoniseringsbyrån(Mål T-43/09) ⁽¹⁾**(Ansökan genom vilken talan väckts — Formkrav — Avvisning)**

(2009/C 141/90)

Rättegångsspråk: spanska

Parter*Sökande:* La Cachuera, SA (Misiones, Argentina) (ombud: advokaten R. Armijo Chávarri)*Svarande:* Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Gelkaps GmbH (Pritzwalk, Tyskland)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 19 november 2008 (ärende RE 87/2008-2) om ett invändningsförfarande mellan La Cachuera, SA och Gelkaps GmbH.

Domslut

- 1) Talan avvisas.
- 2) La Cachuera, SA ska bära sin rättegångskostnad.

(¹) EUT C 69, 21.3.2009.

Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 24 april 2009 — Nycomed Danmark mot EMEA

(Mål T-52/09 R)

(Interimistiskt förfarande — Godkännande för försäljning av ett läkemedel — Ekokardiografiskt kontrastmedel för diagnos (perflubutan) — EMEA:s beslut att inte bevilja undantag från skyldigheten att framlägga ett pediatrikt prövningsprogram — Ansökan om uppskov med verkställigheten och om interimistiska åtgärder — Situation som ställer krav på skyndsamt föreligger inte)

(2009/C 141/91)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Nycomed Danmark ApS (Roskilde, Danmark) (ombud: advokaterna C. Schoonderbeek och H. Speyart van Woerden)

Svarande: Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) (ombud: V. Salvatore och N. Rampal Olmedo)

Saken

Ansökan dels om uppskov med verkställigheten av det beslut som fattats av EMA den 28 november 2008 om avslag på ansökan om undantag för ett enskilt läkemedel avseende perflubutan, dels om vidtagande av interimistiska åtgärder.

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 3 april 2009 — UCAPT mot kommissionen

(Mål T-96/09 R)

(Interimistiskt förfarande — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Åsidosättande av formkrav — Avvisning)

(2009/C 141/92)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Union des Coopératives agricoles des producteurs de tabac de France (UCAPT) (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna B. Pignot och D. Garreau)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Moore och P. Mahnič Bruni)

Saken

Ansökan om uppskov med verkställigheten av rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 30, s. 16).

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Talan väckt den 24 mars 2009 — Viasat Broadcasting UK mot kommissionen

(Mål T-114/09)

(2009/C 141/93)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Viasat Broadcasting UK Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna S. Kalsmose-Hjelmberg och M. Honoré)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 4 augusti 2008 i ärende N 287/2008, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan yrkar sökanden ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 4 augusti 2008 i ärende N 287/2008⁽¹⁾, genom vilket kommissionen på grundval av artikel 87.3 c EG godkände undsättningsstöd från danska staten till TV 2 Danmark A/S (nedan kallad TV 2).

Sökanden gör gällande att stödet är oförenligt med artikel 87.3 c, eftersom det strider mot proportionalitetsprincipen som skyddas genom denna bestämmelse och som innebär att sådant stöd inte får "[påverka] handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset". Sökanden hävdar särskilt att kommissionen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den konstaterade att TV 2 var ett "företag i svårigheter" i den mening som avses i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter⁽²⁾. Sökanden hävdar vidare att kommissionen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den påstod att undsättningsstödet var begränsat till vad som var nödvändigt för att TV 2 skulle kunna fortsätta sin verksamhet och att stödet hölls på en nivå som inte gjorde det möjligt för TV 2 att investera i ny verksamhet eller uppträda aggressivt på den kommersiella marknaden. Sökanden hävdar dessutom att kommissionen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning då den underlät att ta hänsyn till det statliga stöd som TV 2 mottagit tidigare.

⁽¹⁾ En sammanfattning av det angripna beslutet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT C 9, 2009, s. 2) och en icke-konfidentiell version av beslutet gjordes tillgänglig på http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

⁽²⁾ Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (EUT C 244, 2004, s. 2)

Talan väckt den 20 mars 2009 — La Sonrisa de Carmen och Bloom Clothes mot harmoniseringsbyrån — Heldmann (BLOOMCLOTHES)

(Mål T-118/09)

(2009/C 141/94)

Ansökan är avfattad på spanska

Parter

Sökande: La Sonrisa de Carmen SL (Vigo, Spanien), Bloom Clothes SL (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten S. Míguez Pereira)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Harald Heldmann (Hamburg, Tyskland)

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara överklagandenämndens beslut av den 8 januari 2009 i ärende R 695/2008-2 och registrera det sammansatta varumärket BLOOMCLOTHES för klasserna 25 och 35 som gemenskapsvarumärke.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökandena

Sökt gemenskapsvarumärke: Det sammansatta varumärket BLOOMCLOTHES bestående av nämnda ord samt en återgivning av en svamp (ansökan nr 5 077 128) för varor och tjänster i klasserna 18, 25 och 35.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Harald Heldmann

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Ordmärket BLOOM (tyskt varumärke nr 30 439 990) för varor i klass 25.

Invändningsenhetens beslut: Invändningen bifölls delvis.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Felaktig tillämpning av artikel 8.1 b i förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1) [ersatt av rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken, EUT L 78, s. 1].

Talan väckt den 23 mars 2009 — Zhejiang Xinshiji Foods och Hubei Xinshiji Food mot rådet

(Mål T-122/09)

(2009/C 141/95)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd. och Hubei Xinshiji Food Co. Ltd. (ombud: F. Carlin, Barrister, A. MacGregor, Solicitor, samt advokaterna N. Niejahr och Q. Azau.)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara rådets förordning (EG) nr 1355/2008 av den 18 december 2008 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Folkrepubliken Kina i den mån antidumpningstullar införs genom denna förordning på varor som sökandena tillverkar och exporterar,

— förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena yrkar att förstainstansrätten ska ogiltigförklara rådets förordning (EG) nr 1355/2008 av den 18 december 2008 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Folkrepubliken Kina⁽¹⁾ (nedan kallad den förordningen) med avseende på dem.

Sökandena gör gällande till stöd för detta yrkande gällande att förordningen innebär ett åsidosättande av deras rätt till försvar, motiveringsskyldigheten och att den innebär ett åsidosättande av principen om god förvaltningssed.

Sökandena gör gällande att deras rätt till försvar har åsidosatts av följande anledningar:

- (i) Kommissionen lämnade inte i tid ut viktiga uppgifter, i enlighet med artikel 20.4 i rådets förordning (EG) nr 384/96 ⁽²⁾, och underlät att lämna rimliga förklaringar till inkonsekvenser i gemenskapsindustrins försäljningsvolym, vilket medförde att sökandena inte har kunnat framföra sina ståndpunkter eller försvara sina intressen på ett framgångsrikt sätt.
- (ii) Inom ramen för bedömningen av skada underlät kommissionen att:
 - a. I tid besvara sökandenas frågor avseende gemenskapsindustrins inkonsekventa försäljningssiffror så att sökandena kunde framföra sina ståndpunkter innan rådet antog förordningen.
 - b. Lämna sökandena de begärda förklaringarna avseende beslutet att inte beakta inverkan av priset på råmaterial.
 - c. Förklara hur kommissionen beräknade höjningen med 2 procent på importkostnader och importmarginalen.
- (iii) Kommissionen gjorde ett allvarligt bedömningsfel genom att inte beakta uppenbara inkonsekvenser i uppgifterna rörande gemenskapsindustrins försäljning vid bedömningen av skada.

Sökandena gör även gällande att förordningen strider mot artikel 253 EG genom att grunderna för en viktig faktisk omständighet, nämligen höjningen med 2 procent på importkostnader och importmarginalen, vilken är relevant för de slutsatser som drogs i förordningen, vilka ligger till grund för beslutet att införa antidumpningstullar avseende sökandena.

Sökandena gör slutligen gällande att rådet, med hänsyn till sökandenas framställningar under förfarandet att kommissionen inte i vederbörlig ordning angett de faktiska omständigheter på grundval av vilka den föreslog att slutliga antidumpningsåtgärder skulle antas och att kommissionen inte iakttagit sökandenas rätt till försvar, åsidosatte principen om god förvaltningssed genom att anta förordningen på förslag från kommissionen.

⁽¹⁾ EUT 2008, L 350, s. 5.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT 1996, L 56, s.1).

Talan väckt den 28 mars 2009 — Ryanair mot kommissionen

(Mål T-123/09)

(2009/C 141/96)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ryanair Ltd (Dublin, Irland) (ombud: advokaterna E. Vahida och I. G. Metaxas-Marağkidis)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 12 november 2008 om det lån på 300 miljoner euro som Italien har beviljat företaget Alitalia nr C 26/08 i den del det i beslutet inte fastslås att stödet ska återkrävas från Alitalias efterträdare samt det beslutas att Italien ska ges ytterligare tid att verkställa beslutet, i enlighet med artiklarna 230 EG och 231 EG,

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 12 november 2008 (stöd N 510/2008) (försäljning av tillgångar i Alitalia Spa) i sin helhet, i enlighet med artiklarna 230 EG och 231 EG,

— förplikta kommissionen att bära sin rättegångskostnad och ersätta sökandens rättegångskostnad,

— vidta de övriga åtgärder som förstainstansrätten finner lämpliga.

Grunder och huvudargument

Sökanden anser att två beslut som fattats av kommissionen den 12 november 2008, K (2008) 6743 om det lån på 300 miljoner euro som Alitalia beviljats nr C 26/08 (ex NN 31/08) ⁽¹⁾ och beslut K (2008) 6745 slutligt (stöd N 510/2008) avseende förfarandet för avyttring av aktierna i Alitalia i den del kommissionen beslutade att detta förfarande inte utgör statligt stöd under förutsättning att de italienska myndigheterna uppfyllde vissa krav, är rättstridigt.

Sökanden gör gällande följande grunder till stöd för sina yrkanden:

Vad avser det förstnämnda angripna beslutet hävdar sökanden att det är delvis ogiltigt eftersom det i beslutet inte fastslås att stödet ska återkrävas från Alitalias efterträdare samt det beslutas att Italien ska ges ytterligare tid att verkställa beslutet.

Vad avser det andra angripna beslutet gör sökanden gällande att kommissionen, genom att inte inleda ett formellt granskningsförfarande trots att det förelåg avsevärda svårigheter, har fattat ett beslut som är ofullständigt och otillräckligt och därigenom åsidosatt sökandens processuella rättigheter enligt artikel 88.2 EG. Sökanden gör vidare gällande att kommissionen saknade behörighet att anta ett beslut förenat med villkor, i vilket det slås fast att åtgärden inte utgör statligt stöd efter en inledande undersökning. Sökanden hävdar vidare att kommissionen inte

undersökt samtliga relevanta delar av åtgärderna samt åtgärdernas sammanhang. Kommissionen har enligt sökanden särskilt underlåtit att undersöka huruvida det italienska förfarandet med extraordinär förvaltning i sig utgör statligt stöd och huruvida den italienska regeringen manipulerat lagstiftningen för att gynna Compagnia Aerea Italianas förslag.

Sökanden gör vidare gällande att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning när den inte beaktade alternativen till en försäljning av Alitalias tillgångar, som en rättslig likvidation eller andelsöverenskommelse. Sökanden gör även gällande att kommissionen inte har tillämpat principen om en investerare som agerar i en marknadsekonomi på avyttringen av Alitalias tillgångar, särskilt genom att inte göra en bedömning av vilken effekt på priset som det uttryckliga villkoret om fortsatt verksamhet och det underförstådda villkoret att köparen av Alitalias passagerarverksamhet skulle vara från Italien hade, genom att inte göra bedömningen att förfarandet för avyttring av Alitalias tillgångar var uppenbart otillräckligt och genom att inte bedöma det verkliga priset som erbjudits av CAI och fastställa enligt vilka kriterier marknadspriset för dessa tillgångar ska fastställas.

Sökanden gör dessutom gällande att kommissionen gjort en felaktig bedömning av den part som ska återbetala lånet. Denna part borde, i beaktande av sambandet mellan Alitalia och Compagnia Aerea Italiana, ha varit CAI. Sökanden gör slutligen gällande att kommissionen har brustit i sin motiveringsskyldighet.

(¹) EUT L 52, s. 3

Talan väckt den 31 mars 2009 — Meridiana och Eurofly mot kommissionen

(Mål T-128/09)

(2009/C 141/97)

Rättegångspråk: engelska

Parter

Sökande: Meridiana SpA (Olbia, Italien) och Eurofly Spa (Milano, Italien) (ombud: N. Green, QC, K. Bacon, barrister samt advokaterna C. Osti och A. Prastaro)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten ska

— Ogiltigförklara kommissionens beslut K(2008) 6745 slutlig av den 12 november 2008, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena yrkar ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2008) 6745 slutlig av den 12 november 2008 i vilket förfarandet för att sälja ut tillgångarna i flygbolaget Alitalia, i den form som anmälts av de italienska myndigheterna, förklarades inte utgöra beviljande av statligt stöd till köparen (N 510/2008) (¹). Sökandena är konkurrenter på flygtransportmarknaden och inkom med klagomål till kommissionen angående de åtgärder som anmälts av de italienska myndigheterna.

Sökandena har åberopat följande grunder.

För det första anför sökandena att kommissionen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning, felaktiga bedömningar av omständigheterna och bristfällig motivering när den funnit att försäljningen av Alitalias tillgångar skulle ske till marknadspriser. Sökanden påpekar särskilt att det under det förfarande kommissionen valt att tillämpa inte har visats att det förelegat någon oberoende expertbedömning av värdet av Alitalias tillgångar före förhandlingarna om försäljning av dessa tillgångar. Enligt sökandenas mening gjorde kommissionen sig också skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att inte lägga tillräcklig vikt vid att det saknats ett öppet och transparent förfarande för att sälja Alitalias tillgångar.

För det andra hävdar sökandena att kommissionens slutsats att utformningen av tillgångsöverföringen inte hade gjorts i syfte att kringgå kravet på återbetalning av statligt stöd bygger på felaktig rättstillämpning och felaktiga bedömningar av omständigheterna samt är bristfälligt motiverad.

För det tredje hävdar sökandena att kommissionen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning och har brutit mot motiveringsskyldigheten när den underlåtit att pröva huruvida 2008 års lagstiftning i Italien avseende det särskilda insolvensförfarandet inte i sig själv utgjorde statligt stöd till Alitalia och köparen, vilket sökandena hade anført i sitt klagomål, eftersom denna lagstiftning enligt sökandenas åsikt hade till syfte att möjliggöra överföringen av Alitalias tillgångar.

För det fjärde har enligt sökandena kommissionen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning och åsidosatt motiveringsskyldigheten när den underlåtit att beakta huruvida vissa av de omständigheter sökandena åberopat visade att det förekommit statligt stöd. Dessa var omständigheter var att uppdelningen av Alitalias tillgångar gjorts under förhållanden då en normal privat investerare inte skulle ha gjort så, att icke-diskrimineringsprincipen åsidosatts, att ett annat företags tillgångar tagits med i försäljningen samt att ett annat företag förvärvades av köparen av Alitalias tillgångar.

Slutligen hävdar sökandena att kommissionen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den inte inledde ett formellt undersökningsförfarande enligt artikel 88.2 EG utan istället beslutade i ärendet efter en preliminär undersökning.

(¹) EUT 2008, C 46, s. 6.

Talan väckt den 2 april 2009 — Bongrain mot harmoniseringsbyrån — Apetito (APETITO)

(Mål T-129/09)

(2009/C 141/98)

*Ansökan är avfattad på engelska***Parter***Sökande:* Bongrain SA (Viroflay, Frankrike) (ombud: advokaten C. Hertz-Eichenrode)*Svarande:* Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)*Motpart vid överklagandenämnden:* Apetito AG (Rheine, Tyskland)**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 2 februari 2009 i ärende R 720/2008-4, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument*Sökande av gemenskapsvarumärke:* Sökanden*Sökt gemenskapsvarumärke:* Ordmärket "APETITO" för varor i klass 29 — ansökan nr 3 470 598*Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:* Motparten vid överklagandenämnden*Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering:* Gemenskapsordmärket "apetito" för varor i klasserna 5, 11, 21, 29, 30, 37, 39, 41 och 42*Invändningsenhetens beslut:* Bifall till invändningen*Överklagandenämndens beslut:* Avslag på överklagandet*Grunder:* Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning 40/94⁽¹⁾ (sedermera artikel 8.1 b i rådets förordning 207/2009), eftersom överklagandenämnden felaktigt fastslog att det föreligger varuslagslikhet och därmed fisk för förväxling mellan de berörda varumärkena.

⁽¹⁾ Ersatt av rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

Talan väckt den 27 mars 2009 — I Marchi Italiani och B Antonio Basile 1952 mot harmoniseringsbyrån — Osra (B Antonio Basile 1952)

(Mål T-133/09)

(2009/C 141/99)

*Ansökan är avfattad på italienska***Parter***Sökande:* I Marchi Italiani Srl (Neapel, Italien), B Antonio Basile 1952 (Giugliano, Italien) (ombud: G. Militerni, avvocato)*Svarande:* Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)*Motpart vid överklagandenämnden:* Osra SA (Rovereta, Italien)**Sökandenas yrkanden**

Sökandena yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara det beslut som fattades av andra överklagandenämnden den 9 januari 2009 och som delgavs de parter som är sökande i förevarande instans den 30 januari 2009, i ärende R 502/2008, mellan I Marchi Italiani Srl och Osra S.A., om fastställelse av annulleringsenhetens beslut att upphäva rättigheterna med avseende på varumärket "B Antonio Basile 1952" och förklara detta varumärke ogiltigt, efter den ansökan som ingetts av Osra S.A.,

— förklara att registreringen av varumärket "B Antonio Basile 1952" har varit giltig sedan ansökningsdagen och/eller registreringen av nämnda varumärke,

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna och andra kostnader, enligt lag.

Grunder och huvudargument*Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltigförklaring:* Figurmärket som innehåller ordelementet "B Antonio Basile 1952" [gemenskapsvarumärke nr 5 274 121 (en registrering som följer av uppdelningen av registrering nr 1 462 555 som ägde rum i samband med att varumärket delvis överläts)], för varor i klasserna 14, 18 och 25.*Innehavare av gemenskapsvarumärket:* Sökandena.*Part som ansökt om ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket:* Osra S.A.*Varumärkesrätt som den som ansökt om ogiltigförklaring innehar:* Figurmärket "BASILE" (italiensk registrering nr 738901 och internationell registrering nr R 413396 B) för varor i klass 25.*Annulleringsenhetens beslut:* Ansökan om ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket bifölls i sin helhet.*Överklagandenämndens beslut:* Överklagandet avslogs.*Grunder:* Felaktig tillämpning av artiklarna 52.1 a och 53.2 i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3) (nu artiklarna 53.1 a och 54.2 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1)) och avsaknad av risk för förväxling.

Talan väckt den 30 mars 2009 — B Antonio Basile 1952 och I Marchi Italiani mot harmoniseringsbyrån — Osra (B Antonio Basile 1952)

(Mål T-134/09)

(2009/C 141/100)

Ansökan är avfattad på italienska

Parter

Sökande: B Antonio Basile 1952 (Giugliano, Italien), I Marchi Italiani Srl (Neapel, Italien) (ombud: advokaten G. Militerni)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)(harmoniseringsbyrån).

Motpart vid överklagandenämnden: Osra SA (Rovereta, Italien)

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattades av andra överklagandenämnden den 9 januari 2009 och som delgavs de parter som är sökande i förevarande instans den 30 januari 2009, i ärende R 1436/2007-2, mellan I Marchi Italiani Srl och Osra S.A., om fastställelse av annulleringsenhetens beslut att upphäva rättigheterna med avseende på varumärket "B Antonio Basile 1952" och förklara detta varumärke ogiltigt, efter den ansökan som ingetts av Osra S.A.,
- förklara att registreringen av varumärket "B Antonio Basile 1952" har varit giltig sedan ansökningsdagen och/eller registreringen av nämnda varumärke,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna och andra kostnader, enligt lag.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltigförklaring: Figurmärket med ordelementet B Antonio Basile 1952 (ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 1 462 555) för varor i klasserna 14, 18 och 25.

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökandena

Part som ansökt om ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket: Osra S.p.A

Varumärkesrätt som den som ansökt om ogiltigförklaring innehar: Ordmärket "BASILE" (italiensk registrering nr 287 030 och internationell registrering nr R 413 396 B) för varor i klass 25.

Annulleringsenhetens beslut: Delvis ogiltigförklaring av det aktuella varumärket, för varor i klass 25

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Grunderna i förevarande mål är identiska med grunderna i mål T-133/09

Talan väckt den 7 april 2009 — Nexans France SAS och Nexans SA mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-135/09)

(2009/C 141/101)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Nexans France SAS och Nexans SA (Paris, Frankrike) (ombud: M. Powell, Solicitor och J.-P. Tran Thiet, lawyer)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 9 januari 2009 — ärende COMP/39610 — Surge,
- fastställa att kommissionens beslut att avlägsna fyra DVD-ROM skivor och en kopia av hela hårddisken i en vid Nexans France anställd persons bärbara dator för att vid ett senare tillfälle granska dessa i sina lokaler i Bryssel var lagstridigt,
- ogiltigförklara kommissionens beslut att förhöra en anställd vid Nexans France den 30 januari 2009,
- förplikta kommissionen att till Nexans France återställa samtliga handlingar och allt bevismaterial som den kan ha erhållit med anledning av de ogiltigförklarade besluten inklusive men inte begränsat till a) handlingar som inte omfattades av ändamålet för gryningsrätten, b) handlingar beträffande projekt avseende elektriska kablar utanför det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, c) handlingar som beslagtogs otillbörligt från hårddisken och DVD-ROM skivorna, och d) uttalanden som gjordes under, eller som grundats på, förhör med den anställde vid Nexans France,
- förplikta kommissionen att i ett förfarande med anledning av en överträdelse av gemenskapens konkurrensbestämmelser avstå från att använda samtliga handlingar och allt bevismaterial som den kan ha erhållit med anledning av de ogiltigförklarade besluten,
- förplikta kommissionen att avstå från att översända sådana handlingar och sådant bevismaterial till andra konkurrensmyndigheter,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna,
- vidta övriga åtgärder som är rättsligt nödvändiga.

Grunder och huvudargument

Sökandena i förevarande mål har yrkat ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2009) 92/1 av den 9 januari 2009 om förpliktelse för Nexans SA och samtliga företag som direkt eller indirekt kontrolleras av detta, inbegripet Nexans France, att underkasta sig en inspektion i enlighet med artikel 20.4 i rådets förordning nr 1/2003 ⁽¹⁾ (ärende COMP/39610 — Surge) och ogiltigförklaring av det sätt på vilket detta beslut genomfördes.

Till stöd för sin talan har sökandena anfört att det angripna beslutet innebär åsidosättande av deras grundläggande rättigheter, inbegripet rätten till försvar, rätten till ett rättvist förfarande, rätten att vägra att besvara frågor om svaret innebär ett erkännande av en överträdelse, presumptionen för den anklagades oskuld och rätten till privatliv. Sökandena har vidare gjort gällande att det angripna beslutet genomfördes på ett sätt som gick utanför syftet med undersökningen.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1).

Talan väckt den 7 april 2009 — Kommissionen mot Galor

(Mål T-136/09)

(2009/C 141/102)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A.-M. Rouchaud-Joët och F. Mirza, biträdda av advokaterna B. Katan och M. van der Woude)

Svarande: Benjamin Galor (Jupiter, Amerikas förenta stater)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- förplikta svaranden att till gemenskapen erlagga 205 611 euro, plus lagstadgad ränta enligt artikel 6:119 i den nederländska civillagen från och med den 1 mars 2003 till dess att gemenskapen har erhållit full betalning
- förplikta svaranden att till gemenskapen erlagga lagstadgad ränta enligt artikel 6:119 i den nederländska civillagen beräknad på beloppet 9 231,25 euro från och med den 2 september 2003 (i andra hand från och med den 10 mars 2007) till dess att gemenskapen har erhållit full betalning, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, preliminärt uppskattade till 17 900 euro, plus lagstadgad ränta enligt artikel 6:119 i den nederländska civillagen från och med dagen för domen till dess att gemenskapen har erhållit full betalning.

Grunder och huvudargument

Den 23 december 1997 ingick Europeiska gemenskapen, företrädd av kommissionen, avtal IN/004/97 med professor Benjamin Galor och tre bolag för genomförande av projektet "Self-Upgrading of Old-Design Gas Turbines in Land & Marine Industries by Energy-Saving Clean Jet-Engine Technologies" inom ramen för gemenskapens verksamheter inom området för icke-nukleär energi (¹). I enlighet med avtalet gjorde kommissionen en forskottsutbetalning av sitt projektbidrag till avtalsparterna. Betalningen togs emot av ledaren för projektet, professor Benjamin Galor.

På grund av svårigheter för avtalsparterna att hitta en associerad avtalspartner till projektet och eftersom inga framsteg gjordes vad gällde genomförandet av projektet beslutade kommissionen att häva avtalet. I brev till avtalsparterna angav kommis-

sionen att gemenskapens bidrag endast kunde betalas ut (eller behållas av avtalsparterna) i den utsträckning det hade med projektet att göra och motiverades i den slutliga tekniska och finansiella rapporten.

Den slutliga rapport som inkom från avtalsparterna godkändes inte av kommissionen och kommissionen inledde förfarandet för få forskottsbetalningen återbetald.

Kommissionen anför att svaranden inte återbetalade det belopp som erhållits utan istället krävde att kommissionen till honom utbetalade en enligt avtalet planerad bidragsbetalning minus forskottsbetalningen. Svaranden väckte även talan i nederländska domstolar för att erhålla detta belopp. Kommissionen bestred de nederländska domstolarnas behörighet med hänvisning till att det i avtalets prorogationsklausul anges att alla tvister mellan avtalsparterna ska avgöras av förstainstansrätten.

Genom sin ansökan söker kommissionen få forskottsutbetalningen återbetald. Kommissionen gör gällande att den enligt avtalets bestämmelser hade rätt att häva avtalet eftersom svaranden brutit mot sina avtalsenliga förpliktelser; bland annat påbörjades projektet först efter en avsevärd försening och projektet syntes inte gå framåt, svaranden kunde inte uppbringa de tekniska resurserna för den forskning som finansieringen avsåg, och de tekniska och finansiella rapporterna uppfyllde inte de avtalsenliga kraven.

Kommissionen hävdar därför att den har rätt att återkräva forskottsbetalningen.

(¹) Rådets beslut 94/806/EG av den 23 november 1994 om ett särskilt program för forskning, teknisk utveckling och demonstration inom området icke-nukleär energi (1994–1998) (EGT L 334, s. 87; svensk specialutgåva, område 12, volym 3, s. 10).

Talan väckt den 8 april 2009 — Frankrike mot kommissionen

(Mål T-139/09)

(2009/C 141/103)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Republiken Frankrike (ombud: E. Belliard, G. de Bergues och A.-L. During)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2009) 2003 slutligt av den 28 januari 2009 om de åtgärdsprogram som Frankrike genomfört inom sektorn för frukt och grönsaker, i den mån det avser åtgärder inom dessa åtgärdsprogram som har finansierats av professionella parter,
- i andra hand, för det fall förstainstansrätten skulle finna att yrkandet om delvis ogiltigförklaring inte kan tas upp till sakprövning, ogiltigförklara beslut K(2009) 2003 i dess helhet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att förstainstansrätten delvis ska ogiltigförklara kommissionens beslut K(2009) 203 slutligt ⁽¹⁾ av den 28 januari 2009, genom vilket kommissionen förklarade att det statliga stöd som Republiken Frankrike beviljat frukt- och grönsaksodlare inom ramen för "åtgärdsprogram" för att underlätta saluföringen av franska jordbruksprodukter, var oförenligt med den gemensamma marknaden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska ogiltigförklara det angripna beslutet i den mån kommissionen fann att de bidrag som beviljats frukt- och grönsaksodlarna utgjorde statligt stöd, trots att dessa bidrag till viss del finansierats genom frivilliga tillskott från professionella, vilka enligt sökanden inte utgjorde statliga medel eller kunde hänföras till staten.

Sökanden åberopar följande två grunder till stöd för sin talan:

- Kommissionen har åsidosatt sin motiveringskyldighet, eftersom den inte lämnat någon motivering till att kvalificeringen som statligt stöd utsträcktes till bidrag som finansierats genom frivilliga tillskott från professionella inom den berörda sektorn.
- Kommissionen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning, eftersom den har kvalificerat bidrag finansierade genom privata medel som utbetalats frivilligt och utan medverkan av offentliga myndigheter som statligt stöd. Dessa bidrag kan inte anses utgöra fördelar som beviljas med hjälp av statliga medel.

⁽¹⁾ Detta är det nummer som anges i det angripna beslutet, medan sökanden genomgående hänvisar till nummer K(2009) 2003 slutligt.

Talan väckt den 7 april 2009 — Prysmian, Prysmian Cavi och Sistemi Energia mot kommissionen

(Mål T-140/09)

(2009/C 141/104)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Prysmian SpA, Prysmian Cavi och Sistemi Energia Srl (Milano, Italien) (ombud: advokaterna A. Pappalardo, F. Russo, M.L. Stasi och C. Tesauro)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 9 januari 2009 om inspektion (ärende COMP/39610 — Surge)
- förklara att kommissionens beslut att kopiera innehållet på hårddiskarna tillhörande vissa av Prysmians chefer och analysera detta innehåll i sina egna lokaler i Bryssel är rättsstridigt och innebär ett åsidosättande av artikel 20.2 i förordning 1/2003,

- i andra hand, om närmast ovanstående yrkande ogillas, förklara att inspektörernas uppträdande var rättsstridigt, då de feltolkat de inspektionsbefogenheter de hade enligt beslutet av den 9 januari 2009 och kopierade innehållet på vissa hårddiskar för att för att granska detta i kommissionens lokaler i Bryssel,
- förplikta kommissionen att till Prysmian återlämna alla de handlingar som den rättsstridigt beslagtagit vid sina inspektioner vid företagets säte i Milano eller tagit som kopior på hårddiskar och analyserat i kommissionens egna lokaler i Bryssel,
- förplikta kommissionen att avstå från att på något sätt använda sig av de handlingar som den rättsstridigt införskaffat och i synnerhet att använda dem i det förfarande som inlett för att granska påstått konkurrensbegränsande beteende i strid med artikel 81 EG inom sektorn för elkablar, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan avser kommissionens beslut av den 9 januari 2009, som syftade till att fastställa den eventuella förekomsten av konkurrensbegränsande beteende i strid med artikel 8 EG inom sektorn för elkablar. I detta beslut ålades sökandena att underkasta sig en inspektion i den mening som avses i artikel 20.4 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget. ⁽¹⁾

Det ska därvid understrykas att vid verkställigheten av det nämnda beslutet underrättades företrädarna för sökandena om att kommissionen hade beslutat att göra en kopia (forensic image) av vissa datorers hårddiskar i syfte att kunna fortsätta sin undersökning i institutionens lokaler i Bryssel.

Till stöd för sina yrkanden gör sökanden gällande följande:

- Förordning nr 1/2003 uttryckligen stadgar att inspektioner ska ske i företagets lokaler, varvid har förutsetts att dessa lokaler kan förseglas när inspektioner tar flera dagar. Det finns ingen bestämmelse i lagstiftningen som ger kommissionen behörighet att kopiera hårddiskar, föra ut dem ur företagets lokaler och analysera dem i sina egna lokaler.
- Kommissionen har oberättigat förlängt den tid som behövs för inspektionen med ungefär en månad, vilket ställt sökandena i ett läge av ovisshet beträffande undersökningarnas faktiska omfattning.
- Kommissionen har även orsakat extra dröjsmål för sökandena med några veckor genom att med full vetskap om ärendet bedöma möjligheterna för tillträde till programmet för immunitet eller nedsättning av böter.
- Kommissionens klandrade uppträdande utgör en klar överträdelse av de gränser som gemenskapslagstiftaren dragit upp för kommissionens inspektionsbefogenheter och är i betydande grad till men för de berörda företagens möjligheter att försvara sig.

⁽¹⁾ EGT L 1, s. 1

Talan väckt den 6 april 2009 — Bredekamp m.fl. mot kommissionen

(Mål T-145/09)

(2009/C 141/105)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: John Arnold Bredekamp, Alpha International (PTV) Ltd. (Camberley, Förenade kungariket), Breco (Asia Pacific) Ltd. (Douglas, Isle of Man, Förenade kungariket), Breco (Eastern Europe) Ltd. (Douglas, Isle of Man, Förenade kungariket), Breco (South Africa) Ltd. (Douglas, Isle of Man, Förenade kungariket), Breco (UK) Ltd. (Ascot, Förenade kungariket), Breco Group, Breco International (St. Helier, Jersey, Förenade kungariket), Breco Nominees Ltd. (Ascot, Förenade kungariket), Breco Services Ltd. (Ascot, Förenade kungariket), Corybantes Ltd. (Ascot, Förenade kungariket), Echo Delta Holdings (Reading, Förenade kungariket), Masters International Ltd. (Ascot, Förenade kungariket), Piedmont (UK) Ltd. (Ascot, Förenade kungariket), Raceview Enterprises (Private) Limited, Scottlee Holdings (PTV) Ltd., Scottlee Resorts Ltd., Timpani Exports Ltd. (Douglas, Isle of Man, Förenade kungariket), Tremalt Ltd (ombud: D. Vaughan, QC, P. Moser, barrister och R. Khan, solicitor)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara kommissionens förordning (EG) nr 77/2009 av den 26 januari 2009 om ändring av rådets förordning (EG) nr 314/2004 om vissa restriktiva åtgärder mot Zimbabwe, i den mån den berör sökandena eller någon av av dem,
- vidare, i andra hand, ogiltigförklara kommissionens förordning (EG) nr 77/2009 i den mån den berör den första sökanden och någon av de enheter som i bilaga III uppges vara "ägd" av den första sökanden, genom att den första sökanden och alla dessa enheter stryks från bilaga III,
- följaktligen, fastställa att kommissionens ovannämnda beslut av den 26 januari 2009 inte är tillämpligt i förhållande till sökandena, och
- förplikta kommissionen att ersätta sökandenas rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan yrkar sökandena delvis ogiltigförklaring av kommissionens förordning nr 77/2009 av den 26 januari 2009 om ändring av rådets förordning (EG) nr 314/2004 om vissa restriktiva åtgärder mot Zimbabwe ⁽¹⁾, i den mån som sökandena finns med i den förteckning över fysiska och juridiska personer, enheter och organ vars tillgångar och ekonomiska resurser är frysta i enlighet med denna bestämmelse.

Sökandena åberopar fem grunder till stöd för sin talan.

Sökandena anför att den angripna förordningen helt saknar rättslig grund.

Sökandena hävdar även att kommissionen har åsidosatt de skyldigheter som åligger den enligt fast rättspraxis, eftersom den inte har kunnat visa att det förelåg några tvingande skäl för frysning av sökandenas tillgångar.

Vidare gör sökandena gällande att den angripna förordningen kränker sökandenas rätt till försvar, både rätten att yttra sig och rätten till effektivt domstolsskydd, eftersom förordningen enligt sökandena har antagits utan att det funnits någon garanti för att sökandena upplystes om de omständigheter som lades dem till last eller för att de hördes om dessa omständigheter, och inte heller för prövningen av de omständigheter de själva åberopade till sitt försvar.

Sökandena hävdar också att den angripna förordningen har antagits i strid med artikel 1 i det första tilläggsprotokollet till Europakonventionen och att den kränker deras grundläggande äganderätt.

Slutligen gör sökandena gällande att den angripna förordningen grundar sig på ett uppenbart sakfel såvitt avser sökandena. De hävdar närmare att kommissionen inte har kunnat fastställa att det mot bakgrund av relevant lagstiftning finns lagligt grundade skäl för frysningen av sökandenas tillgångar, och att kommissionen har underlåtit att tillhandahålla exakta uppgifter samt seriös och trovärdig bevisning till stöd för sitt beslut, vilket innebär att kommissionen inte har uppfyllt sin bevisbörda.

⁽¹⁾ EUT L 23, s. 5

Talan väckt den 9 april 2009 — Parker ITR och Parker-Hannifin mot kommissionen

(Mål T-146/09)

(2009/C 141/106)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Parker ITR Srl (Veniano, Italien) och Parker-Hannifin Corp. (Mayfield Heights, Förenta staterna) (ombud: juristerna B. Amory, F. Marchini Càmia och F. Amato)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara beslutet i den del Parker ITR hålls ansvarigt från den 1 april 1986 till den 9 juni 2006 och Parker Hannifin hålls ansvarigt från den 31 januari 2002 till den 9 juni 2006,
- väsentligt sätta ned de böter som sökandena anförts, och
- förplikta kommissionen att bära sina rättegångskostnader och ersätta sökandenas rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökandena yrkar ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2009) 428 slutlig av den 28 januari 2009 om ett förfarande enligt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet i ärende COMP/39406 — Marina slangar, i den del sökandena hålls ansvariga för att ha deltagit i en enda och fortlöpande överträdelse på området för marina slangar inom EES. Enligt beslutet bestod överträdelsen i fördelning av anbud, fastställande av priser, fastställande av kvoter, fastställande av försäljningsvillkor, uppdelning av den geografiska marknaden, samt utbyte av känslig information om priser, försäljningsvolymerna och upphandlingsförfaranden.

Sökandena stödjer sina anspråk på nio grunder.

Inom ramen för de tre första grunderna, som avser tillskrivande av ansvar, hävdar sökandena följande:

Sökandena gör för det första gällande att det angripna beslutet, genom att Parker OTR hålls ansvarigt för den överträdelse som före den 1 januari 2002 begåtts av lagliga enheter som fortfarande existerar, driver ekonomisk verksamhet och ingår i ett annat företag, utgör ett åsidosättande av principen om personligt ansvar, ett missbruk av dess befogenhetsramar i syfte att kringgå bestämmelserna om preskription, samt ett åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen och motiveringsskyldigheten.

Sökandena hävdar för det andra att det angripna beslutet, genom att de hålls ansvariga för det rättsstridiga beteendet av den anställde vid Parker ITR, utgör ett åsidosättande av principen om personligt ansvar, eftersom i) den anställde var engagerad i kartellens verksamhet för sin egen personliga vinning, ii) den anställde vid uppnåendet av sina rättsstridiga vinster ledde Parker ITR's affärsenhet för olja och gas oberoende av sökandena, iii) Parker ITR drabbades av skada till följd av den anställdes rättsstridiga beteende.

För det tredje anför sökandena att det angripna beslutet är felaktigt i det att Parker Hannifin hålls ansvarigt för perioden den 31 januari 2002–9 juni 2006, eftersom sökandena har vederlagt varje antagande om att Parker Hannifin haft ett avgörande inflytande över de marina olje- och gasverksamheter som bedrevs av dess helägda dotterbolag Parker ITR, och eftersom inte något av de argument eller handlingar som det hänvisas till i det angripna beslutet påverkar detta vederläggande eller utgör bevis på att Parker Hannifin haft ett avgörande inflytande över Parker ITR under denna period.

Vad beträffar de återstående sex grunderna, som avser bötesbeloppet, gör sökandena gällande följande:

De hävdar för det fjärde att det är uppenbart att det angripna beslutet är felaktigt i det att överträdelsen från den 1 april 1986 till den 13 maj 1997 definierades som antingen en enda och fortlöpande överträdelse eller som en upprepad överträdelse i den mening som avses i artikel 25.2 andra satsen i förordning 1/2003. (1) Enligt sökandenas uppfattning var kommissionens möjligheter att ålägga böter för överträdelsen från den 1 april 1986 till den 13 maj 1997 följaktligen preskriberade.

Sökandena anför för det femte att det angripna beslutet är felaktigt i det att Parker ITR anses ha haft en ledande roll i kartellen från den 11 juni 1999 till den 30 september 2001.

De hävdar för det sjätte att det angripna beslutet utgör ett åsidosättande av principen om personligt ansvar och ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten såvitt avser höjningen av de böter som Parker Hannifin ålades för den ledarroll som det påstås att Parker ITR hade.

Sökandena anför för det sjunde att det angripna beslutet utgör ett åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar genom att försäljningar av varor som fakturerades bolag som var etablerade inom EES beaktades vid beräkningen av den "totala försäljningen inom EES", i den mening som avses i punkt 18 i kommissionens riktlinjer om böter, (2) trots att varorna inte hade levererats inom EES.

För det åttonde hävdar sökandena att den omständigheten att Parker Hannifins sammantagna omsättning lades till grund för beräkningen av taket på 10 procent för den andel av böterna som Parker ITR ensamt ansågs betalningsansvarigt för innebär att det genom det angripna beslutet har gjorts en felaktig tolkning av artikel 23 i förordning 1/2003, att principen om personligt ansvar har åsidosatts och att motiveringsskyldigheten har åsidosatts.

Sökandena anför för det nionde att det angripna beslutet utgör ett åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och motiveringsskyldigheten, eftersom sökandena inte beviljades någon nedsättning av böterna för samarbete.

(1) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

(2) Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 210, 2006, s. 2).

Talan väckt den 9 april 2009 — Trelleborg mot kommissionen

(Mål T-148/09)

(2009/C 141/107)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Trelleborg (Trelleborg, Sverige) (ombud: J. Joshua, Barrister and E. Aliende Rodríguez, lawyer)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— delvis ogiltigförklara artikel 1 i det omtvistade beslutet i den mån det avser sökanden och i vilket fall som helst i den mån det genom den artikeln har fastställts att sökanden begått någon överträdelse före den 21 juni 1999,

- minska det bötesbelopp som sökanden har ålagts att betala enligt artikel 2 för att rätta de uppenbara felen i beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att kommissionens beslut K(2009) 428 slutlig av den 28 januari 2009 avseende ett förfarande enligt artikel 81 EG och artikel 553 EES i ärende COMP/39406 — Marina slangar, ska ogiltigförklaras i den mån sökanden hålls ansvarig för att ha deltagit i en fortgående överträdelse på området för marina slangar inom EES. Överträdelsen bestod i uppdelning av anbud, fastställelse av priser, fastställelse av kvoter, fastställelse av försäljningsvillkor, uppdelning av den geografiska marknaden, utbyte av känslig information om priser, försäljningsvolymerna och anbudsförfaranden. Sökanden yrkar även att det bötesbelopp som kommissionen har ålagt det ska sättas ned. Sökanden har åberopat två grunder till stöd för sina yrkanden:

Sökanden gör för det första gällande att kommissionens behörighet att ålägga böter för tidsperioden före den 21 juni 1999 är preskriberad enligt artikel 25.1 i förordning nr 1/2003 och att kommissionen gjorde uppenbara fel i den rättsliga bedömningen och i bedömningen av de faktiska omständigheterna då den fann att sökandena deltog i en fortgående överträdelse.

Sökanden gör för det andra gällande att kommissionen saknar ett befogat intresse att fastställa en överträdelse för tidsperioden före maj 1997.

ledamöter (FID-bestämmelserna), bland annat genom att försöka retroaktivt ålägga sökanden krav som inte fanns för Europaparlamentets ledamöter under den aktuella tidsperioden och genom att inte precisera vilken utgiftspost som anses ha utbetalats felaktigt.

För det andra gör sökanden gällande att parlamentet utgått ifrån en påstådd "intressekonflikt" och åsidosatt rättssäkerhetsprincipen eftersom parlamentet handlat i strid med tidigare praxis, inte följt sina publicerade bestämmelser och inte satt upp klara och tydliga regler. Sökanden hävdar att parlamentets beslut saknar såväl rättslig som saklig grund.

För det tredje hävdar sökanden att parlamentet inte har följt de grundläggande formföreskrifterna i artikel 27 i bestämmelserna för kostnadsersättningar, bland annat angående samråd med kvestorerna, motivering av varför ett fall utgör ett "undantagsfall", hörande av sökanden innan ett beslut fattas, samt vad gäller vilka beslut som ska fattas av presidiet.

För det fjärde anför sökanden att svaranden har försökt att återkräva mervärdesskatt från honom utan att det fanns rättslig grund för detta.

Slutligen anför sökanden att parlamentet översänt hans fall till OLAF i förtid, och att hans rätt till ett försvar därmed åsidosatts utan rättslig grund eller motivering.

Talan väckt den 10 april 2009 — Dover mot parlamentet

(Mål T-149/09)

(2009/C 141/108)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Densmore Ronald Dover (Borehamwood, Förenade kungariket) (ombud: D. Vaughan, QC Barrister, M. Leister, Barrister och M. French, Solicitor)

Svarande: Europaparlamentet

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet,
- vidta åtgärder för processledning enligt artikel 64 i förstainstansrättens rättegångsregler, på sätt som anges i ansökan, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar ogiltigförklaring av parlamentsbeslut D(2009) 4639 av den 29 januari 2009 om återkrav av ersättning för assistans till ledamöterna.

Sökanden har åberopat fem grunder till stöd för sin talan.

För det första hävdar sökanden att parlamentet har såväl feltolkat som felaktigt tillämpat artikel 14 i bestämmelserna för kostnadsersättningar och andra ersättningar till Europaparlamentets

Talan väckt den 10 april 2009 — Ningbo Yonghong Fasteners mot rådet

(Mål T-150/09)

(2009/C 141/109)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd (ombud: advokaterna F. Graafsma och J. Cornelis)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara rådets förordning (EG) nr 91/2009 om införandet av en slutgiltig antidumpningstull beträffande import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 91/2009 av den 26 januari 2009 om införandet av en slutgiltig antidumpningstull beträffande import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina ⁽¹⁾ på den grunden

att artikel 2.7 b och c i förordning (EG) nr 384/96⁽²⁾ har åsidosatts och på den grunden att det har företagits en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna när sökandens ansökan om marknadsekonomisk status avslogs.

Sökanden gör gällande att kommissionen försummade att fatta beslut avseende marknadsekonomisk status inom den frist som fastställts i artikel 2.7 c andra stycket i förordning (EG) nr 384/96. Sökanden hävdar att kommissionen, genom att den fattade beslut avseende marknadsekonomisk status efter det att den hade mottagit alla uppgifter som den hade begärt att få in i frågeformuläret i antidumpningsärendet, åsidosatte sin skyldighet enligt ovannämnda bestämmelse, vilken syftar till att undvika att frågan huruvida en tillverkare uppfyller kriterierna för marknadsekonomisk status avgörs utifrån dennes inverkan på beräkningen av dumpningsmarginalen.

Sökanden gör vidare gällande att rådet gjorde en uppenbart oriktig bedömning när det slogs fast att sökandens kostnad för den främsta insatsvaran, valstråd av stål, i huvudsak inte återspeglade marknadsvärdet enligt artikel 2.7 c i förordning (EG) nr 384/96. Sökanden hävdar att denna uppenbart oriktiga bedömning beror på att kommissionen och rådets åsidosatte sina skyldigheter vad beträffar omsorg och god förvaltning genom att inte noggrant och objektivt pröva all relevant bevisning som åberopats.

Slutligen hävdar sökanden att rådets tolkning av artikel 2.7 b och c i förordning (EG) nr 384/96 är oriktig och att rådet således har åsidosatt denna bestämmelse. Sökanden hävdar vidare att rådet, genom sin tolkning av artikel 2.7 b och c, förbisåg den omständigheten att bedömningen avseende marknadsekonomisk status ska företas på företagsnivå och ålade sökanden en orimlig bevisbörda. Därutöver anser sökanden att rådets tolkning innebär att möjligheten enligt artikel 2.5 i förordning (EG) nr 384/96 att justera produktionskostnaderna i de fall då dessa kostnader är snedvridna på grund av en särskild marknadssituation blir överflödiga och att rådet därmed har åsidosatt sin skyldighet att tolka en gemenskapsbestämmelse utifrån dess sammanhang och dess syfte.

⁽¹⁾ EUT L 29, s. 1.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1).

Talan väckt den 8 april 2009 — ISDIN mot harmoniseringsbyrån — Pfizer (ISDIN)

(Mål T-153/09)

(2009/C 141/110)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: ISDIN, SA (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaten M. Esteve Sanz)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Pfizer Ltd (Sandwich, Förenade kungariket)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- i första hand, ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattade den 22 januari 2009 i ärende R 390/2008-1, eller
- i andra hand, ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattade den 22 januari 2009 i ärende R 390/2008-1, i den del det innebär att det registrerade gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring ska förklaras ogiltigt för vissa varor i klass 5, och
- förplikta svaranden och, i förekommande fall, motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna i förfarandet vid överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltigförklaring: Ordmärket ISDIN för varor i klasserna 3 och 5

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Part som ansökt om ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Annulleringsenhetens beslut: Delvis ogiltighetsförklaring av det berörda gemenskapsvarumärket

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: I första hand åsidosättande av artikel 73 i rådets förordning nr 40/94⁽¹⁾ (vilken blev artikel 75 i rådets förordning nr 207/2009) och regel 50.2 h i kommissionens förordning nr 2868/95⁽²⁾, eftersom överklagandenämnden inte uppfyllde skyldigheten att lämna en motivering angående risken för förväxling mellan de berörda varumärkena, åsidosättande av artikel 51.1 a (vilken blev artikel 52.1 a i rådets förordning nr 207/2009) i förening med artiklarna 8.1 b (vilken blev artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009) och 74 i rådets förordning nr 40/94 (vilken blev artikel 76 i rådets förordning nr 207/2009), i den mån överklagandenämnden i sina skäl underlät att beakta den begränsning som sökanden gjort, och således rent allmänt ansåg att de motstående varorna var identiska. I andra hand åsidosättande av artikel 51.1 a i förening med artikel 8.1 b i rådets förordning nr 40/94 i den mån det angripna beslutet hänför sig till vissa varor i klass 5, åsidosättande av artikel 51.1 a, i förening med artikel 8.1 b i rådets förordning nr 40/94, i den mån överklagandenämnden fastställde annulleringsenhetens beslut för alla varor som inledningsvis omfattades av det motstående varumärket.

⁽¹⁾ Ersatt av rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke (EGT L 303, 1995, s.1).

Talan väckt den 10 april 2009 — MRI mot kommissionen

(Mål T-154/09)

(2009/C 141/111)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Manuli Rubber Industries SpA (MRI) (Milano, Italien) (ombud: L. Radicati di Brozolo, avvocato, M. Pappalardo, avvocato, E. Marasà, avvocato)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

i första hand

— ogiltigförklara beslutet i den del som det däri anges att sökanden har deltagit i en överträdelse som upprepats på marknaden för marina slangar från den 1 april 1986 till den 1 augusti 1992 och från den 3 september 1996 till den 2 maj 2007, och framför allt med avseende på perioden från den 3 september 1996 till den 9 maj 2000.

— ogiltigförklara artikel 2 i beslutet, genom vilken sökanden påförs böter till ett belopp om 4 900 000 euro som en följd av de fel som begåtts och som det redogörs för inom ramen för förevarande talan.

— besluta att inte godta någon invändning eller argument häremot.

i andra hand

— i enlighet med artikel 229 EG nedsätta det bötesbelopp på 4 900 000 euro som sökanden påförts enligt artikel 2 i beslutet.

under alla omständigheter

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det angripna beslutet i förevarande mål är detsamma som i mål T-146/09, Parker ITR och Parker Hannifin mot kommissionen.

Sökanden gör till stöd för sina yrkanden för det första gällande att nämnda beslut ska anses vara ogiltigt eftersom den överträdelse som sökanden anses ha begått har klassificerats såsom deltagande i ett enda fullständigt kartellavtal som tillämpats under åren 1986–2007, och framför allt eftersom sökanden anses ha begått en överträdelse under åren 1996–2000 och perioden september 1996 till maj 1997 inkluderas i den period som sanktionsåtgärderna avser.

I detta avseende anförs att en överträdelse inte kan vara vare sig fortsatt eller upprepad när de olika perioderna av överträdelser, såsom i förevarande fall, avbryts under en ansenlig tid och framför allt avbryts med anledning av positiva händelser som

är oförenliga med viljan att fortsätta med och upprepa överträdelser. Sökanden avbröt offentligt och uttryckligen deltagandet i kartellen, vilket kommissionen medgett.

Sökanden gör även gällande att fastställelsen av bötesbeloppet gjorts på ett felaktigt sätt särskilt med avseende på överträdelsernas varaktighet och omfattning och att sökanden deltog i programmet för samarbete.

Överklagande ingett den 20 april 2009 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 18 februari 2009 i mål F-42/08, Marcuccio mot kommissionen

(Mål T-157/09 P P)

(2009/C 141/112)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: G. Cipressa, avvocato)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara hela beslutet av den 18 februari 2009 som meddelats i mål F-42/08, Marcuccio mot kommissionen, av personaldomstolens första avdelning,

— fastställa att talan i första instans, inom ramen för vilken det överklagade beslutet fattats, kan upptas till prövning och

I första hand

— bifalla *samtliga* klagandens yrkanden i talan i första instans, vilka ska anses uttryckligen vidhållna för alla i lagen föreskrivna syften,

— förplikta svaranden att ersätta samtliga klagandens rättegångskostnader i såväl förfarandet i första instans som för detta överklagande, eller

I andra hand

— återförvisa målet till personaldomstolen, i annan sammansättning, för att denna ånyo ska avgöra detsamma.

Grunder och huvudargument

Detta överklagande riktas mot personaldomstolens beslut av den 18 februari 2009. Genom detta beslut avvisade personaldomstolen klagandens talan om skadestånd för den skada som klaganden påstår sig ha lidit till följd av att kommissionen skickat ett meddelande till ett faxnummer som denne inte hade tillgång till.

Till stöd för sina påståenden gör klaganden gällande en fullständigt bristande motivering av följande punkter

- Avvisningen av yrkandet om skadestånd.
- Avvisningen av de yrkanden som avser bland annat att förstainstansrätten ska "fastställa att skadan orsakats av rättsstridigt handlande".
- Datum för anslutningsöverklagandet. I detta avseende föreligger ett rättegångsfel då skyldigheten att inte beakta innehållet i anslutningsöverklagandet då detta lämnats in för sent inte beaktats. Klagandens intressen har härigenom allvarligt åsidosatts.

Klaganden gör även gällande att principen om rätten till en rättvis rättegång har åsidosatts, artikel 6 i Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna

Talan väckt den 16 april 2009 — Yvon Martinet mot kommissionen

(Mål T-163/09)

(2009/C 141/113)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Yvon Martinet (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten J.-L. Fourgoux)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara beslutet att avslå Yvon Martinets ansökan till tjänsten som suppleant i överklagandenämnden vid Europeiska kemikaliemyndigheten,
- förplikta kommissionen, generaldirektoratet Näringsliv, urvalskommittén för rekrytering till överklagandenämnden vid Europeiska kemikaliemyndigheten, att göra en materiell bedömning av Yvon Martinets ansökan, såsom gottgörelse in natura för den skada som hon har lidit genom förlusten av en möjlighet,
- under alla förhållanden förplikta kommissionen, generaldirektoratet Näringsliv, urvalskommittén för rekrytering till överklagandenämnden vid Europeiska kemikaliemyndigheten, att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar ogiltigförklaring av kommissionens beslut att avslå hennes ansökan om tjänsten som suppleant i överklagandenämnden vid Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) på den grunden att kommissionen inte beaktade ansökan i det avseendet att hon inte fick tillfälle att träffa någon av de tjänstemän som är ansvariga för urvalsförfarandet. Skälet var att en försän-

delse till kommissionens vice ordförande M.G. Verheugen skickades till en annan adress än den exakta adress som angavs i den uppmaning till intresseanmälan som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning*, C 41 A, 2008, s. 8.

Sökanden anför till stöd för sin talan att

- kommissionen har inte uppfyllt kravet på motivering av beslutet, vilket utgör en väsentlig formföreskrift som måste iakttas,
- det angripna beslutet är grundat på oriktiga faktiska omständigheter, eftersom ansökan skickades till den adress som angavs i uppmaningen till intresseanmälan,
- kommissionen har åsidosatt principen om god förvaltnings sed och principen om att alla sökande ska ges samma möjligheter, i den mån kommissionen inte bedömde sökandens ansökan.

Överklagande ingett den 27 april 2009 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 18 februari 2009 i mål F-70/07, Marcuccio mot kommissionen

(Mål T-166/09 P P)

(2009/C 141/114)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara *hela* beslutet av den 18 februari 2009 som meddelats i mål F-70/07 (nedan kallat det överklagade beslutet), Marcuccio mot kommissionen, av personaldomstolens första avdelning,
- fastställa att talan i första instans, inom ramen för vilken det överklagade beslutet fattats, kan upptas till prövning i alla delar och utan undantag,
- i den mån det är nödvändigt, fastställa att personaldomstolen gjorde en felaktig rättstillämpning då den kvalificerade vissa av yrkandena i ansökan i första instans, vilket mål nu överklagas, som "yrkande avseende fördelningen av rättegångskostnaderna" (se punkt 16 i den överklagade domen),
- i den mån det är nödvändigt, fastställa att personaldomstolen var behörig att pröva, i första instans, varje del utan undantag av klagandens talan i det mål som nu överklagas, och

I första hand

- bifalla *samtliga* klagandens yrkanden i talan i första instans, vilka ska anses uttryckligen vidhållna för alla i lagen föreskrivna syften,

— förplikta svaranden att ersätta samtliga klagandens rättegångskostnader i såväl förfarandet i första instans som för detta överklagande, eller

I andra hand

— återförvisa målet till personaldomstolen, i annan sammansättning, för att denna ånyo ska avgöra detsamma.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sina yrkanden gör klaganden gällande följande argument.

- Återförvisningen till förstainstansrätten av det mål som nu överklagats är rättsstridig. Artikel 90 i Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) har tolkats och tillämpats på ett felaktigt och inkorrekt sätt. Vidare saknas motivering helt.
- Åsidosättande, felaktig och inkorrekt tolkning och tillämpning av principen om att domstol ska vara inrättad genom lag samt av artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan).
- Det var rättsstridigt att avvisa, på grund av att de påstods inte kunna tas upp till prövning, andra yrkanden än dem som personaldomstolen förklarat sig obehörig att pröva. Likaså har det gjorts en felaktig och inkorrekt tolkning och tillämpning av artikel 90 i tjänsteföreskrifterna samt av begreppet yrkande om skadestånd som kompletterar ett yrkande om ogiltigförklaring av ett beslut som fattats av en gemenskapsinstitution. Vidare saknas motivering helt och de faktiska omständigheterna har missuppfattats.
- Rättegångsfel, som allvarligt åsidosätter klagandens intressen, på grund av att skyldigheten att inte beakta den rättsakt som avses i punkt 11 i det överklagade beslutet inte har iakttagits då den lämnades in för sent. Rättegångsfel föreligger även på grund av att parterna ombetts att inkomma med handlingar utanför den vanliga ordningen vilka senare också bilagts handlingarna i målet i första instans. Klagandens intressen har härigenom allvarligt åsidosatts.
- Åsidosättande av reglerna om en rättvis rättegång, artikel 6 i Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt artikel 47 i stadgan

Talan väckt den 28 april 2009 — Vidieffe mot harmoniseringsbyrån — Ellis International Group Holdings (GOTHA)

(Mål T-169/09)

(2009/C 141/115)

Ansökan är avfattad på italienska

Parter

Sökande: Vidieffe Srl (Bologna, Italien) (ombud: advokaterna M. Lamandini, D. De Pasquale, M. Pappalardo)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Perry Ellis International Group Holdings Ltd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara, med anledning av åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3) [ersatt av rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken, EUT L 78, s. 1] och/eller maktmissbruk, det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 12 februari 2009 i den del det innebär bifall till överklagandet av det beslut som fattats av invändningsenheten i den del detta beslut innebär avslag på invändningen med avseende på "läder och läderimitationer, samt varor framställda av dessa material ej ingående i andra klasser; koffertar och resväskor; paraplyer, parasoller, spatserkäppar och promenadkäppar" i klass 18 och samtliga varor i klass 25, och följaktligen fastställa invändningsenhetens beslut i sin helhet (ärende nr B 909 350, 25 februari 2008),
- förplikta harmoniseringsbyrån att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa förstainstansrättens avgörande,
- förplikta harmoniseringsbyrån och Perry Ellis att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket GOTHA (ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 3 665 957) för varor i klasserna 18 och 25

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Perry Ellis International Group Holdings, Limited

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Gemenskapsfigurmärket gotha (registrering nr 2 896 199) för varor i klasserna 3, 18 och 25

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen i dess helhet

Överklagandenämndens beslut: Delvis bifall till överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 40/94 (ersatt av förordning nr 207/2009), och under alla omständigheter, maktmissbruk genom att det ansetts finnas risk för förväxling mellan varumärken där sådan risk inte förekommer

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2009/C 141/108	Mål T-149/09: Talan väckt den 10 april 2009 — Dover mot parlamentet	53
2009/C 141/109	Mål T-150/09: Talan väckt den 10 april 2009 — Ningbo Yonghong Fasteners mot rådet	53
2009/C 141/110	Mål T-153/09: Talan väckt den 8 april 2009 — ISDIN mot harmoniseringsbyrån — Pfizer (ISDIN)	54
2009/C 141/111	Mål T-154/09: Talan väckt den 10 april 2009 — MRI mot kommissionen	55
2009/C 141/112	Mål T-157/09 P P: Överklagande ingett den 20 april 2009 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 18 februari 2009 i mål F-42/08, Marcuccio mot kommissionen	55
2009/C 141/113	Mål T-163/09: Talan väckt den 16 april 2009 — Yvon Martinet mot kommissionen	56
2009/C 141/114	Mål T-166/09 P P: Överklagande ingett den 27 april 2009 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 18 februari 2009 i mål F-70/07, Marcuccio mot kommissionen	56
2009/C 141/115	Mål T-169/09: Talan väckt den 28 april 2009 — Vidieffe mot harmoniseringsbyrån — Ellis International Group Holdings (GOTHA)	57

PRENUMERATIONSPRISER 2009 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 000 euro per år (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	100 euro per månad (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	700 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	70 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	400 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	40 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	500 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	360 euro per år (= 30 euro per månad)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

(*) Lösnummerpris: 1–32 sidor: 6 euro
33–64 sidor: 12 euro
Mer än 64 sidor: Priset varierar

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Publikationsbyrån ger ut publikationer för försäljning som kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>